

Uradni list

Evropske unije

L 148

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 57

20. maj 2014

Vsebina

II Nezakonodajni akti

UREDBE

- ★ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 522/2014 z dne 11. marca 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 1301/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s podrobnimi pravili o načelih za izbor in upravljanje inovativnih ukrepov na področju trajnostnega urbanega razvoja, ki jih podpira Evropski sklad za regionalni razvoj 1
- ★ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 523/2014 z dne 12. marca 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi za opredelitev, kaj predstavlja tesno vez med vrednostjo kritih obveznic institucije in vrednostjo njenih sredstev ⁽¹⁾ 4
- ★ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 524/2014 z dne 12. marca 2014 o dopolnitvi Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta glede regulativnih tehničnih standardov, v katerih so določene informacije, ki jih drug drugemu posredujejo pristojni organi matičnih držav članic in držav članic gostiteljic ⁽¹⁾ 6
- ★ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 525/2014 z dne 12. marca 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi za opredelitev trga ⁽¹⁾ 15
- ★ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 526/2014 z dne 12. marca 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi za določitev približka razmika in omejenega števila manjših portfeljev za tveganje prilagoditve kreditnega vrednotenja ⁽¹⁾ 17
- ★ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 527/2014 z dne 12. marca 2014 o dopolnitvi Direktive (EU) št. 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi, ki opredeljujejo vrste instrumentov, ki ustrezno odražajo kreditno kvaliteto institucije v okviru rednega poslovanja in so primerni, da se uporabljajo za namene variabilnih prejemkov ⁽¹⁾ 21

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

★ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 528/2014 z dne 12. marca 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi za ne-delta tveganja, povezana z opcijami, pri standardiziranem pristopu za tržna tveganja ⁽¹⁾	29
★ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 529/2014 z dne 12. marca 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi za ocenjevanje pomembnosti razširitev in sprememb pristopa na osnovi notranjih bonitetnih ocen in naprednega pristopa za merjenje ⁽¹⁾	36
★ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 530/2014 z dne 12. marca 2014 o dopolnitvi Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi, ki dodatno opredeljujejo pomembne izpostavljenosti in pragove za notranje pristope k posebnemu tveganju v trgovalni knjigi ⁽¹⁾	50
★ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 531/2014 z dne 12. marca 2014 o spremembi Priloge I k Uredbi (EU) št. 211/2011 Evropskega parlamenta in Sveta o državljanski pobudi	52
★ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 532/2014 z dne 13. marca 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 223/2014 Evropskega parlamenta in Sveta o Skladu za evropsko pomoč najbolj ogroženim	54
Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 533/2014 z dne 19. maja 2014 o določitvi standardnih uvoznih vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave	70

DIREKTIVE

★ Delegirana direktiva Komisije 2014/69/EU z dne 13. marca 2014 o spremembi, zaradi prilagoditve tehničnemu napredku, Priloge IV k Direktivi 2011/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta glede izjeme za svinec v dielektrični keramiki v kondenzatorjih z nazivno napetostjo manj kot 125 V AC ali 250 DC, ki se uporabljajo v instrumentih za spremljanje in nadzor za industrijsko uporabo ⁽¹⁾	72
★ Delegirana direktiva Komisije 2014/70/EU z dne 13. marca 2014 o spremembi Priloge IV k Direktivi 2011/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta glede izjeme pri uporabi svinca v mikrokanalnih ploščah (MCP) zaradi prilagoditve tehničnemu napredku ⁽¹⁾	74
★ Delegirana direktiva Komisije 2014/71/EU z dne 13. marca 2014 o spremembi Priloge IV k Direktivi 2011/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta glede izjeme pri uporabi svinca v spajki na enem vmesniku naloženih tiskanih elementov (SDE) z veliko površino zaradi prilagoditve tehničnemu napredku ⁽¹⁾	76
★ Delegirana direktiva Komisije 2014/72/EU z dne 13. marca 2014 o spremembi Priloge III k Direktivi 2011/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta glede izjeme za svinec v spajkah in na obdelanih priključkih električnih in elektronskih komponent ter v obdelavi tiskanih vezij, ki se uporabljajo v moduli za vžig in drugih električnih in elektronskih krmilnih sistemih motorja zaradi prilagoditve tehničnemu napredku ⁽¹⁾	78
★ Delegirana direktiva Komisije 2014/73/EU z dne 13. marca 2014 o spremembi Priloge IV k Direktivi 2011/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta glede izjeme pri uporabi svinca v platiniranih elektrodah iz platine, ki se uporabljajo za merjenje prevodnosti, zaradi prilagoditve tehničnemu napredku ⁽¹⁾	80

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

- ★ Delegirana direktiva Komisije 2014/74/EU z dne 13. marca 2014 o spremembi Priloge IV k Direktivi 2011/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta glede izjeme pri uporabi svinca v skladnih sistemih pinskih priključkov, razen sistema C-press, za instrumente za spremljanje in nadzor za industrijsko uporabo zaradi prilagoditve tehničnemu napredku ⁽¹⁾ 82
- ★ Delegirana direktiva Komisije 2014/75/EU z dne 13. marca 2014 o spremembi Priloge IV k Direktivi 2011/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta glede izjeme za živo srebro, v hladnih katodnih fluorescentnih sijalkah (CCFL) za osvetlitev ozadja zaslonov s tekočimi kristali, ki se uporabljajo v instrumentih za spremljanje in nadzor za industrijsko uporabo, danih na trg pred 22. julijem 2017, kadar količina živega srebra ne presega 5 mg na sijalko, zaradi prilagoditve tehničnemu napredku ⁽¹⁾ 84
- ★ Delegirana direktiva Komisije 2014/76/EU z dne 13. marca 2014 o spremembi Priloge III k Direktivi 2011/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta glede izjeme pri uporabi živega srebra v ročno izdelanih cevni plinskih sijalkah (HLDT), ki se uporabljajo za oznake, dekorativno ali arhitekturno in posebno osvetlitev ter svetlobno umetnost, zaradi prilagoditve tehničnemu napredku ⁽¹⁾ 86

SKLEPI

2014/291/EU:

- ★ Izvedbeni sklep Komisije z dne 16. maja 2014 o odobritvi odstopanja, ki ga je zahtevala Nizozemska na podlagi Direktive Sveta 91/676/EGS o varstvu voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov (notificirano pod dokumentarno številko C(2014) 3103) 88

AKTI, KI JIH SPREJMEJO ORGANI, USTANOVLJENI Z MEDNARODNIMI SPORAZUMI

2014/292/EU:

- ★ Sklep št. 2/2014 Skupnega odbora EU-Švica z dne 13. maja 2014 o spremembi Protokola št. 3 k Sporazumu med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o opredelitvi pojma „izdelki s poreklom“ in načinih upravnega sodelovanja 95

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 522/2014

z dne 11. marca 2014

o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 1301/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s podrobnimi pravili o načelih za izbor in upravljanje inovativnih ukrepov na področju trajnostnega urbanega razvoja, ki jih podpira Evropski sklad za regionalni razvoj

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1301/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o Evropskem skladu za regionalni razvoj in o posebnih določbah glede cilja „naložbe za rast in delovna mesta“ ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1080/2006 ⁽¹⁾ in zlasti člena 8(3) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu s členom 4(7) Uredbe (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ bi morala sredstva strukturnih skladov za cilj „naložbe za rast in delovna mesta“, dodeljena za inovativne ukrepe na področju trajnostnega urbanega razvoja (v nadaljnjem besedilu: inovativni ukrepi), izvrševati Komisija.
- (2) Člen 92(8) Uredbe (EU) št. 1303/2013 Komisiji omogoča izvrševanje sredstev, dodeljenih za inovativne ukrepe, v okviru posrednega upravljanja iz člena 60 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾.
- (3) Določiti je treba podrobna pravila o načelih za upravljanje inovativnih ukrepov s strani subjekta ali organa, pooblaščenega za opravljanje nalog izvrševanja proračuna v skladu s členom 58(1)(c) Uredbe (EU) št. 966/2012.
- (4) Določiti je treba podrobna pravila o načelih za izbor inovativnih ukrepov, ki jih podpira Evropski sklad za regionalni razvoj (ESRR). Za zagotovitev visoke kakovosti izbranih predlogov bi bilo treba določiti postopke in merila za izbor inovativnih ukrepov ob upoštevanju ozemeljske raznolikosti urbanih območij Unije.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1301/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o Evropskem skladu za regionalni razvoj in o posebnih določbah glede cilja „naložbe za rast in delovna mesta“ ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1080/2006 (UL L 347, 20.12.2013, str. 289).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o skupnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu, Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo, o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 (UL L 347, 20.12.2013, str. 320).

⁽³⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, 26.10.2012, str. 1).

- (5) Komisija bi morala opredeliti teme za izbor inovativnih ukrepov, da bodo razpisi za zbiranje predlogov obravnavali vprašanja urbanega razvoja, ki utegnejo v prihodnjih letih za Unijo postati čedalje pomembnejša –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Upravljanje inovativnih ukrepov

1. Komisija imenuje enega ali več subjektov ali organov, ki se jim v skladu s členom 58(1)(c) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 poverijo naloge izvrševanja proračuna v zvezi z inovativnimi ukrepi na ravni Unije (v nadaljnjem besedilu: pooblaščen subjekt).

Poleg izpolnjevanja zahtev iz člena 60(1) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 je pooblaščen subjekt zmožen dokazati uspešno preteklo upravljanje sredstev Unije v več državah članicah.

2. Komisija v skladu s členom 61(3) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 s pooblaščenim subjektom sklene sporazum o prenosu pooblastil, ki poleg zahtev iz člena 40 Delegirane Uredbe Komisije (EU) št. 1268/2012 ⁽¹⁾ vsebuje določbe, ki urejajo:

- (a) smernice za prijavitelje in upravičence;
- (b) letni delovni program, ki ga odobri Komisija;
- (c) organizacijo razpisov za izbor inovativnih ukrepov;
- (d) oceno upravičenosti prijaviteljev;
- (e) ustanovitev, v dogovoru s Komisijo, komisije strokovnjakov, ki oceni in razvrsti predloge;
- (f) izbor inovativnih ukrepov, v dogovoru s Komisijo, na podlagi priporočila komisije strokovnjakov;
- (g) zahtevo, da se upravičencu predloži dokument o pogojih za podporo, ki jih določi Komisija;
- (h) pregled poročil, ki jih predložijo upravičenci, ter plačila upravičencem;
- (i) spremljanje posameznih inovativnih ukrepov;
- (j) organizacijo komunikacijskih dogodkov;
- (k) razširjanje rezultatov v dogovoru s Komisijo;
- (l) revizijo posameznih inovativnih ukrepov, da se zagotovi izvrševanje nepovratnih sredstev v skladu z načeli dobrega finančnega poslovanja;
- (m) finančni prispevek za naloge upravljanja, ki jih opravlja pooblaščen subjekt; finančni prispevek se zagotovi v obliki pavšalnega prispevka za stroške poslovanja pooblaščenega subjekta in se določi na podlagi zneska sredstev Unije, ki se kot nepovratna sredstva dodelijo navedenemu subjektu.

3. Pooblaščen subjekt Komisiji predloži dokumente v skladu s členom 60(5) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 in vse informacije, potrebne za oceno izvajanja inovativnih ukrepov.

⁽¹⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 1268/2012 z dne 29. oktobra 2012 o pravilih uporabe Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije (UL L 362, 31.12.2012, str. 1).

Člen 2

Izbor inovativnih ukrepov

1. Pooblaščen subjekt izbere inovativne ukrepe na podlagi razpisa za zbiranje predlogov, ob upoštevanju tem, ki jih vsako leto opredelijo službe Komisije.
2. Vlogo za podporo za izvajanje inovativnih ukrepov lahko vložijo naslednji organi:
 - (a) kateri koli mestni organ v okviru lokalne upravne enote, ki je glede na stopnjo urbanizacije opredeljena kot mesto, kraj ali predmestje in šteje najmanj 50 000 prebivalcev;
 - (b) katero koli združenje ali skupina organov urbanega značaja v okviru lokalnih upravnih enot, ki so glede na stopnjo urbanizacije opredeljene kot mesto, kraj ali predmestje ter skupaj štejejo najmanj 50 000 prebivalcev; to lahko vključuje čezmejna združenja ali skupine ter združenja ali skupine v različnih regijah in/ali državah članicah.
3. Komisija strokovnjakov iz člena 1(2)(e) izda priporočila v zvezi z izborom inovativnih ukrepov. Komisija strokovnjakov je geografsko uravnotežena, predseduje pa ji Komisija. Pri svojih priporočilih upošteva zlasti naslednja merila:
 - (a) inovativnost predloga in njegov potencial za opredelitev ali preskušanje novih rešitev;
 - (b) kakovost predloga;
 - (c) sodelovanje ustreznih partnerjev pri pripravi predloga;
 - (d) sposobnost dokazovanja merljivih rezultatov;
 - (e) prenosljivost predlaganih rešitev.

Komisija strokovnjakov v svojih priporočilih upošteva ozemeljsko raznolikost urbanih območij Unije.

4. Pooblaščen subjekt izbere inovativne ukrepe na podlagi priporočila komisije strokovnjakov in po dogovoru s Komisijo.
5. Znesek, dodeljen posameznemu inovativnemu ukrepu, ne presega 5 000 000 EUR.
6. Izvajanje posameznega inovativnega ukrepa se zaključi v največ treh letih.

Člen 3

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 11. marca 2014

Za Komisijo
Predsednik
José Manuel BARROSO

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 523/2014**z dne 12. marca 2014****o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi za opredelitev, kaj predstavlja tesno vez med vrednostjo kritih obveznic institucije in vrednostjo njenih sredstev****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 ⁽¹⁾ in zlasti člena 33(4) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Dobički in izgube na strani obveznosti institucije, ki so posledica sprememb njenega kreditnega tveganja, načeloma ne bi smeli biti sestavine kapitala. Vendar se v poslovnih modelih, ki temeljijo na strogem načelu usklajevanja ali ravnovesja, to pravilo ne uporablja ob predpostavki, da se zmanjšanje ali povečanje vrednosti obveznosti popolnoma izravna z ustreznim zmanjšanjem ali povečanjem vrednosti sredstev, ki popolnoma ustrezajo obveznosti.
- (2) Treba je določiti zahteve za opredelitev, ali obstaja tesna vez med obveznostmi institucije v obliki kritih obveznic v smislu člena 52(4) Direktive 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ ter vrednostjo sredstev institucije, ki so osnova za krite obveznice.
- (3) Tesna vez bi se morala odražati v računovodski obravnavi takih obveznic in hipotekarnih posojil, ki so njihova osnova, saj sicer ne bi bilo preudarno vključiti dobičkov in izgub, nastalih na podlagi sprememb kreditnega tveganja institucije.
- (4) Možnost dostave posojilojemalcu omogoča, da odkupi določeno krito obveznico, s katero se financira hipotekarno posojilo na trgu, ter krito obveznico dostavi banki kot predčasno poplačilo hipotekarnega posojila. Ker je posojilojemalcu na voljo ta možnost, bi morala poštena vrednost hipotekarnih posojil vedno ustrezati pošteni vrednosti kritih obveznic, s katerimi se hipotekarna posojila financirajo. To pomeni, da bi bilo treba pri izračunu poštene vrednosti hipotekarnih posojil upoštevati pošteno vrednost možnosti dostave v skladu z ustaljeno tržno prakso.
- (5) Ta uredba temelji na osnutkih regulativnih tehničnih standardov, ki jih je Komisiji predložil Evropski bančni organ.
- (6) Evropski bančni organ je opravil javna posvetovanja o osnutkih regulativnih tehničnih standardov, na katerih temelji ta uredba, analiziral morebitne povezane stroške in koristi ter prosil za mnenje interesno skupino za bančništvo, ustanovljeno v skladu s členom 37 Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ –

⁽¹⁾ UL L 176, 27.6.2013, str. 1.⁽²⁾ Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L 302, 17.11.2009, str. 32).⁽³⁾ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Opredelitve pojmov

Uporabljajo se naslednje opredelitve pojmov:

1. „Krita obveznica“ pomeni obveznico iz člena 52(4) Direktive 2009/65/ES.
2. „Možnost dostave“ pomeni možnost poplčila hipotekarnega posojila z odkupom kritih obveznic po tržni ali nominalni vrednosti v skladu s členom 33(3)(d) Uredbe (EU) št. 575/2013.

Člen 2

Tesna vez

1. Šteje se, da med vrednostjo krite obveznice in vrednostjo sredstev institucije obstaja tesna vez, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
 - (a) kakršne koli spremembe poštene vrednosti kritih obveznic, ki jih izda institucija, bodo vedno imele za posledico enake spremembe poštene vrednosti sredstev, ki so osnova za krite obveznice. Poštena vrednost se določi v skladu z veljavnim računovodskim okvirom, kot je določen v členu 4(1)(77) Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (b) hipotekarna posojila, ki so osnova za krite obveznice, ki jih izda institucija za financiranje posojil, se lahko kadar koli poplačajo z odkupom kritih obveznic po tržni ali nominalni vrednosti z uporabo možnosti dostave;
 - (c) obstaja pregleden mehanizem za določanje poštene vrednosti hipotekarnih posojil in kritih obveznic. Določitev vrednosti hipotekarnih posojil vključuje izračun poštene vrednosti možnosti dostave.
2. Šteje se, da tesna vez ne obstaja, če sta v skladu z odstavkom 1 čisti dobiček ali izguba posledica sprememb vrednosti bodisi kritih obveznic bodisi hipotekarnih posojil z možnostjo dostave, ki so njihova osnova.

Člen 3

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 12. marca 2014

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 524/2014**z dne 12. marca 2014****o dopolnitvi Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta glede regulativnih tehničnih standardov, v katerih so določene informacije, ki jih drug drugemu posredujejo pristojni organi matičnih držav članic in držav članic gostiteljic****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES ⁽¹⁾ ter zlasti člena 50(6) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Za zagotovitev učinkovitega sodelovanja med pristojnimi organi matičnih držav članic in držav članic gostiteljic bi morala biti izmenjava informacij dvosmerna, in sicer v okviru ustreznih nadzornih pristojnosti navedenih organov. Zato bi bilo treba določiti, katere informacije v zvezi z institucijami in, kadar je ustrezno, v zvezi z delovanjem njihovih podružnic bi morali posredovati pristojni organi matične države članice pristojnim organom države članice gostiteljice ter katere informacije glede podružnic morajo posredovati pristojni organi držav članic gostiteljic pristojnim organom matične države članice.
- (2) Izmenjava informacij med pristojnimi organi matičnih držav članic in držav članic gostiteljic bi se morala obravnavati v širšem okviru nadzora čezmejnih bančnih skupin in, kadar je ustrezno, bi se informacije lahko zagotovile na konsolidirani podlagi. Zlasti če ima institucija končno matično podjetje v državi članici, v kateri ima svoj sedež, in je zadevni pristojni organ tudi konsolidacijski nadzornik, bi bilo treba omogočiti, da se zagotovijo informacije na konsolidirani podlagi in ne na ravni institucije, ki posluje prek podružnice. Vendar bi moral v tem primeru pristojni organ uradno obvestiti pristojne organe države članice gostiteljice, da se informacije zagotavljajo na konsolidirani podlagi.
- (3) Izmenjava informacij med pristojnimi organi matičnih držav članic in držav članic gostiteljic ni omejena na vrste informacij, opredeljene v členu 50 Direktive 2013/36/EU, in tako na vrste informacij, določene v tej uredbi. Zlasti členi 35, 36, 39, 43 in 52 Direktive 2013/36/EU navajajo ločene določbe za izmenjavo informacij o preverjanju podružnic na kraju samem, uradnih obvestilih o izvajanju pravice do ustanavljanja in svobode opravljanja storitev ter o ukrepih, vključno s previdnostnimi ukrepi, ki jih sprejmejo pristojni organi v zvezi s podružnicami in njihovimi matičnimi podjetji. Ta uredba zato ne bi smela določati zahtev glede izmenjave informacij na navedenih področjih.
- (4) Določiti je treba zahteve za informacije, ki se izmenjajo med pristojnimi organi matičnih držav članic in držav članic gostiteljic, da bi se uskladile regulativne in nadzorne prakse po vsej Uniji. Te informacije bi morale zajemati vsa področja, določena v členu 50 Direktive 2013/36/EU, in sicer upravljanje in lastništvo, vključno s poslovnimi področji, kot so tista iz člena 317 Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, likvidnost in ugotovitve iz nadzora likvidnosti, kapitalska ustreznost, zjamčene vloge, velike izpostavljenosti, sistemsko tveganje, upravni in računovodski postopki ter mehanizmi notranjih kontrol. Da bi se olajšalo spremljanje institucij, bi se morali pristojni organi držav članic gostiteljic in matičnih držav članic med seboj obveščati o primerih

⁽¹⁾ UL L 176, 27.6.2013, str. 338.

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

neskladnosti z nacionalnim pravom ali pravom Unije ter o nadzornih ukrepih in sankcijah, naloženih institucijam. Poleg tega bi se morale dodatne informacije o finančnem vzvodu in pripravi na izredne razmere vključiti v obseg informacij, ki se izmenjajo med pristojnimi organi matičnih držav članic in držav članic gostiteljic, tako da bi lahko slednji institucije učinkovito spremljali.

- (5) Če likvidnostne težave vplivajo na institucijo ali se pričakuje, da bodo vplivale nanjo, morajo biti pristojni organi držav članic gostiteljic dobro seznanjeni s položajem, da bi lahko sprejeli previdnostne ukrepe v skladu s pogoji, določenimi v členu 43 Direktive 2013/36/EU. Ta uredba bi morala zato zagotoviti jasna pravila o vrstah informacij, ki se izmenjajo med organi, če se pojavijo likvidnostne težave. Prav tako je treba opredeliti informacije, ki jih je treba izmenjati, tako da bi bili organi dovolj zgodaj pripravljeni na izredne razmere, kot so tiste iz člena 114(1) Direktive 2013/36/EU.
- (6) Zaradi razlik v velikosti, zapletenosti in pomenu podružnic, ki poslujejo v državah članicah gostiteljicah, je treba pri izmenjavi informacij uporabiti načelo sorazmernosti. Tako bi se moral med pristojnimi organi matične države članice in države članice gostiteljice izmenjati obsežnejši sklop informacij, če so pristojni organi v državah članicah gostiteljicah odgovorni za podružnice, opredeljene kot pomembne v skladu s členom 51 Direktive 2013/36/EU.
- (7) Za zagotovitev, da se zadevne informacije izmenjajo znotraj razumnih meja in hkrati izogiba primerom, ko so pristojni organi matične države članice dolžni posredovati vsako informacijo o instituciji, ne glede na njeno naravo in pomen, vsem pristojnim organom držav članic gostiteljic, bi se morale v posebnih primerih posredovati le informacije, relevantne za določeno panogo, izključno organom, pristojnim za nadzor te podružnice. Podobno bi bilo treba na številnih posebnih področjih med pristojnimi organi matičnih držav članic in držav članic gostiteljic izmenjati samo informacije, ki razkrivajo primere neupoštevanja predpisov, kar pomeni, da se v primeru, če institucija upošteva nacionalno pravo in pravo Unije, ne bi smela izmenjati nobena informacija.
- (8) Ta uredba bi morala obravnavati tudi izmenjavo informacij v zvezi z izvajanjem dejavnosti v državi članici gostiteljici z zagotavljanjem čezmejnih storitev. Zaradi narave čezmejnih storitev se pristojni organi držav članic gostiteljic soočajo s pomanjkanjem informacij o poslih, ki se izvajajo v njihovih jurisdikcijah, in zato je bistveno, da se natančno določi, katere informacije je treba izmenjati za namene varovanja finančne stabilnosti in spremljanja pogojev za odobritve, zlasti spremljanja, ali institucija opravlja storitve v skladu s predloženimi uradnimi obvestili. Ta uredba temelji na osnutkih regulativnih tehničnih standardov, ki jih je Evropski nadzorni organ (Evropski bančni organ – EBA) predložil Komisiji.
- (9) EBA je opravila odprta javna posvetovanja o osnutkih regulativnih tehničnih standardov, na katerih temelji ta uredba, analizirala potencialne povezane stroške in koristi ter prosila za mnenje interesno skupino za bančništvo, ustanovljeno v skladu s členom 37 Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta uredba določa informacije, ki jih pristojni organi držav članic gostiteljic in matičnih držav članic posredujejo drug drugemu v skladu s členom 50 Direktive 2013/36/EU.
2. Določa predpise o informacijah, ki se izmenjajo v zvezi z institucijo, ki posluje prek podružnice ali z izvajanjem svobode opravljanja storitev v eni ali več drugih državah članicah, kot je tista, v kateri ima institucija sedež.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

Člen 2

Informacije na konsolidirani podlagi

Če je končno matično podjetje institucije ustanovljeno v isti državi članici, kot je tista, v kateri ima institucija svoj sedež, in je pristojni organ matične države članice institucije tudi konsolidacijski nadzornik, navedeni pristojni organ, kjer je primerno v skladu z zahtevami iz Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU, zagotovi informacije o tej instituciji na konsolidirani podlagi in obvesti pristojne organe držav članic gostiteljic, da so informacije zagotovljene na tej podlagi.

POGLAVJE II

IZMENJAVA INFORMACIJ GLEDE INSTITUCIJ, KI POSLUJEJO PREK PODRUŽNICE

Člen 3

Informacije v zvezi z upravljanjem in lastništvom

1. Pristojni organi matične države članice posredujejo pristojnim organom države članice gostiteljice informacije o organizacijski strukturi institucije, vključno z njenimi poslovnimi področji in njenimi odnosi s subjekti v skupini.
2. Poleg informacij, določenih v odstavku 1, pristojni organi matične države članice posredujejo pristojnim organom države članice gostiteljice, ki nadzirajo pomembno podružnico, kakor je navedena v členu 51 Direktive 2013/36/EU, naslednje informacije v zvezi z institucijo:
 - (a) strukturo upravljalnega organa in višjega vodstva, vključno z dodelitvijo odgovornosti za nadzor nad podružnico;
 - (b) seznam delničarjev in družbenikov s kvalificiranimi deleži na podlagi informacij, ki jih zagotovi kreditna institucija v skladu s členom 26(1) Direktive 2013/36/EU.

Člen 4

Informacije v zvezi z likvidnostjo in ugotovitvami iz nadzora

1. Pristojni organi matične države članice posredujejo pristojnim organom države članice gostiteljice naslednje informacije:
 - (a) vse pomembne pomanjkljivosti pri upravljanju likvidnostnega tveganja institucije, ki so znane pristojnim organom in ki lahko vplivajo na podružnice, vse s tem povezane nadzorne ukrepe, ki so bili sprejeti v zvezi s temi pomanjkljivostmi, in v kolikšni meri institucija upošteva te nadzorne ukrepe;
 - (b) celovito oceno profila likvidnostnega tveganja in upravljanja tveganja institucije, zlasti v zvezi s podružnico, ki jo izvedejo pristojni organi matične države članice;
 - (c) količnike institucije, ki označujejo njeno likvidnost in položaj stabilnega financiranja na nacionalni ravni ali ravni Unije v domači valuti matične države članice institucije in v vseh drugih valutah, ki so bistvene za institucijo;
 - (d) sestavine likvidnostnega blažilnika institucije;
 - (e) stopnjo obremenitve sredstev institucije;
 - (f) razmerje med posojili institucije in njenimi vlogami;
 - (g) vse domače količnike likvidnosti, ki jih za institucijo uporabljajo pristojni organi ali organ, določen za ta namen, kot del ukrepov makrobonitetne politike, in sicer bodisi kot zavezujoče zahteve, smernice, priporočila, opozorila ali drugače, vključno z opredelitvijo teh količnikov;
 - (h) vse posebne likvidnostne zahteve, ki se uporabljajo v skladu s členom 105 Direktive 2013/36/EU;
 - (i) vse ovire pri prenosu denarnih sredstev in zavarovanja na podružnice institucije ali z njih.

2. Če so pristojni organi v celoti ali deloma opustili uporabo dela 6 Uredbe (EU) št. 575/2013 za institucijo v skladu s členom 8 navedene uredbe, pristojni organi matične države članice posredujejo informacije iz odstavka 1 na subkonsolidirani podlagi ali v skladu s členom 2 te uredbe na konsolidirani podlagi.
3. Poleg informacij, določenih v odstavku 1, pristojni organi matične države članice posredujejo pristojnim organom države članice gostiteljice, ki nadzirajo pomembno podružnico, naslednje informacije:
- (a) politiko glede likvidnosti in financiranja institucije, vključno z opisi ureditev financiranja za njene podružnice, vse podporne ureditve znotraj skupine in postopke za centralizirano združevanje denarnih sredstev (cash pooling);
 - (b) krizne načrte glede likvidnosti in financiranja institucije, vključno z informacijami o predvidenih stresnih scenarijih.

Člen 5

Informacije v zvezi s kapitalsko ustreznostjo

1. Pristojni organi matične države članice obvestijo pristojne organe države članice gostiteljice, ali institucija upošteva naslednje zahteve:
- (a) kapitalske zahteve, določene v členu 92 Uredbe (EU) št. 575/2013, ob upoštevanju vseh ukrepov, ki so bili sprejeti ali priznani v skladu s členom 458 navedene uredbe, kadar je ustrezno, ob upoštevanju prehodnih ureditev iz dela 10 navedene uredbe;
 - (b) vse dodatne kapitalske zahteve, naložene v skladu s členom 104 Direktive 2013/36/EU;
 - (c) zahteve glede kapitalskega blažilnika, določene v poglavju 4 naslova VII Direktive 2013/36/EU.
2. Poleg informacij, določenih v odstavku 1, pristojni organi matične države članice posredujejo pristojnim organom države članice gostiteljice, ki nadzirajo pomembno podružnico institucije, za katero veljajo kapitalske zahteve, naslednje informacije:
- (a) količnik navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije v smislu člena 92(2)(a) Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (b) količnik temeljnega kapitala institucije v smislu člena 92(2)(b) Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (c) količnik skupnega kapitala institucije v smislu člena 92(2)(c) Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (d) znesek skupne izpostavljenosti tveganjem institucije v smislu člena 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (e) kapitalske zahteve, ki se uporabljajo v matični državi članici v skladu s členom 92 Uredbe (EU) št. 575/2013, ob upoštevanju vseh ukrepov, ki so bili sprejeti ali priznani v skladu s členom 458 navedene uredbe, in, kadar je ustrezno, ob upoštevanju prehodnih ureditev iz dela 10 navedene uredbe;
 - (f) raven varovalnega kapitalskega blažilnika, ki ga mora institucija vzdrževati v skladu s členom 129 Direktive 2013/36/EU;
 - (g) raven kakršnega koli posamezni instituciji lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika, ki ga mora institucija vzdrževati v skladu s členom 130 Direktive 2013/36/EU;
 - (h) raven kakršnega koli blažilnika sistemskih tveganj, ki ga mora institucija vzdrževati v skladu s členom 133 Direktive 2013/36/EU;
 - (i) raven kakršnega koli blažilnika za globalne sistemsko pomembne institucije (GSPI) ali blažilnika za druge sistemsko pomembne institucije (DSPI), ki ga mora institucija vzdrževati v skladu s členom 131(4) in (5) Direktive 2013/36/EU;
 - (j) raven vseh dodatnih kapitalskih zahtev, naloženih v skladu s točko (a) člena 104(1) Direktive 2013/36/EU, in vseh drugih zahtev, naloženih v zvezi s kapitalsko ustreznostjo institucije v skladu z navedenim členom.

3. Če je bila uporaba zadevnih določb iz Uredbe (EU) št. 575/2013 opuščena v skladu s členi 7, 10 ali 15 navedene uredbe ali so bile opuščene zahteve, določene v členih 10, 12 in 13(1) Direktive 2013/36/EU, v skladu s členom 21 Direktive 2013/36/EU ali pa je institucija prejela dovoljenje za uporabo obravnave iz člena 9(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, pristojni organi matične države članice zagotovijo informacije iz odstavka 2 na subkonsolidirani podlagi ali v skladu s členom 2 te uredbe na konsolidirani podlagi.

Člen 6

Informacije v zvezi s sistemi zajamčenih vlog

1. Pristojni organi matične države članice obvestijo pristojne organe države članice gostiteljice o imenu sistema zajamčenih vlog, v katerega spada institucija v skladu s členom 3(1) Direktive 94/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta. ⁽¹⁾

2. Pristojni organi matične države članice posredujejo pristojnim organom države članice gostiteljice naslednje informacije v zvezi s sistemom zajamčenih vlog iz odstavka 1:

- (a) maksimalno kritje sistema zajamčenih vlog na upravičenega vlagatelja;
- (b) obseg kritja in vrste kritih vlog;
- (c) kakršno koli izključitev iz kritja z navedbo produktov in vrst vlagateljev;
- (d) ureditve financiranja sistema zajamčenih vlog in zlasti, ali se sistem financira predhodno ali naknadno, ter obseg sistema;
- (e) kontaktne podatke upravljavca sistema.

3. Informacije, določene v odstavku 2, se sporočijo pristojnim organom države članice gostiteljice samo enkrat v zvezi z vsakim zadevnim sistemom zajamčenih vlog. Če je prišlo do spremembe v predloženih informacijah, pristojni organi matične države članice posredujejo posodobljene informacije pristojnim organom države članice gostiteljice.

Člen 7

Informacije v zvezi z omejitvijo velikih izpostavljenosti

Pristojni organi matične države članice posredujejo informacije pristojnim organom države članice gostiteljice o vseh primerih, v katerih so pristojni organi matične države članice ugotovili, da institucija ni upoštevala veljavnih omejitev velikih izpostavljenosti in zahtev, določenih v delu 4 Uredbe (EU) št. 575/2013. Informacije, ki se posredujejo, pojasnijo primer in nadzorne ukrepe, ki so bili sprejeti ali se načrtujejo.

Člen 8

Informacije v zvezi s sistemskim tveganjem, ki ga predstavlja institucija

Pristojni organi matične države članice obvestijo pristojne organe države članice gostiteljice, če je bila institucija v skladu s členom 131(1) Direktive 2013/36/EU opredeljena kot globalno sistemsko pomembna institucija (GSPI) ali kot druga sistemsko pomembna institucija (DSPI). Če je bila institucija opredeljena kot GSPI, predložene informacije vključujejo podkategorijo, v katero je razvrščena.

⁽¹⁾ Direktiva 94/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 1994 o sistemih zajamčenih vlog (UL L 79, 24.3.2005, str. 9).

Člen 9

Informacije v zvezi z upravnimi in računovodskimi postopki

1. Pristojni organi matične države članice posredujejo informacije pristojnim organom države članice gostiteljice o vseh primerih, v katerih so pristojni organi matične države članice ugotovili, da institucija ni upoštevala veljavnih računovodskih standardov in postopkov, ki veljajo za institucijo v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾. Informacije, ki se posredujejo, pojasnijo primer in nadzorne ukrepe, ki so bili sprejeti ali se načrtujejo.
2. Kadar informacije iz odstavka 1 zadevajo le določeno podružnico, pristojni organi matične države članice posredujejo informacije le pristojnim organom države članice gostiteljice, v kateri je ustanovljena navedena podružnica.

Člen 10

Informacije v zvezi z mehanizmi notranjih kontrol

1. Pristojni organi matične države članice posredujejo informacije pristojnim organom države članice gostiteljice o vseh primerih, v katerih so pristojni organi matične države članice ugotovili, da institucija ni upoštevala zahtev glede mehanizmov notranjih kontrol, vključno z upravljanjem tveganj, nadzorom nad tveganji in ureditvami notranje revizije v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 in Direktivo 2013/36/EU. Informacije, ki se posredujejo, pojasnijo primer in nadzorne ukrepe, ki so bili sprejeti ali se načrtujejo.
2. Kadar informacije iz odstavka 1 zadevajo le določeno podružnico, pristojni organi matične države članice posredujejo informacije le pristojnim organom države članice gostiteljice, v kateri je ustanovljena navedena podružnica.

Člen 11

Informacije v zvezi s finančnim vzvodom

1. Pristojni organi matične države članice posredujejo informacije pristojnim organom države članice gostiteljice o vseh primerih, v katerih so pristojni organi matične države članice ugotovili, da institucija ni upoštevala zahtev glede količnikov finančnega vzvoda v skladu z delom 7 Uredbe (EU) št. 575/2013 in, kadar je ustrezno, ob upoštevanju prehodnih določb iz člena 499 navedene uredbe. Informacije, ki se posredujejo, pojasnijo primer in nadzorne ukrepe, ki so bili sprejeti ali se načrtujejo.
2. Pristojni organi matične države članice posredujejo pristojnim organom države članice gostiteljice vse informacije, ki jih razkrije institucija v skladu s členom 451 Uredbe (EU) št. 575/2013 glede svojega količnika finančnega vzvoda in upravljanja tveganja prevelikega finančnega vzvoda.

Člen 12

Informacije v zvezi s splošnim neupoštevanjem predpisov

1. Pristojni organi matične države članice zagotovijo informacije pristojnim organom države članice gostiteljice o vseh primerih, v katerih so pristojni organi matične države članice ugotovili, da institucija ni ravnala v skladu z nacionalnim pravom ali pravom Unije ali z zahtevami, ki se nanašajo na bonitetni nadzor ali nadzor tržnega ravnanja institucij, vključno z zahtevami iz Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU, ki niso zahteve iz členov 3 do 11 te uredbe. Informacije, ki se posredujejo, pojasnijo primer in nadzorne ukrepe, ki so bili sprejeti ali se načrtujejo.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. julija 2002 o uporabi mednarodnih računovodskih standardov (UL L 243, 11.9.2002, str. 1).

2. Kadar informacije iz odstavka 1 zadevajo le določeno podružnico, pristojni organi matične države članice posredujejo informacije le pristojnim organom države članice gostiteljice, v kateri je ustanovljena navedena podružnica.

Člen 13

Sporočanje nadzornih ukrepov in sankcij

1. Pristojni organi matične države članice obvestijo pristojne organe države članice gostiteljice o vseh naslednjih kaznih ali ukrepih, ki so bili naloženi institucijam ali se uporabljajo za njih in ki vplivajo na poslovanje podružnice:

- (a) naložene upravne kazni ali drugi ukrepi, ki se uporabljajo v skladu s členi členov 64 do 67 Direktive 2013/36/EU;
- (b) nadzorni ukrepi, ki so uvedeni v skladu s členom 104 ali 105 Direktive 2013/36/EU;
- (c) naložene kazni po kazenskem pravu, ki se nanašajo na kršitve iz Uredbe (EU) št. 575/2013 ali nacionalne določbe, ki prenašajo Direktivo 2013/36/EU.

2. Kadar informacije iz odstavka 1 zadevajo le določeno podružnico, morajo pristojni organi matične države članice posredovati informacije le pristojnim organom države članice gostiteljice, v kateri je ustanovljena navedena podružnica.

Člen 14

Informacije v zvezi s pripravami na izredne razmere

Pristojni organi matične države članice in pristojni organi države članice gostiteljice izmenjajo informacije glede priprav na izredne razmere. Zlasti se medsebojno obveščajo o:

- (a) kontaktnih podatkih oseb v nujnih primerih v okviru pristojnih organov, ki so odgovorni za obravnavanje izrednih razmer;
- (b) postopkih obveščanja, ki se uporabljajo v izrednih razmerah.

Člen 15

Informacije organov države članice gostiteljice

Brez poseganja v zahteve glede izmenjave informacij po pregledih podružnic v skladu s členom 52(3) Direktive 2013/36/EU pristojni organi države članice gostiteljice posredujejo pristojnemu organu matične države članice naslednje informacije:

- (a) opis vseh primerov, v zvezi s katerimi so pristojni organi odločili, da institucija ni ravnala v skladu z nacionalnim pravom ali pravom Unije ali z zahtevami, ki se nanašajo na bonitetni nadzor ali nadzor tržnega ravnanja institucij, vključno z zahtevami iz Uredbe (EU) št. 575/2013 in nacionalnih predpisov, ki prenašajo Direktivo 2013/36/EU, skupaj z obrazložitvijo nadzornih ukrepov, sprejetih ali načrtovanih za odpravo neskladnosti;
- (b) opis kakršne koli neskladnosti s pogoji, pod katerimi se bodo v interesu splošnih koristi dejavnosti podružnice izvajale v državi članici gostiteljici;
- (c) kakršno koli ugotovljeno sistemsko tveganje, ki ga predstavlja podružnica ali njene dejavnosti v državi članici gostiteljici, vključno s kakršno koli oceno verjetnega učinka prenehanja ali opustitve dejavnosti poslovalnice na:
 - (i) sistemsko likvidnost;
 - (ii) plačilne sisteme;
 - (iii) klirinške sisteme in sisteme poravnave;

- (d) tržni delež podružnice, kadar presega 2 % celotnega trga v državi članici gostiteljici, v kateri koli izmed naslednjih kategorij:
 - (i) vloge;
 - (ii) posojila;
- (e) kakršne koli ovire pri prenosu gotovine in zavarovanja na podružnice institucije ali z njih.

POGLAVJE III

IZMENJAVA INFORMACIJ GLEDE ČEZMEJNIH PONUDNIKOV STORITEV

Člen 16

Informacije v zvezi s čezmejnimi ponudniki storitev

Po prejemu prošnje za informacije od pristojnih organov države članice gostiteljice v zvezi z institucijo, ki izvaja svoje dejavnosti z zagotavljanjem storitev v navedeni državi članici gostiteljici, pristojni organi matične države članice zagotovijo naslednje informacije:

- (a) vse primere, v katerih so pristojni organi matične države članice ugotovili, da institucija ni ravnala v skladu z nacionalnim pravom ali pravom Unije ali z zahtevami, ki se nanašajo na bonitetni nadzor ali nadzor tržnega ravnanja institucij, vključno z zahtevami iz Uredbe (EU) št. 575/2013 in nacionalnih predpisov, ki prenašajo Direktivo 2013/36/EU, skupaj z obrazložitvijo nadzornih ukrepov, sprejetih ali načrtovanih za odpravo neskladnosti;
- (b) obseg vlog, sprejetih od rezidentov države članice gostiteljice;
- (c) obseg posojil, zagotovljenih rezidentom države članice gostiteljice;
- (d) v zvezi z dejavnostmi iz Priloge I k Direktivi 2013/36/EU, za katere je institucija uradno obvestila, da jih želi opravljati v državi članici gostiteljici z opravljanjem storitev:
 - (i) obliko, v kateri institucija izvaja svoje dejavnosti;
 - (ii) dejavnosti, ki so najpomembnejše, kar zadeva dejavnosti institucije v državi članici gostiteljici;
 - (iii) potrditev, da dejavnosti, ki so opredeljene kot glavne poslovne dejavnosti v uradnem obvestilu, ki ga zagotovi institucija v skladu s členom 39 Direktive 2013/36/EU, izvaja institucija.

POGLAVJE IV

IZMENJAVA INFORMACIJ GLEDE INSTITUCIJ, KI POSLUJEJO PREK PODRUŽNICE, V PRIMERU LIKVIDNOSTNIH TEŽAV, KI VPLIVAJO NA INSTITUCIJO ALI NA SAMO PODRUŽNICO

Člen 17

Obseg izmenjave informacij v primeru likvidnostnih težav

1. Če pristojni organi matične države članice menijo, da so se v zvezi z institucijo pojavile likvidnostne težave ali se lahko utemeljeno pričakuje, da se bodo pojavile, o tem nemudoma obvestijo pristojne organe države članice gostiteljice in zagotovijo informacije iz odstavka 3.
2. Če pristojni organi države članice gostiteljice menijo, da so se v zvezi s podružnico, ustanovljeno v navedeni državi članici, pojavile likvidnostne težave ali se lahko utemeljeno pričakuje, da se bodo pojavile, o tem nemudoma obvestijo pristojne organe matične države članice in zagotovijo informacije iz odstavka 3.
3. Pristojni organi zagotovijo naslednje informacije:
 - (a) opis nastalega primera, vključno z glavnim vzrokom za stresne razmere, pričakovani vpliv likvidnostnih težav na institucijo in dogodke v zvezi s transakcijami znotraj skupine;
 - (b) razlago ukrepov, ki so bili sprejeti ali se za njih načrtuje, da jih bodo sprejeli pristojni organi ali institucija, vključno z vsemi zahtevami, ki jih instituciji naložijo pristojni organi za zmanjšanje likvidnostnih težav;

- (c) rezultate ocen sistemskih posledic likvidnostnih težav;
- (d) zadnje razpoložljive kvantitativne informacije glede likvidnosti, določene v točkah (c) do (h) člena 4(1).

POGLAVJE V

KONČNE DOLOČBE

Člen 18

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 12. marca 2014

Za Komisijo
Predsednik
José Manuel BARROSO

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 525/2014**z dne 12. marca 2014****o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi za opredelitev trga****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 ⁽¹⁾ in zlasti tretjega pododstavka člena 341(3) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Splošno tržno tveganje je opredeljeno v členu 362 Uredbe (EU) št. 575/2013 kot tveganje spremembe cene finančnega instrumenta zaradi spremembe ravni obrestnih mer (v primeru dolžniških instrumentov ali izvedenih dolžniških finančnih instrumentov, s katerima se trguje na borzi) ali obsežnega premika na trgu lastniškega kapitala, ki ni povezan z nobenimi posebnimi značilnostmi posameznih vrednostnih papirjev (v primeru lastniških instrumentov ali izvedenih lastniških finančnih instrumentov).
- (2) Pri izračunu splošnega tržnega tveganja iz člena 343 Uredbe (EU) št. 575/2013 je treba upoštevati, da na istem trgu obstajajo različni lastniški instrumenti, kadar so izpostavljeni istemu splošnemu tržnemu tveganju, tj. kadar je gibanje cen instrumenta posledica lokalnih gospodarskih pogojev. Zato bi bilo treba v ta namen trg opredeliti s sklicevanjem na integrirano gospodarstvo, ki se navadno enači z nacionalno jurisdikcijo.
- (3) Brez poseganja v zgoraj navedeno je uvedba enotne valute odpravila pomembne elemente segmentacije med trgi lastniških instrumentov v euroobmočju. Na primer, odpravila je valutna tveganja med sodelujočimi državami članicami euroobmočja in omogočila, da se rezultati podjetij objavljajo v isti valuti. Poleg tega je bilo za sprejetje eura potrebno obsežno gospodarsko in pravno zbliževanje med sodelujočimi državami članicami, podpira pa ga tudi integriran trg s skupnimi pravili. Te slednje značilnosti so skupne vsem državam članicam v Uniji, vendar je enotna valuta omogočila tesnejše in globlje gospodarsko povezovanje med sodelujočimi državami članicami, kar torej upravičuje ločeno obravnavo za namene te uredbe. V skladu s tem bi bilo treba „trg“ opredeliti s sklicevanjem na vse trge lastniških instrumentov znotraj euroobmočja, v povezavi s trgi lastniških instrumentov, katerih valuta ni euro, pa na ravni nacionalne jurisdikcije.
- (4) Ta uredba temelji na osnutkih regulativnih tehničnih standardov, ki jih je Komisiji predložil Evropski bančni organ.
- (5) Evropski bančni organ je opravil javna posvetovanja o osnutkih regulativnih tehničnih standardov, na katerih temelji ta uredba, analiziral morebitne povezane stroške in koristi ter prosil za mnenje interesno skupino za bančništvo, ustanovljeno v skladu s členom 37 Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ –

⁽¹⁾ UL L 176, 27.6.2013, str. 1.

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Opredelitev trga za namen izračuna skupne neto pozicije v lastniških instrumentih iz člena 341(2) Uredbe (EU) št. 575/2013

Izraz „trg“ pomeni:

- (a) za euroobmočje vse lastniške instrumente, ki kotirajo na borzah v državah članicah, ki so prevzele euro kot svojo valuto;
- (b) za države članice, ki niso prevzele eura, in za tretje države vse lastniške instrumente, ki kotirajo na borzah v nacionalni jurisdikciji.

Člen 2

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 12. marca 2014

Za Komisijo
Predsednik
José Manuel BARROSO

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 526/2014**z dne 12. marca 2014****o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi za določitev približka razmika in omejenega števila manjših portfeljev za tveganje prilagoditve kreditnega vrednotenja****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 in zlasti tretjega pododstavka člena 383(7) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uporaba napredne metode za določitev kapitalskih zahtev za tveganje prilagoditve kreditnega vrednotenja (CVA) lahko vključuje nasprotno stranke, za katere razmik kreditne zamenjave ni na voljo. V takih primerih bi morale institucije uporabljati razmik, ki je ustrezen glede na bonitetno oceno, panogo in regijo nasprotno stranke („približek razmika“), v skladu s tretjim pododstavkom člena 383(1) Uredbe (EU) št. 575/2013.
- (2) Pravila za določitev približka razmika za tveganje CVA bi morala omogočati uporabo širokih kategorij bonitetne ocene, panoge in regije ter institucijam zagotavljati potrebno fleksibilnost za določitev najustreznejšega približka razmika na podlagi njihove strokovne presoje.
- (3) Pri podrobnejšem določanju, kako bi morale institucije upoštevati značilnosti bonitetne ocene, panoge in regije posameznih izdajateljev, ko izdelujejo oceno ustreznega približka razmika za določitev kapitalskih zahtev v skladu z zahtevami Uredbe (EU) št. 575/2013, bi bilo treba vzpostaviti pravila za upoštevanje navedenih značilnosti glede na minimalne kategorije za vsako značilnost, da bi se zagotovila usklajena uporaba navedenih pogojev.
- (4) V primeru posameznih izdajateljev, kadar obstaja povezava, kot je med enoto regionalne ali lokalne ravni države in državo, bi poleg tega morale biti mogoče, da se dovoli ocena ustreznega približka razmika na podlagi kreditnega razmika posameznega izdajatelja, če to privede do ustrežnejše ocene.
- (5) Za ustrezen izračun kapitalске zahteve za tveganje CVA bi bilo treba določiti približek razmika z uporabo podatkov, pridobljenih na likvidnem trgu, predpostavke v zvezi s podatki, kot sta interpolacija in ekstrapolacija podatkov glede na različne roke zapadlosti, pa bi morale biti konceptualno zanesljive.
- (6) Da bi se zagotovilo zblíževanje praks med institucijami in da bi se preprečila neskladja ter ob upoštevanju, da implicitne verjetnosti neplačila (PD), razmiki kreditne zamenjave (CSD) in izguba ob neplačilu (LGD) sestavljajo eno enačbo z dvema neznanima spremenljivkama in da se na trgu običajno uporablja fiksna vrednost za LGD, da se izpeljejo implicitne verjetnosti neplačila iz tržnih razmikov, bi morale institucije uporabiti vrednost za „LGD_{MKT}“, ki je skladna s fiksno LGD, ki jo običajno uporabljajo udeleženci na trgu za določitev implicitnih verjetnosti neplačila iz navedenih likvidnih kreditnih razmikov, s katerimi se trguje, ki so se uporabili za določitev približka kreditnega razmika za zadevno nasprotno stranko.
- (7) Za namene dovoljenja za uporabo napredne metode CVA za omejeno število manjših portfeljev, je primerno, da se upoštevajo portfelj kot niz pobotov, kot je opredeljen v členu 272(4) Uredbe (EU) št. 575/2013, število poslov, ki jih ne zajame metoda notranjih modelov (IMM), za katere se uporablja kapitalska zahteva za tveganje CVA, in velikost nizov pobotov, ki jih ne zajame IMM, za katere se uporablja kapitalska zahteva za tveganje CVA, ter da se

ti omejujejo v smislu odstotka skupnega števila vseh poslov, za katere se uporablja kapitalska zahteva za tveganje CVA, ter odstotka skupne velikosti vseh nizov pobotov, za katere se uporablja kapitalska zahteva za tveganje CVA, da bi se upoštevale različne velikosti institucij.

- (8) Da bi se zmanjšale možne diskontinuitete pri uporabi napredne metode CVA za omejeno število manjših portfeljev, bi se napredna metoda CVA moralo nehati uporabljati samo, če so dve četrletji zapored prekršene kvantitativne omejitve.
- (9) Da bi bilo pristojnim organom omogočeno, da učinkovito izvajajo svoje nadzorne naloge, bi morali biti seznanjeni s tem, kdaj zahteva po omejenem številu manjših portfeljev ni več izpolnjena; zato bi morale institucije v takih primerih obvestiti pristojne organe.
- (10) Ta uredba temelji na osnutkih regulativnih tehničnih standardov, ki jih je Komisiji predložil Evropski bančni organ.
- (11) Evropski bančni organ je opravil javna posvetovanja o osnutkih regulativnih tehničnih standardov, na katerih temelji ta uredba, analiziral morebitne povezane stroške in koristi ter prosil za mnenje interesno skupino za bančništvo, ustanovljeno v skladu s členom 37 Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Določitev ustreznega približka razmika

1. Približek razmika za dano nasprotno stranko se šteje kot ustrezen glede na bonitetno oceno, panogo in regijo nasprotne stranke v skladu s četrnim pododstavkom člena 383(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) približek razmika je bil določen ob upoštevanju vseh značilnosti bonitetne ocene, panoge in regije nasprotne stranke, kot je določeno v točkah (b), (c) in (d);
- (b) značilnost bonitetne ocene je bila določena ob upoštevanju uporabe vnaprej določene hierarhije virov notranjih in zunanjih bonitetnih ocen. Bonitetne ocene se pripišejo stopnjam kreditne kakovosti iz člena 384(2) Uredbe (EU) št. 575/2013. Kadar je na voljo več zunanjih bonitetnih ocen, se pri njihovem pripisovanju stopnjam kreditne kakovosti uporabi pristop za več bonitetnih ocen, opisan v členu 138 navedene uredbe;
- (c) značilnost panoge je bila določena ob upoštevanju vsaj naslednjih kategorij:
 - (i) javni sektor;
 - (ii) finančni sektor;
 - (iii) drugo;
- (d) značilnost regije je bila določena ob upoštevanju vsaj naslednjih kategorij:
 - (i) Evropa;
 - (ii) Severna Amerika;
 - (iii) Azija;
 - (iv) ostali svet.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

- (e) približek razmika na reprezentativen način odraža razpoložljive razmike kreditnih zamenjav in razmike drugih likvidnih instrumentov kreditnega tveganja, s katerimi se trguje, ki ustrezajo relevantni kombinaciji veljavnih kategorij in izpolnjujejo merila v zvezi s kakovostjo podatkov iz odstavka 3;
 - (f) ustreznost približka razmika se določi glede na nestanovitnost in ne glede na višino razmika.
2. Pri upoštevanju značilnosti bonitetne ocene, panoge in regije nasprotne stranke v skladu z odstavkom 1 se ocena približka razmika šteje kot ustrezna za enoto regionalne ali lokalne ravni države na podlagi kreditnega razmika zadevnega državnega izdajatelja, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:
- (a) enota regionalne ali lokalne ravni države in država imata enako bonitetno oceno;
 - (b) za enoto regionalne ali lokalne ravni države ni bonitetne ocene.
3. Vsi vhodni podatki, uporabljeni pri določitvi približka razmika, temeljijo na zanesljivih podatkih, pridobljenih na likvidnem dvosmernem trgu, kot je opredeljen v drugem pododstavku člena 338(1) Uredbe (EU) št. 575/2013. Na voljo so zadostni podatki za generiranje približkov razmikov za vse zadevne roke zapadlosti in za pretekla obdobja iz člena 383(5) navedene uredbe.

Člen 2

Opredelitev LGD_{MKT}

Za opredelitev izgube ob neplačilu nasprotne stranke (LGD_{MKT}) za namene izračuna kapitalskih zahtev za tveganje CVA v skladu z napredno metodo za nasprotno stranko, ki zahteva uporabo približka razmika, institucije uporabijo vrednost za LGD_{MKT} , ki je skladna s fiksnimi LGD, ki jih običajno uporabljajo udeleženci na trgu za določanje implicitnih verjetnosti neplačila iz tistih tržnih razmikov, ki so se uporabili za določitev približka razmika za zadevno nasprotno stranko v skladu s členom 1.

Člen 3

Kvantitativne omejitve glede števila in velikosti kvalificiranih portfeljev

1. Za izpolnitev merila omejenega števila manjših portfeljev iz člena 383(4) Uredbe (EU) št. 575/2013 morajo biti izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
- (a) število vseh poslov, ki jih ne zajame IMM, za katere se uporablja kapitalska zahteva za tveganje CVA, ne presega 15 % skupnega števila poslov, za katere se uporablja kapitalska zahteva za tveganje CVA;
 - (b) velikost vsakega posameznega niza pobotov, ki ga ne zajame IMM, za katerega se uporablja kapitalska zahteva za tveganje CVA, ne presega 1 % skupne velikosti vseh nizov pobotov, za katere se uporablja kapitalska zahteva za tveganje CVA;
 - (c) skupna velikost vseh nizov pobotov, ki jih ne zajame IMM, za katere se uporablja kapitalska zahteva za tveganje CVA, ne presega 10 % skupne velikosti vseh nizov pobotov, za katere se uporablja kapitalska zahteva za tveganje CVA.
2. Za namen točk (b) in (c) odstavka 1 je velikost niza pobotov izpostavljenost niza pobotov ob neplačilu, izračunana z uporabo metode tekoče izpostavljenosti iz člena 274 Uredbe (EU) št. 575/2013 z upoštevanjem učinkov pobota v skladu s členom 298 navedene uredbe, vendar ne učinkov zavarovanja s premoženjem.
3. Za namen odstavka 1 institucija za vsako četrletje izračuna aritmetično povprečje vsaj mesečnih opazovanj naslednjih razmerij:
- (a) število poslov, ki jih ne zajame IMM, glede na skupno število poslov;
 - (b) posamezna velikost največjega niza pobotov, ki ga ne zajame IMM, glede na skupno velikost vseh nizov pobotov, in
 - (c) skupna velikost vseh nizov pobotov, ki jih ne zajame IMM, glede na skupno velikost vseh nizov pobotov.

4. Če merilo iz odstavka 1 ni izpolnjeno pri dveh zaporednih izračunih iz odstavka 3, institucija za izračun kapital-skih zahtev za tveganje CVA za vse nize pobotov, ki jih ne zajame IMM, uporabi standardizirano metodo iz člena 384 Uredbe (EU) št. 575/2013 in o tem uradno obvesti pristojne organe.
5. Pogoji iz odstavka 1 se uporabljajo na posamični, subkonsolidirani ali konsolidirani podlagi, odvisno od obsega dovoljenja za uporabo metode notranjih modelov iz člena 283 Uredbe (EU) št. 575/2013.

Člen 4

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 12. marca 2014

Za Komisijo
Predsednik
José Manuel BARROSO

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 527/2014**z dne 12. marca 2014**

o dopolnitvi Direktive (EU) št. 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi, ki opredeljujejo vrste instrumentov, ki ustrezno odražajo kreditno kvaliteto institucije v okviru rednega poslovanja in so primerni, da se uporabljajo za namene variabilnih prejemkov

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive (EU) št. 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES ⁽¹⁾ ter zlasti člena 94(2) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Variabilni prejemki, ki se dodelijo v obliki instrumentov, bi morali spodbujati preudarno in učinkovito upravljanje tveganj ter ne bi smeli spodbujati izpostavljanja tveganjem, ki presega raven sprejemljivega tveganja za institucijo. Zato bi morale vrste instrumentov, ki se lahko uporabljajo za namene variabilnih prejemkov, uskladiti interese zaposlenih z interesi delničarjev, upnikov in drugih zainteresiranih strani, in sicer z zagotavljanjem spodbud za zaposlene, da delujejo v dolgoročnem interesu institucije in ne prevzemajo čezmernih tveganj.
- (2) Za zagotovitev močne povezave s kreditno kvaliteto institucije v okviru rednega poslovanja bi morali instrumenti, ki se uporabljajo za namene variabilnih prejemkov, vsebovati ustrezne sprožilne dogodke za odpis ali konverzijo, ki zmanjšujeta vrednost instrumentov v primerih, ko se je kreditna kvaliteta institucije v okviru rednega poslovanja poslabšala. Sprožilni dogodki, ki se uporabljajo za namene plačila, ne bi smeli spremeniti stopnje podrejenosti instrumentov in torej ne bi smeli voditi v izločitev instrumentov dodatnega temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala kot kapitalskih instrumentov.
- (3) Medtem ko so pogoji, ki se uporabljajo za instrumente dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala, določeni v členih 52 in 63 Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, pa se za druge instrumente iz točke (l)(ii) člena 94(1) Direktive 2013/36/EU, ki jih je mogoče v celoti konvertirati v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala ali odpisati, posebni pogoji iz zadevne uredbe ne uporabljajo, saj niso razvrščeni kot kapitalski instrumenti za bonitetne namene. Zato bi bilo treba za različne vrste instrumentov določiti posebne zahteve, da se zagotoviti njihova ustreznost za uporabo za namene variabilnih prejemkov, pri čemer je treba upoštevati različno naravo instrumentov. Uporaba instrumentov za namene variabilnih prejemkov sama po sebi ne bi smela preprečiti, da se instrumenti štejejo za kapital institucije, če so izpolnjeni pogoji iz Uredbe (EU) št. 575/2013. Prav tako taka uporaba sama po sebi ne bi smela biti razumljena kot spodbuda za odkup instrumenta, saj lahko zaposleni na splošno po obdobjih odloga in zadržanja likvidna sredstva prejmejo na druge načine kot z uporabo odkupa.
- (4) Drugi instrumenti so nedenarni dolžniški instrumenti ali z dolgom povezani instrumenti, ki se ne štejejo za kapital. Drugi instrumenti niso omejeni na finančne instrumente, kot so opredeljeni v točki 50 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, ampak lahko vključujejo tudi nadaljnje nedenarne instrumente, ki jih je mogoče vključiti v sporazume med institucijo in zaposlenimi. Za zagotovitev, da ti instrumenti odražajo kreditno kvaliteto institucije v okviru rednega poslovanja, bi morale primerne zahteve zagotoviti, da okoliščine, v katerih se takšni instrumenti odpišejo ali konvertirajo, ne zajemajo zgolj primerov sanacije ali reševanja.

⁽¹⁾ UL L 176, 27.6.2013, str. 338.

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

- (5) Če se instrumenti, ki se uporabljajo za namene variabilnih prejemkov, odkupijo, odpokličejo, izplačajo ali konvertirajo, na splošno taki posli ne bi smeli povečati vrednosti dodeljenih prejemkov z izplačilom zneskov, ki so višji kot vrednost instrumenta, ali konverzijo v instrumente, ki imajo večjo vrednost kot instrument, ki je bil prvotno dodeljen. S tem se zagotovi, da se prejemki ne izplačujejo z instrumenti ali metodami, ki bi spodbujali nespoštovanje člena 94(1) Direktive 2013/36/ES.
- (6) Če se dodelijo variabilni prejemki in se instrumenti, ki se uporabljajo za variabilne prejemke, odkupijo, odpokličejo, izplačajo ali konvertirajo, bi morali ti posli temeljiti na vrednostih, ki so bile določene v skladu z veljavnim računovodskim standardom. V vseh teh primerih bi bilo zato treba zahtevati vrednotenje instrumentov za zagotovitev, da se ne zaobidejo zahteve Direktive 2013/36/EU v zvezi s prejemki, zlasti kar zadeva razmerje med variabilnimi in fiksnimi deli prejema ter uskladitev s prevzemanjem tveganja.
- (7) Člen 54 Uredbe (EU) št. 575/2013 določa mehanizme za odpis in konverzijo instrumentov dodatnega temeljnega kapitala. Poleg tega točka (l)(ii) člena 94(1) Direktive 2013/36/EU zahteva, da je mogoče druge instrumente v celoti konvertirati v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala ali odpisati. Ker je ekonomski rezultat konverzije ali odpisa drugih instrumentov enak kot pri instrumentih dodatnega temeljnega kapitala, bi morali mehanizmi za odpis ali konverzijo drugih instrumentov upoštevati mehanizme, ki se uporabljajo za instrumente dodatnega temeljnega kapitala, s prilagoditvami zaradi upoštevanja dejstva, da se drugi instrumenti ne štejejo za kapitalne instrumente v bonitetnem smislu. Za instrumente dodatnega kapitala se ne uporabljajo regulativne zahteve v zvezi z odpisom in konverzijo v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013. Zaradi zagotovitve, da se vrednost vseh teh instrumentov, če se uporabljajo za variabilne prejemke, v primeru poslabšanja kreditne kvalitete institucije zniža, bi bilo treba določiti primere, v katerih se mora instrument odpisati ali konvertirati. Da se zagotovi dosledna uporaba, bi bilo treba določiti mehanizme za odpis, zvišanje vrednosti in konverzijo instrumentov dodatnega kapitala in drugih instrumentov.
- (8) Donosi, ki izhajajo iz instrumentov, so lahko različnih vrst. Lahko so variabilni ali fiksni in se lahko izplačujejo v rednih časovnih presledkih ali ob končni zapadlosti instrumenta. V skladu s smernicami o politikah in praksah glede prejemkov, ki jih je izdal Odbor evropskih bančnih nadzornikov⁽¹⁾, se zaposlenim zaradi spodbujanja premišljenega in učinkovitega upravljanja tveganja v obdobjih odloga donosi ne bi smeli izplačevati. Zaposleni bi morali donose prejeti samo za obdobja, ki sledijo dodelitvi pravic za izplačilo instrumenta. Zato so za uporabo kot variabilni prejemki primerni samo instrumenti z donosi, ki se lastniku instrumenta izplačujejo v rednih časovnih presledkih, medtem ko brezkuponske obveznice ali instrumenti, ki zadržijo dobiček, ne bi smeli predstavljati znatnega deleža prejemkov, ki jih mora sestavljati ravnotežje med instrumenti iz točke (l) člena 94(1) Direktive 2013/36/EU. Razlog za to je, da bi imeli zaposleni v obdobju odloga korist zaradi naraščajoče vrednosti, ki se lahko razume kot enakovredno prejetju donosov.
- (9) Zelo visoki donosi lahko zmanjšajo dolgoročno spodbudo za preudarno prevzemanje tveganj, saj dejansko povečujejo variabilni del prejema. Zlasti se donosi ne bi smeli izplačevati v presledkih, daljših od enega leta, saj bi to vodilo v dejansko kopičenje donosov v obdobjih odloga in njihovo izplačilo po dodelitvi pravic za izplačilo variabilnega prejema. Kopičenje donosov bi pomenilo izogibanje točki (g) člena 94(1) Direktive 2013/36/EU glede razmerja med variabilnim in fiksnim delom prejema ter načelu iz točke (m) istega člena, da prejemki, za katere velja odlog, dospejo v izplačilo po načelu sorazmernosti. Zato donosi, ki so nastali po dodelitvi pravic za izplačilo instrumenta, ne bi smeli presegati tržnih stopenj. To bi bilo treba zagotoviti z zahtevo, da se instrumenti, ki se uporabljajo za variabilne prejemke, ali instrumenti, s katerimi so ti povezani, izdajajo predvsem drugim investitorjem, ali pa z zahtevo, da se za takšne instrumente določeni zgornja meja za donose.
- (10) Zahteve glede odloga in zadržanja, ki se uporabljajo za variabilne prejemke v skladu s členom 94(1) Direktive 2013/36/EU, morajo biti izpolnjene v vseh pomembnih trenutkih, vključno takrat, ko se instrumente, ki se uporabljajo za variabilne prejemke, odkupi, odpokliče, izplača ali konvertira. V takih primerih bi bilo zato treba instrumente zamenjati z instrumenti dodatnega temeljnega kapitala, instrumenti dodatnega kapitala in drugimi instrumenti, ki odražajo kreditno kvaliteto institucije v okviru rednega poslovanja, imajo lastnosti, enakovredne lastnostim prvotno dodeljenega instrumenta, in imajo enako vrednost, pri čemer je treba upoštevati vse morebitne zneske, ki so bili odpisani. Če imajo instrumenti, ki niso instrumenti dodatnega temeljnega kapitala, določen datum zapadlosti, bi bilo treba določiti minimalne zahteve glede preostale zapadlosti takih instrumentov v času

⁽¹⁾ Odbor evropskih bančnih nadzornikov: Smernice o politikah in praksah glede prejemkov z dne 10. decembra 2010.

njihove dodelitve, da se zagotovi njihova skladnost z zahtevami v zvezi z obdobji odloga in zadržanja za variabilne prejemke.

- (11) Direktiva 2013/36/EU ne omejuje vrst instrumentov, ki se lahko uporabijo za variabilne prejemke, na določeno vrsto finančnih instrumentov. Med zaposlenimi in institucijami bi morala biti mogoča uporaba sintetičnih instrumentov ali pogodb, povezanih z instrumenti dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala, ki jih je mogoče v celoti konvertirati ali odpisati. To omogoča vzpostavitev posebnih pogojev za te instrumente, pri čemer se takšni pogoji uporabljajo samo za instrumente, dodeljene zaposlenim, medtem ko njihova uporaba za druge investitorje ni potrebna.
- (12) V okviru skupine se lahko izdaje upravljajo centralno s strani nadrejene osebe. Institucije v taki skupini torej ne morejo vedno izdati instrumentov, ki se lahko uporabljajo za namen variabilnih prejemkov. Uredba (EU) št. 575/2013 omogoča, da pod določenimi pogoji instrumenti dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala, ki so bili izdani prek subjekta v okviru konsolidacije, tvorijo del kapitala institucije. Zato bi bilo treba omogočiti tudi uporabo takšnih instrumentov za variabilne prejemke, pod pogojem, da obstaja jasna povezava med kreditno kvaliteto institucije, ki uporablja te instrumente za namen variabilnih prejemkov, in kreditno kakovostjo izdajatelja instrumenta. Obstoj take povezave se na splošno lahko domneva med nadrejeno osebo in podrejeno družbo. Instrumente, ki niso instrumenti dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala ter jih ne izda neposredno institucija, bi moralo biti tudi mogoče uporabljati za variabilne prejemke, in sicer pod enakimi pogoji. Instrumente, ki so povezani z referenčnimi instrumenti, ki jih izda nadrejena oseba v tretjih državah in so enakovredni instrumentom dodatnega temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala, bi prav tako moralo biti mogoče uporabljati za namene variabilnih prejemkov, če se sprožilni dogodek nanaša na institucijo, ki uporablja tak sintetični instrument.
- (13) Ta uredba temelji na osnutkih regulativnih tehničnih standardov, ki jih je Komisiji predložil Evropski bančni organ (v nadaljnjem besedilu: EBA).
- (14) EBA je opravila odprta javna posvetovanja o osnutkih regulativnih tehničnih standardov, analizirala morebitne z njimi povezane stroške in koristi ter zaprosila za mnenje interesno skupino za bančništvo, ustanovljeno v skladu s členom 37 Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Vrste instrumentov, ki ustrezno odražajo kreditno kvaliteto institucije v okviru rednega poslovanja in so primerni, da se uporabljajo za namene variabilnih prejemkov

1. Naslednje vrste instrumentov izpolnjujejo pogoje iz točke (l)(ii) člena 94(1) Direktive 2013/36/EU:
 - (a) vrste instrumentov dodatnega temeljnega kapitala, če te vrste izpolnjujejo pogoje iz odstavka 2 in člena 2 ter so skladne s členom 5(9) in točko (c) člena 5(13);
 - (b) vrste instrumentov dodatnega kapitala, če te vrste izpolnjujejo pogoje iz odstavka 2 in člena 3 ter so skladne s členom 5;
 - (c) vrste instrumentov, ki se lahko v celoti konvertirajo v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala ali odpisejo in niso niti instrumenti dodatnega temeljnega kapitala niti instrumenti dodatnega kapitala (v nadaljnjem besedilu: drugi instrumenti), v primerih iz člena 4, če te vrste izpolnjujejo pogoje iz odstavka 2 in so skladne s členom 5.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

2. Vrste instrumentov iz odstavka 1 izpolnjujejo naslednje pogoje:
- (a) instrumenti niso zavarovani niti niso pokriti z jamstvom, ki izboljšuje prednost terjatev pri poplačilu za imetnika;
 - (b) če določbe, ki urejajo instrument, dovoljujejo njegovo konverzijo, se zadevni instrument za namene dodeljevanja variabilnih prejemkov uporabi le, če sta stopnja ali obseg konverzije določena na ravni, ki zagotavlja, da vrednost instrumenta, v katerega se prvotno dodeljeni instrument konvertira, ni višja od vrednosti prvotno dodeljenega instrumenta v času, ko je bil dodeljen kot variabilni prejemek;
 - (c) določbe, ki urejajo zamenljive instrumente, ki se uporabljajo izključno za namen variabilnih prejemkov, zagotavljajo, da vrednost instrumenta, v katerega se prvotno dodeljeni instrument konvertira, ni višja od vrednosti v času zadevne konverzije prvotno dodeljenega instrumenta;
 - (d) predpisi, ki urejajo instrument, določajo, da se vsi donosi izplačajo najmanj na letni osnovi, in sicer imetniku instrumenta;
 - (e) cena instrumentov se določi glede na njihovo vrednost v času dodelitve instrumenta v skladu z veljavnim računovodskim standardom. Vrednotenje upošteva kreditno kvaliteto institucije in je predmet neodvisnega pregleda;
 - (f) določbe, ki urejajo instrumente, izdane izključno za namen variabilnih prejemkov, zahtevajo izvedbo vrednotenja v skladu z veljavnim računovodskim standardom v primeru odkupa, odpoklica, izplačila ali konverzije instrumenta.

Člen 2

Pogoji za vrste instrumentov dodatnega temeljnega kapitala

Vrste instrumentov dodatnega temeljnega kapitala izpolnjujejo naslednje pogoje:

- (a) predpisi, ki urejajo instrument, določajo sprožilni dogodek za namen točke (n) člena 52(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (b) sprožilni dogodek iz točke (a) nastopi, če je količnik navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije, ki izda instrument, iz člena 92(1)(a) Uredbe (EU) št. 575/2013 nižji od ene od naslednjih vrednosti:
 - (i) 7 %;
 - (ii) višji od 7 %, če tako določi institucija in je to navedeno v določbah, ki urejajo instrument;
- (c) je izpolnjena ena od naslednjih zahtev:
 - (i) instrumenti so izdani izključno z namenom njihove dodelitve kot variabilni prejemki in določbe, ki urejajo instrument, zagotavljajo, da se vsi donosi izplačajo po stopnji, ki je skladna s tržnimi stopnjami za podobne instrumente, ki jih je izdala institucija ali institucije primerljive narave, obsega, zapletenosti in kreditne kakovosti, ter je v vsakem primeru v času dodelitve prejemkov največ 8 odstotnih točk nad letno povprečno stopnjo sprememb za Unijo, ki jo objavi Komisija (Eurostat) v svojih harmoniziranih indeksih cen življenjskih potrebščin, objavljenih v skladu s členom 11 Uredbe Sveta (ES) št. 2494/95 ⁽¹⁾. Če se instrumenti dodelijo zaposlenim, ki opravljajo večji del svojih poklicnih dejavnosti zunaj Unije in so instrumenti denominirani v valuti, ki jo je izdala tretja država, lahko institucije uporabijo podoben neodvisno izračunan indeks cen življenjskih potrebščin za to tretjo državo;
 - (ii) v času dodelitve instrumentov kot variabilnih prejemkov je bilo najmanj 60 % izdaje instrumentov izdanih za druge namene kot za dodelitev variabilnih prejemkov in njihovi imetniki niso naslednji subjekti ali katera koli družba, ki je z njimi tesno povezana:
 - institucije ali njene podrejene družbe,
 - nadrejene osebe institucije ali njene podrejene družbe,

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2494/95 z dne 23. oktobra 1995 o harmoniziranih indeksih cen življenjskih potrebščin (UL L 257, 27.10.1995, str. 1).

- nadrejen finančni holding ali njegove podrejene družbe,
- mešani poslovni holding ali njegove podrejene družbe,
- mešani finančni holding in njegove podrejene družbe.

Člen 3

Pogoji za vrste instrumentov dodatnega kapitala

Vrste instrumentov dodatnega kapitala izpolnjujejo naslednje pogoje:

- (a) v času dodelitve instrumentov kot variabilnih prejemkov je preostalo obdobje do zapadlosti instrumentov enako ali presega vsoto obdobja odloga in obdobja zadržanja, ki veljajo za variabilne prejemke v zvezi z dodelitvijo zadevnih instrumentov;
- (b) v skladu z določbami, ki urejajo instrument, se ob nastopu sprožilnega dogodka trajno ali začasno odpiše znesek glavnice instrumentov ali se instrumente konvertira v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala;
- (c) sprožilni dogodek iz točke (b) nastopi, če je količnik navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije, ki izda instrument, iz člena 92(1)(a) Uredbe (EU) št. 575/2013 nižji od ene od naslednjih vrednosti:
 - (i) 7 %;
 - (ii) višji od 7 %, če tako določi institucija in je to navedeno v določbah, ki urejajo instrument;
- (d) je izpolnjena ena od zahtev iz točke (c) člena 2.

Člen 4

Pogoji za vrste drugih instrumentov

1. Pod pogoji iz točke (c) člena 1(1) drugi instrumenti izpolnjujejo pogoje iz točke (l)(ii) člena 94(1) Direktive 2013/36/EU v vsakem od naslednjih primerov:
 - (a) drugi instrumenti izpolnjujejo pogoje iz odstavka 2;
 - (b) drugi instrumenti so povezani z instrumentom dodatnega temeljnega kapitala ali instrumentom dodatnega kapitala in izpolnjujejo pogoje iz odstavka 3;
 - (c) drugi instrumenti so povezani z instrumentom, ki bi bil instrument dodatnega temeljnega kapitala ali instrument dodatnega kapitala, če ga ne bi izdala nadrejena oseba institucije, ki ni vključena v konsolidacijo v skladu s poglavjem 2 naslova II dela ena Uredbe (EU) št. 575/2013, in izpolnjujejo pogoje iz odstavka 4.
2. Pogoji iz točke (a) odstavka 1 so naslednji:
 - (a) drugi instrumenti se izdajo neposredno ali prek subjekta, ki je vključen v konsolidacijo skupine v skladu s poglavjem 2 naslova II dela ena Uredbe (EU) št. 575/2013, če se lahko razumno pričakuje, da sprememba kreditne kvalitete izdajatelja instrumenta vodi do podobne spremembe kreditne kvalitete institucije, ki druge instrumente uporablja za namen variabilnih prejemkov;
 - (b) določbe, ki urejajo druge instrumente, imetniku ne dajejo pravice do pospešitve izplačila donosov ali glavnice, razen v primeru insolventnosti ali likvidacije institucije;
 - (c) v času dodelitve drugih instrumentov kot variabilnih prejemkov je preostalo obdobje do zapadlosti drugih instrumentov enako vsoti obdobja odloga in obdobja zadržanja, ki se uporablja v zvezi z dodelitvijo teh instrumentov, ali jo presega;

- (d) v skladu z določbami, ki urejajo instrument, se ob nastopu sprožilnega dogodka trajno ali začasno odpiše znesek glavnice instrumentov ali se instrumente konvertira v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala;
 - (e) sprožilni dogodek iz točke (d) nastopi, če je količnik navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije, ki izda instrument, iz člena 92(1)(a) Uredbe (EU) št. 575/2013 nižji od ene od naslednjih vrednosti:
 - (i) 7 %;
 - (ii) višji od 7 %, če tako določi institucija in je to navedeno v določbah, ki urejajo instrument;
 - (f) je izpolnjena ena od zahtev iz točke (c) člena 2.
3. Pogoji iz točke (b) odstavka 1 so naslednji:
- (a) drugi instrumenti izpolnjujejo pogoje iz točk (a) do (e) odstavka 2;
 - (b) drugi instrumenti so povezani z instrumentom dodatnega temeljnega kapitala ali instrumentom dodatnega kapitala, ki ga izda subjekt, ki je vključen v konsolidacijo skupine v skladu s poglavjem 2 naslova II dela ena Uredbe (EU) št. 575/2013 (v nadaljnjem besedilu: referenčni instrument);
 - (c) referenčni instrument izpolnjuje pogoje iz točk (c) in (f) odstavka 2 v času, ko je instrument dodeljen kot variabilni prejemek;
 - (d) vrednost drugega instrumenta je povezana z referenčnim instrumentom tako, da ni nikoli večja od vrednosti referenčnega instrumenta;
 - (e) vrednost vseh donosov, ki se izplačajo po dodelitvi pravic do izplačila drugega instrumenta, je povezana z referenčnim instrumentom tako, da izplačani donosi nikoli ne presežejo vrednosti katerih koli donosov, ki se izplačajo v okviru referenčnega instrumenta;
 - (f) v skladu z določbami, ki urejajo druge instrumente, se v primeru odkupa, odpoklica, izplačila ali konverzije referenčnega instrumenta znotraj obdobja odloga ali zadržanja drugi instrumenti povežejo z enakovrednim referenčnim instrumentom, ki izpolnjuje pogoje iz tega člena, tako da se skupna vrednost drugih instrumentov ne poveča.
4. Pogoji iz točke (c) odstavka 1 so naslednji:
- (a) pristojni organi so za namen člena 127 Direktive 2013/36/EU določili, da je institucija, ki izdaja instrument, s katerim so povezani ostali instrumenti, predmet konsolidiranega nadzora s strani nadzornega organa tretje države, ki je enakovreden tistemu, ki ga urejajo načela iz navedene direktive in zahteve iz poglavja 2 naslova II dela ena Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (b) drugi instrumenti izpolnjujejo pogoje iz točke (a) in točk (c) do (f) odstavka 3.

Člen 5

Postopki za odpis, zvišanje vrednosti in konverzijo

1. Za namen točke (b) člena 3 in točke (d) člena 4(2) določbe, ki urejajo instrumente dodatnega kapitala in druge instrumente, spoštujejo postopke in časovni razpored iz odstavkov 2 do 14 za izračun količnika navadnega lastniškega temeljnega kapitala in zneskov, ki se jih odpiše, zviša ali konvertira. Določbe, ki urejajo instrumente dodatnega temeljnega kapitala, spoštujejo postopke iz odstavka 9 in točke (c) odstavka 13 v zvezi z zneski, ki se jih odpiše, zviša ali konvertira.
2. Če se v skladu z določbami, ki urejajo instrumente dodatnega kapitala in druge instrumente, zahteva, da se ti instrumenti ob nastopu sprožilnega dogodka konvertirajo v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, je v teh določbah predpisano eno od naslednjega:
 - (a) stopnja navedene konverzije in omejitev dovoljenega zneska konverzije;
 - (b) obseg, v katerem se bodo instrumenti konvertirali v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

3. Če se v skladu z določbami, ki urejajo instrumente, ob nastopu sprožilnega dogodka odpíše vrednost njihove glavnice, ta odpis trajno ali začasno zmanjša vse naslednje:

- (a) znesek terjatve imetnika instrumenta v primeru insolventnosti ali likvidacije institucije;
- (b) znesek, ki se izplača v primeru odpoklica ali odkupa instrumenta;
- (c) donose na podlagi instrumenta.

4. Vsi donosi, ki se izplačajo po odpisu, temeljijo na znižani vrednosti glavnice.

5. Z odpisom vrednosti ali konverzijo instrumentov se v skladu z veljavnim računovodskim okvirom ustvarijo postavke, ki se štejejo za postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

6. Če institucija ugotovi, da se je količnik navadnega lastniškega temeljnega kapitala zmanjšal pod raven, ki sproži konverzijo ali odpis instrumenta, mora upravljalni organ ali kateri koli drug ustrezen organ institucije nemudoma določiti, da je nastopil sprožilni dogodek, pri čemer obstaja nepreklicna obveznost za odpis ali konverzijo instrumenta.

7. Celotni znesek instrumentov, ki ga je treba ob nastopu sprožilnega dogodka odpisati ali konvertirati, ni manjši od nižjega izmed naslednjih zneskov:

- (a) zneska, ki je potreben za popolno ponovno vzpostavitev količnika navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije na odstotek, ki je v skladu z določbami, ki urejajo instrument, sprožilni dogodek;
- (b) celotne vrednosti glavnice instrumenta.

8. Če nastopi sprožilni dogodek, morajo institucije storiti naslednje:

- (a) obvestiti zaposlene, ki so jim bili instrumenti dodeljeni kot variabilni prejemki, in osebe, ki so še naprej imetniki takšnih instrumentov;
- (b) čim prej, vendar najpozneje v enem mesecu, odpisati vrednost glavnice instrumentov ali instrumente konvertirati v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala v skladu z zahtevami iz tega člena.

9. Če instrumenti dodatnega temeljnega kapitala, instrumenti dodatnega kapitala in drugi instrumenti vključujejo enako sprožitveno vrednost, je odpis ali konverzija glavnice sorazmerna za vse imetnike takšnih instrumentov, ki se uporabljajo za namene variabilnih prejemkov.

10. Znesek instrumenta, ki se odpíše ali konvertira, je predmet neodvisnega pregleda. Ta pregled mora biti končan v najkrajšem možnem času in ne ovira institucije pri odpisu ali konverziji instrumenta.

11. Institucija, ki izdaja instrumente, ki se ob nastopu sprožilnega dogodka konvertirajo v navadni lastniški temeljni kapital, zagotovi, da njen odobreni delniški kapital stalno zadošča za konverzijo v delnice vseh takšnih instrumentov, ki jih je mogoče konvertirati, če nastopi sprožilni dogodek. Institucija mora ves čas razpolagati s potrebnim predhodnim dovoljenjem za izdajo instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, v katere se ob nastopu sprožilnega dogodka konvertirajo takšni instrumenti.

12. Institucija, ki izdaja instrumente, ki se ob nastopu sprožilnega dogodka konvertirajo v navadni lastniški temeljni kapital, zagotovi, da v njeni ustanovni listini ali njenem statutu ali drugih pravnih ali pogodbenih ureditvah ni postopkovnih ovir za navedeno konverzijo.

13. Da bi se odpis instrumenta štel za začasnega, morajo biti izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) zvišanja vrednosti temeljijo na dobičkih, potem ko izdajatelj instrumenta sprejme uraden sklep o potrditvi končnih dobičkov;
- (b) vsako zvišanje vrednosti instrumenta ali izplačilo kuponov na znižano vrednost glavnice se izvede po popolnoma lastni presoji institucije ob upoštevanju omejitev iz točk (c), (d) in (e), pri čemer institucije niso dolžne izvesti ali pospešiti zvišanja vrednosti pod posebnimi pogoji;

- (c) vrednost se zviša sorazmerno glede na podobne instrumente dodatnega temeljnega kapitala, instrumente dodatnega kapitala in druge instrumente, ki se uporabljajo za namen variabilnih prejemkov in so bili odpisani;
 - (d) najvišji znesek, ki se pripiše vsoti zvišanja vrednosti instrumentov dodatnega kapitala in drugih instrumentov ter izplačila kuponov na znižano vrednost glavnice, je enak dobičku institucije, ki se pomnoži z zneskom, dobljenim z deljenjem zneska iz točke (i) z zneskom iz točke (ii):
 - (i) vsota nominalne vrednosti vseh instrumentov dodatnega kapitala in drugih instrumentov institucije pred odpisom, ki so bili odpisani;
 - (ii) vsota kapitala in nominalnega zneska drugih instrumentov, ki se uporabljajo za namen variabilnih prejemkov institucije;
 - (e) vsota vseh zneskov zvišanja vrednosti in izplačil kuponov na znižano vrednost glavnice se obravnava kot izplačilo, ki izhaja iz zmanjšanja navadnega lastniškega temeljnega kapitala, in je skupaj z drugimi izplačili na instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala predmet omejitev v zvezi z maksimalnim zneskom za razdelitev iz člena 141(2) Direktive 2013/36/EU.
14. Za namene točke (d) odstavka 13 se izračun opravi takrat, ko se izvede zvišanje vrednosti.

Člen 6

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 12. marca 2014

Za Komisijo
Predsednik
José Manuel BARROSO

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 528/2014**z dne 12. marca 2014****o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi za ne-delta tveganja, povezana z opcijami, pri standardiziranem pristopu za tržna tveganja****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 ⁽¹⁾, ter zlasti tretjega pododstavka člena 329(3), tretjega pododstavka člena 352(6) in tretjega pododstavka člena 358(4) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Na podlagi določbe Uredbe (EU) št. 575/2013 o opredelitvi različnih metod za upoštevanje drugih tveganj, razen delta tveganja, v kapitalskih zahtevah institucij „na način, ki je sorazmeren z obsegom ter zapletenostjo dejavnosti institucije na področju opcij in nakupnih bonov“, je primerno oblikovati pristope različnih stopenj izpopolnjenosti in občutljivosti na tveganja, ki bi lahko bili ustrezni za različne profile institucij. Zato je primerno določiti naslednje tri pristope za merjenje ne-delta tveganj, povezanih z opcijami in nakupnimi boni, pri čemer njihova zapletenost narašča: (i) poenostavljeni pristop; (ii) delta-plus pristop; ter (iii) pristop na podlagi scenarijev. Ta okvir, ki temelji na treh pristopih, večinoma ustreza okviru Baselskega odbora za bančni nadzor (BCBS) v zvezi z ne-delta tveganji, z nekaterimi prilagoditvami, ki so potrebne zaradi upoštevanja Uredbe (EU) št. 575/2013. S tem je zagotovljena skladnost med pravili Unije in mednarodno dogovorjenimi minimalnimi standardi.
- (2) Ker je treba institucijam, ki uporabljajo delta-plus pristop, omogočiti, da nezvezne opcije obravnavajo na način, ki je bolj občutljiv na tveganja, bi morale institucije imeti možnost, da pod določenimi pogoji kombinirajo pristope, določene za merjenje tveganj na področju opcij in nakupnih bonov, in sicer ne le znotraj skupine, temveč tudi v okviru posameznih pravnih subjektov. Vendar bi bilo treba zaradi preprečevanja selektivne uporabe pristopov s strani institucij, da bi tako čim bolj zmanjšale svoje kapitalske zahteve, kombiniranje pristopov na posamični podlagi dovoliti le pod pogojem, da institucije opredelijo področje uporabe vsakega pristopa, preden ga začnejo uporabljati, z namenom njegove dosledne uporabe skozi čas.
- (3) Ne-delta tveganja, povezana z opcijami in nakupnimi boni, lahko vključujejo, a niso omejena na: tveganja, ki izvirajo iz spremembe game instrumenta, tj. „gama tveganja“ ali „tveganja v zvezi s konveksnostjo“ iz člena 4(1)(a) te uredbe; tveganja, ki izvirajo iz spremembe vege instrumenta, oziroma „vega tveganja“ ali „tveganja v zvezi z nestanovitnostjo“ iz člena 4(1)(b) te uredbe; tveganja, ki izvirajo iz sprememb obrestnih mer, oziroma „obrestna tveganja“ ali „ro tveganja“; nelinearnosti, ki jih ni mogoče zajeti v gama tveganja; ter tveganja implicirane korelacije na košarico opcij ali nakupnih bonov. Med temi tveganji so samo gama in vega tveganja tako pomembna, da upravičujejo naložitev kapitalskih zahtev, kar velja celo za kompleksnejše institucije, zato bi bilo treba pri izračunu kapitalskih zahtev upoštevati samo navedeni vrsti tveganj. V skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 morajo institucije od pristojnega organa pridobiti predhodno dovoljenje za uporabo notranjega modela za izračun delte. Vendar je treba uporabo pristopov za merjenje ne-delta tveganj spremljati in oceniti v okviru procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja institucij v skladu z določbami Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾. Poleg tega večja zapletenost pristopa na podlagi scenarijev zahteva natančnejše spremljanje s strani pristojnih organov, zato bi morale institucije za njegovo uporabo izpolnjevati določene pogoje, in sicer preden se pristop prvič uporabi in ob njegovi nadaljnji uporabi.

⁽¹⁾ UL L 176, 27.6.2013, str. 1.

⁽²⁾ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

- (4) Glede na to, da se člen 330 Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi z obravnavo zamenjav, po katerih institucija prejema spremenljivo obrestno mero in plačuje fiksno obrestno mero, uporablja le za namene obrestnega tveganja, se pri nekaterih finančnih instrumentih, kot so opcije na zamenjavo obrestnih mer (*swaptions*), ne bi smel upoštevati.
- (5) Določbe te uredbe so tesno medsebojno povezane, saj se vse nanašajo na merjenje ne-delta tveganj v zvezi z opcijami in nakupnimi boni, povezanimi z različnimi osnovnimi instrumenti. Za zagotovitev skladnosti med navedenimi določbami, ki bi morale začeti veljati hkrati, in da se omogoči celovit pregled nad določbami in enoten dostop do njih za osebe, za katere veljajo navedene obveznosti, je zaželeno vse regulativne tehnične standarde v zvezi s tem področjem, ki se zahtevajo z Uredbo (EU) št. 575/2013, vključiti v eno uredbo.
- (6) Ta uredba temelji na osnutkih regulativnih tehničnih standardov, ki jih je Komisiji predložil Evropski bančni organ.
- (7) Evropski bančni organ je opravil odprta javna posvetovanja o osnutkih regulativnih tehničnih standardov, na katerih temelji ta uredba, analiziral morebitne z njimi povezane stroške in koristi ter zaprosil za mnenje interesno skupino za bančništvo, ustanovljeno v skladu s členom 37 Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Določitev kapitalskih zahtev za ne-delta tveganja v zvezi z opcijami in nakupnimi boni

1. Institucije izračunajo svoje kapitalske zahteve za tržna tveganja v zvezi z ne-delta tveganjem na področju opcij in nakupnih bonov, kot je določeno v členu 329(3), členu 352(6) in členu 358(4) Uredbe (EU) št. 575/2013, v skladu z enim od naslednjih pristopov:
 - (a) poenostavljenim pristopom, kot je določeno v členih 2 in 3 te uredbe;
 - (b) delta-plus pristopom, kot je določeno v členih 4, 5, in 6 te uredbe;
 - (c) pristopom na podlagi scenarijev, kot je določeno v členih 7, 8 in 9 te uredbe.
2. Pri izračunu kapitalskih zahtev na konsolidirani podlagi lahko institucije uporabljajo kombinacijo različnih pristopov. Na posamični podlagi lahko institucije kombinirajo pristop na podlagi scenarijev in delta-plus pristop le pod pogoji, določenimi v členih 4 do 9.
3. Za namene izračuna iz odstavka 1 institucije izvedejo naslednje korake:
 - (a) razčlenijo košarice opcij ali nakupnih bonov na njihove temeljne sestavine;
 - (b) razčlenijo zgornje in spodnje meje ali druge opcije, ki se nanašajo na obrestne mere na različne datume, v verigo neodvisnih opcij, ki se nanašajo na različna časovna obdobja („nakupna opcija v kapici“ in „prodajne opcije v kapici“);
 - (c) obravnavajo opcije ali nakupne bone kot zamenjave, po katerih institucija prejema spremenljivo obrestno mero in plačuje fiksno obrestno mero, kot opcije ali nakupne bone na del zamenjave s fiksno obrestno mero;
 - (d) obravnavajo opcije ali nakupne bone, ki se nanašajo na več kot eno osnovo iz člena 5(3), kot košarico opcij ali nakupnih bonov, v kateri ima vsaka opcija ali nakupni bon svojo ločeno osnovo.

Člen 2

Pogoji za uporabo poenostavljenega pristopa

Institucije, ki kupujejo samo opcije in nakupne bone, lahko uporabljajo samo poenostavljeni pristop.

Člen 3

Določitev kapitalskih zahtev v skladu s poenostavljenim pristopom

1. Institucije, ki uporabljajo poenostavljeni pristop, izračunajo svoje kapitalske zahteve glede na ne-delta tveganja v zvezi z nakupnimi in prodajnimi opcijami ali nakupnimi boni kot višjega od zneskov med nič in razliko med naslednjimi vrednostmi:
 - (a) bruto zneskom, kot je opisan v odstavkih 2 do 5;

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

- (b) zneskom delta tehtanega ekvivalenta tveganja, ki se izračuna kot tržna vrednost osnovnega instrumenta, pomnožena z delto in nato pomnožena z eno od naslednjih ustreznih uteži:
- (i) za posebno ali splošno tveganje lastniških instrumentov ali obrestno tveganje v skladu s poglavjem 2 naslova IV dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (ii) za blagovno tveganje v skladu s poglavjem 4 naslova IV dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013; ter
 - (iii) za valutno tveganje v skladu s poglavjem 3 naslova IV dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013.
2. Za opcije in nakupne bone, ki spadajo v eno od naslednjih dveh kategorij, se bruto znesek iz odstavka 1 določi v skladu z odstavkoma 3 in 4:
- (a) kadar ima kupec brezpogojno pravico do nakupa osnovnega instrumenta po vnaprej določeni ceni na datum poravnave ali kadar koli pred datumom zapadlosti in kadar se prodajalec zaveže, da bo zadovoljil povpraševanje kupca („preproste nakupne opcije ali nakupni boni“);
 - (b) kadar ima kupec brezpogojno pravico do prodaje osnovnega instrumenta na enak način, kot je opisano v točki (a) („preproste prodajne opcije ali nakupni boni“).
3. Bruto znesek iz odstavka 1 se izračuna kot najvišja vrednost med nič in tržno ceno osnovnega vrednostnega papirja, pomnožena z vsoto kapitalskih zahtev za splošno in posebno tržno tveganje osnovnega instrumenta minus znesek morebitnega dobička, ki izvira iz takojšnje izvršitve opcije („v denarju“), če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:
- (a) opcija ali nakupni bon vključuje pravico do prodaje osnovnega instrumenta („nakup prodajne opcije“) in je kombinirana z deleži v osnovnem sredstvu („dolga pozicija v osnovnem instrumentu“);
 - (b) opcija ali nakupni bon vključuje pravico do nakupa osnovnega instrumenta („nakup nakupne opcije“) in je kombinirana z obljubo prodaje deležev v osnovnem instrumentu („kratka pozicija v osnovnem instrumentu“).
4. Če opcija ali nakupni bon vključuje pravico do nakupa osnovnega instrumenta („nakup nakupne opcije“) ali pravico do prodaje osnovnega sredstva („nakup prodajne opcije“), je bruto znesek iz odstavka 1 manjši od naslednjih dveh zneskov:
- (a) tržne vrednosti osnovnega vrednostnega papirja, pomnožene z vsoto kapitalskih zahtev za posebno in splošno tržno tveganje za osnovni instrument;
 - (b) vrednosti pozicije, določene z metodo vrednotenja po tekočih tržnih cenah ali metodo vrednotenja z uporabo notranjega modela, kot je določeno v členu 104(2)(b) in (c) Uredbe (EU) št. 575/2013 („tržna cena opcije ali nakupnega bona“).
5. Za vse vrste opcij ali nakupnih bonov, ki nimajo značilnosti iz odstavka 2, je bruto znesek iz odstavka 1 enak tržni vrednosti opcije ali nakupnega bona.

Člen 4

Pregled določitve kapitalskih zahtev v skladu z delta-plus pristopom

1. Če se institucije odločijo uporabljati delta-plus pristop, se pri opcijah in nakupnih bonih, katerih gama je zvezna funkcija v ceni osnovnega instrumenta in katerih vega je zvezna funkcija v implicirani nestanovitnosti („zvezne opcije in nakupni boni“), kapitalске zahteve za ne-delta tveganja v zvezi z opcijami in nakupnimi boni izračunajo kot vsota naslednjih zahtev:
- (a) kapitalskih zahtev, povezanih s parcialnim odvodom delte glede na referenčno ceno osnovnega instrumenta, kar je pri opcijah na obveznice ali nakupne bone parcialni odvod delte glede na donosnost do dospelja osnovne obveznice, pri opcijah na zamenjavo obrestnih mer pa parcialni odvod delte glede na obrestno mero za zamenjavo;
 - (b) zahteve, povezane s prvim parcialnim odvodom vrednosti opcije ali nakupnega bona glede na implicirano nestanovitnost.
2. Kot implicirana nestanovitnost se šteje vrednost nestanovitnosti v formuli za določitev cene opcije ali nakupnega bona, za katero je ob določenem modelu določanja cen in ob upoštevanju ravni vseh drugih parametrov za določitev cene, ki jih je mogoče opazovati, teoretična cena opcije ali nakupnega bona enaka tržni ceni opcije ali nakupnega bona, pri čemer se „tržna vrednost“ razume v smislu člena 3(4).

3. Kapitalske zahteve za ne-delta tveganja v zvezi z nezveznimi opcijami ali nakupnimi boni se določijo na naslednji način:

(a) če so bili opcije ali nakupni boni kupljeni, kot najvišji znesek med nič ter razliko med naslednjima vrednostma:

- (i) tržno ceno opcije ali nakupnega bona v smislu člena 3(4);
- (ii) zneskom delta tehtanega ekvivalenta tveganja v smislu člena 3(1)(b);

(b) če so bili opcije ali nakupni boni prodani, kot najvišji znesek med nič ter razliko med naslednjima zneskoma:

- (i) ustrezno tržno ceno osnovnega instrumenta, ki je bodisi najvišje možno plačilo na datum poravnave, če je to določeno v pogodbi, bodisi tržna cena osnovnega instrumenta ali efektivna hipotetična vrednost, če v pogodbi ni določeno najvišje možno plačilo;
- (ii) zneskom delta tehtanega ekvivalenta tveganja v smislu člena 3(1)(b).

4. Vrednost game in vege, uporabljena v izračunu kapitalskih zahtev, se izračuna z uporabo ustreznega modela za določanje cen iz člena 329(1), člena 352(1) in člena 358(3) Uredbe (EU) št. 575/2013. Kadar game in vege ni mogoče izračunati v skladu s tem odstavkom, se kapitalska zahteva za ne-delta tveganja izračuna v skladu z odstavkom 3.

Člen 5

Določitev kapitalskih zahtev za gama tveganje v skladu z delta-plus pristopom

1. Za namene člena 4(1)(a) se kapitalske zahteve za gama tveganje izračunajo po postopku, ki je sestavljen iz naslednjega zaporedja korakov:

- (a) gama učinek se izračuna za vsako posamezno opcijo ali nakupni bon;
- (b) gama učinki posameznih opcij ali nakupnih bonov, ki se nanašajo na isto posebno vrsto osnovnega instrumenta, se seštejejo;
- (c) kapitalske zahteve za gama tveganje se določijo kot absolutna vrednost vsote vseh negativnih vrednosti, ki so rezultat koraka (b). Pozitivne vrednosti, ki so rezultat koraka (b), se ne upoštevajo.

2. V koraku iz točke (a) odstavka 1 se gama učinki izračunajo v skladu s formulo, opisano v Prilogi I.

3. V koraku iz točke (b) odstavka 1 je posebna vrsta osnovnega instrumenta:

- (a) za obrestne mere v isti valuti: vsak razred zapadlosti iz razpredelnice 2 člena 339 Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (b) za delnice in delniške indekse: vsak trg, opredeljen v pravilih, ki bodo pripravljena v skladu s členom 341(3) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (c) za tuje valute in zlato: vsak par valut in zlato;
- (d) za blago: blago, ki se šteje za isto blago, kot je opredeljeno v členu 357(4) Uredbe (EU) št. 575/2013.

Člen 6

Določitev kapitalskih zahtev za vega tveganje v skladu z delta-plus pristopom

Za namene člena 4(1)(b) se kapitalska zahteva za vega tveganje izračuna po postopku, ki je sestavljen iz naslednjega zaporedja korakov:

(a) vrednost vege se določi za vsako posamezno opcijo;

- (a) za vsako posamezno opcijo se predvidi in izračuna sprememba nestanovitnosti v višini ene četrtnine implicirane nestanovitnosti ($\pm 25\%$), pri čemer se implicirana nestanovitnost razume v smislu člena 4(2);

- (b) za vsako posamezno opcijo se vrednost vege, ki je rezultat koraka iz točke (a), pomnoži z domnevno spremembo implicirane nestanovitnosti, ki je rezultat koraka iz točke (b);
- (c) za vsako posebno vrsto osnovnega instrumenta v smislu člena 5(3) se vrednosti, ki so rezultat koraka iz točke (c), seštejejo;
- (d) skupna kapitalska zahteva za vega tveganje se določi kot vsota absolutnih vrednosti, ki so rezultat koraka iz točke (d).

Člen 7

Pogoji za uporabo pristopa na podlagi scenarijev

Institucije lahko uporabljajo pristop na podlagi scenarijev, kadar izpolnjujejo vse od naslednjih pogojev:

- (a) vzpostavile so enoto za nadzor tveganja, ki spremlja tveganje v zvezi s portfeljem opcij institucij in o rezultatih poroča vodstvu;
- (b) pristojne organe so obvestile o vnaprej določenem obsegu izpostavljenosti, ki bodo ves čas dosledno obravnavane po tem pristopu;
- (c) rezultate pristopa na podlagi scenarijev vključijo v notranje poročanje vodstvu institucije.

Za namene točke (c) institucije opredelijo natančne pozicije, ki se obravnavajo po pristopu na podlagi scenarijev, pri čemer navedejo vrsto produkta ali opredeljenega oddelka in portfelja, poseben pristop za upravljanje tveganj, ki se uporablja za take pozicije, računalniško aplikacijo, ki se uporablja za take pozicije, ter utemeljitev za dodelitev navedenih pozicij pristopu na podlagi scenarijev glede na pozicije, dodeljene drugim pristopom.

Člen 8

Določitev matrike scenarijev v skladu s pristopom na podlagi scenarijev

1. Institucija za vsako posebno vrsto osnovnega instrumenta iz člena 5(3) določi matriko scenarijev, ki vsebuje niz scenarijev.
2. Prva dimenzija matrike scenarijev so spremembe cene osnovnega instrumenta nad in pod njegovo sedanjo ceno. Navedeni niz sprememb obsega naslednje:
 - (a) za obrestne opcije ali nakupne bone: plus/minus predvidena sprememba obrestne mere iz stolpca 5 razpredelnice 2 člena 339 Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (b) za opcije ali nakupne bone na delnice ali delniške indekse: plus/minus utež, določena v členu 343 Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (c) za valutne opcije ali nakupne bone ter opcije ali nakupne bone na zlato: plus/minus utež, navedena v členu 351 Uredbe (EU) št. 575/2013 ali, kadar je primerno, plus/minus utež, navedena v členu 354 Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (d) za opcije (nakupne bone) na blago: plus/minus utež, navedena v členu 360(1)(a) Uredbe (EU) št. 575/2013.
3. Scenariji sprememb cene osnovnega instrumenta se določijo z mrežo, sestavljeno iz vsaj sedmih točk, ki vključuje tekoče opazovanje in s katerimi se razpon iz odstavka 2 razdeli na enakomerno porazdeljene intervale.
4. Druga dimenzija matrike scenarijev je določena s spremembami nestanovitnosti. Razpon sprememb nestanovitnosti znaša $\pm 25\%$ implicirane nestanovitnosti, pri čemer se implicirana nestanovitnost razume v smislu člena 4(2). Navedeni razpon se razdeli v mrežo, sestavljeno iz najmanj treh točk, ki vključujejo 0-odstotno spremembo in s katerimi se razpon razdeli na enakomerno porazdeljene intervale.
5. Matriko scenarijev določajo vse mogoče kombinacije točk iz odstavkov 3 in 4. Vsaka kombinacija predstavlja en scenarij.

Člen 9

Določitev kapitalskih zahtev v skladu s pristopom na podlagi scenarijev

V skladu s pristopom na podlagi scenarijev se kapitalske zahteve za ne-delta tveganje v zvezi z opcijami ali nakupnimi boni izračunajo po postopku, ki je sestavljen iz naslednjega zaporedja korakov:

- (a) za vsako posamezno opcijo ali nakupni bon se za izračun simulirane čiste izgube ali dobička, ki ustreza posameznemu scenariju, uporabijo vsi scenariji iz člena 8. Navedeno simuliranje se izvede z uporabo metod popolnega prevrednotenja s simuliranjem sprememb cen z uporabo modelov za določanje cen in brez uporabe lokalnih približkov teh modelov;
- (b) za vsako posebno vrsto osnovnega instrumenta iz člena 5(3) se vrednosti, dobljene kot rezultat izračuna iz točke (a), ki se nanašajo na posamezne scenarije, agregirajo;
- (c) za vsako posebno vrsto osnovnega instrumenta iz člena 5(3) se kot „relevantni scenarij“ šteje scenarij, pri katerem je rezultat vrednosti, določenih v koraku (b), največja izguba, če ni izgub, pa najmanjši dobiček;
- (d) za vsako posebno vrsto osnovnega instrumenta iz člena 5(3) se kapitalske zahteve izračunajo v skladu s formulo, opisano v Prilogi II;
- (e) skupna kapitalska zahteva za ne-delta tveganje v zvezi z opcijami ali nakupnimi boni je vsota vseh kapitalskih zahtev, dobljenih z izračunom iz koraka (d) za vse posebne vrste osnovnega instrumenta iz člena 5(3).

Člen 10

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 12. marca 2014

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

PRILOGA I

Formula, ki se uporabi za namene člena 5(2)

Formula, ki se uporabi za namene člena 5(2):

$$\text{Gama učinek} = \Delta \times \text{gama} \times VU^2$$

pri čemer je VU:

- (a) za opcije ali nakupne bone na obrestne mere ali obveznice: pričakovana sprememba donosa, navedena v stolpcu 5 razpredelnice 2 člena 339 Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (b) za opcije ali nakupne bone na delnice ter delniške indekse: tržna vrednost osnovnega instrumenta, pomnožena z utežjo iz člena 343 Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (c) za valutne opcije ali nakupne bone ter opcije ali nakupne bone na zlato: tržna vrednost osnovnega instrumenta, izračunana v valuti poročanja in pomnožena z utežjo iz člena 351 Uredbe (EU) št. 575/2013 ali, kadar je primerno, utežjo iz člena 354 Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (d) za opcije ali nakupne bone na blago: tržna vrednost osnovnega instrumenta, pomnožena z utežjo iz člena 360(1)(a) Uredbe (EU) št. 575/2013.

PRILOGA II

Formula, ki se uporabi za namene člena 9(d)

Formula, ki se uporabi za namene člena 9(d):

$$\text{Kapitalska zahteva} = - \min (0, SC - DU)$$

pri čemer velja:

- (a) SC („sprememba cene“) je vsota sprememb cene opcij z istim posebnim osnovnim instrumentom v smislu člena 5(3) (negativni predznak za izgube, pozitivni predznak za dobičke), ki ustreza relevantnemu scenariju, določenemu v koraku (c) člena 8(2);
- (b) DU je „delta učinek“, izračunan na naslednji način:

$$DU = AVDE \times OSCO$$

pri čemer velja:

- (i) AVDE („agregirana vrednost delta ekvivalenta“) je vsota negativnih ali pozitivnih delt, pomnožena s tržno vrednostjo osnovnega instrumenta v pogodbi, opcij, ki imajo isto posebno vrsto osnovnega instrumenta v smislu člena 5(3);
- (ii) OSCO („odstotna sprememba cene osnovnega instrumenta“) je odstotna sprememba cene osnovnega instrumenta v smislu člena 5(3), ki ustreza relevantnemu scenariju, določenemu v koraku (c) člena 8(2).

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 529/2014**z dne 12. marca 2014****o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi za ocenjevanje pomembnosti razširitev in sprememb pristopa na osnovi notranjih bonitetnih ocen in naprednega pristopa za merjenje****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 ⁽¹⁾ in zlasti tretjega pododstavka člena 143(5) ter tretjega pododstavka člena 312(4) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu s členom 143(3) Uredbe (EU) št. 575/2013 se obseg uporabe bonitetnega sistema nanaša na vrsto izpostavljenosti, ki se lahko ocenjujejo z določenim bonitetnim sistemom.
- (2) Uredba (EU) št. 575/2013 razlikuje med pomembnimi razširitvami ali spremembami pristopa na osnovi notranjih bonitetnih ocen (v nadaljnjem besedilu: pristop IRB) in naprednega pristopa za merjenje (v nadaljnjem besedilu: pristop AMA), za katere se zahteva dovoljenje, in vsemi drugimi spremembami, za katere se zahteva uradno obvestilo. Za slednje v Uredbi (EU) št. 575/2013 časovni okvir za uradno obvestilo ni določen, tj. ni določeno, ali je treba uradno obvestilo o razširitvi ali spremembi predložiti pred njeno izvedbo ali po njej. Treba je upoštevati, da manjših razširitev in sprememb pristojnim organom ni treba poznati vnaprej. Poleg tega bi bilo tudi bolj učinkovito in manj obremenjujoče za institucije, da zbirajo takšne manjše spremembe in o njih v rednih časovnih presledkih uradno obveščajo pristojne organe. Dejansko je navedeno že nadzorna praksa v več državah članicah. Zato bi bilo treba razširitve in spremembe nadalje razdeliti na tiste razširitve in spremembe, za katere se zahteva uradno obvestilo pred njihovo izvedbo, ter razširitve in spremembe, za katere se zahteva uradno obvestilo šele po njihovi izvedbi. To bi še dodatno zagotovilo osredotočenje pristojnih organov pri vsakodnevnih opravilih na razširitve in spremembe, ki bi lahko pomembno spremenile kapitalske zahteve ali delovanje modelov ali bonitetne sisteme. Prav tako bi zagotovilo, da institucije na podlagi nadzornega pristopa, usmerjenega k tveganjem, razlikujejo med zelo pomembnimi razširitvami in spremembami ter manj pomembnimi razširitvami in spremembami. Takšno razlikovanje med razširitvami in spremembami, za katere se zahteva uradno obvestilo pred izvedbo, ter razširitvami in spremembami, za katere se zahteva uradno obvestilo po izvedbi, bi bilo ustrezno, saj bi uradno obvestilo pred izvedbo pristojnim organom omogočilo pregled pravilne uporabe te uredbe. To bi posledično tudi zmanjšalo nadzorno breme za institucije.
- (3) Pomembnost razširitev ali sprememb modelov je običajno odvisna od vrste in kategorije predlagane razširitve ali spremembe (kar bi se moralo odražati v kvalitativnih merilih) ter njenega potenciala za spremembo kapitalskih zahtev ali, kjer je to primerno, zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti (kar bi se moralo odražati v kvantitativnih merilih). Zato bi morala biti kvantitativna merila za pregled pomembnosti razširitev ali sprememb oblikovana kot prag, ki temelji na odstotkovni spremembi kapitalskih zahtev ali, kjer je primerno, zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti pred spremembo in po njej.
- (4) Medtem ko bi bilo treba za razširitve in spremembe pristopov AMA zaradi enostavnosti kvantitativni prag izračunati na podlagi kapitalskih zahtev, bi bilo treba prag za spremembe pristopov IRB izračunati na podlagi zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, da bi se izognili temu, da bi na pragove neupravičeno vplivale razlike v zneskih izvedenih prilagoditev kreditnega vrednotenja, ki vplivajo na kapitalske zahteve, ne pa na zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti. Poleg tega bi morali biti kvantitativni pragovi oblikovani tako, da se upošteva skupni učinek razširitev ali sprememb na zahtevani kapital na podlagi notranjih pristopov in tudi standardiziranih pristopov, in sicer zaradi upoštevanja obsega, v katerem se notranji pristopi uporabljajo za skupne kapitalske zahteve ali zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti. To velja za vse pragove pri obeh pristopih, razen v zvezi z drugim pragom iz člena 4(1)(c)(ii) pri pristopu IRB in pragom za predhodno uradno obvestilo pri pristopu IRB,

⁽¹⁾ UL L 176, 27.6.2013, str. 1.

ki sta oblikovana glede na učinek sprememb na zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti, zajete z obsegom uporabe posebnega modela. Za pristop IRB in pristop AMA bi morali biti izračuni za izpeljavo učinka določenega podaljšanja ali spremembe opravljeni z upoštevanjem iste časovne točke, saj sta sklop izpostavljenosti (v primeru pristopa IRB) in profil tveganja (v primeru pristopa AMA) skozi čas razmeroma stabilna.

- (5) Pristojni organi lahko kadar koli sprejmejo ustrezne nadzorne ukrepe v zvezi z razširitvami in spremembami modela, o katerih so bili uradno obveščeni, na podlagi rednega pregleda obstoječih dovoljenj za uporabo notranjih pristopov iz člena 101 Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾. Po eni strani je to potrebno zaradi zagotovitve, da ostanejo zahteve iz oddelka 6 poglavja 3 naslova II dela 3 ali poglavja 4 naslova III dela 3 ali poglavja 5 naslova IV dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013 izpolnjene. Po drugi strani pa so pravila potrebna zaradi vzpostavitve sprožilcev za nova dovoljenja in uradna obvestila v zvezi z razširitvami in spremembami notranjih pristopov. Takšni predpisi ne bi smeli vplivati na nadzorne pristope za pregled notranjega modela ali upravne postopke iz člena 20(8) Uredbe (EU) št. 575/2013.
- (6) Spremembe stalnih izvzetij pri notranjih pristopih ali, kjer je to ustrezno, postopnega izvajanja pri notranjih pristopih so zajete s členoma 148 in 150 Uredbe (EU) št. 575/2013 za pristop IRB in členom 314 Uredbe (EU) št. 575/2013 za pristop AMA. Zato te vrste sprememb ne bi smele biti zajete s to uredbo.
- (7) Dovoljenje pristojnih organov se nanaša na metode, procese, kontrole, zbiranje podatkov in informacijske sisteme pristopov, zato redno usklajevanje modelov glede na uporabljen podatkovni niz za izračun, ki temelji na odobrenih metodah, procesih, kontrolah, zbiranju podatkov in informacijskih sistemih, ne bi smelo biti zajeto s to uredbo.
- (8) Da bi pristojni organi lahko ocenili, ali so institucije pravilno uporabile pravila za ocenjevanje pomembnosti razširitev in sprememb, bi morale institucije pristojnim organom predložiti ustrezno dokumentacijo. Za zmanjšanje nadzornega bremena institucij ter povečanje učinkovitosti in uspešnosti postopkov pristojnih organov v tem smislu bi bilo treba določiti pravila za opredelitev zahtev glede dokumentacije, ki se priloži vlogam za izdajo dovoljenja ali uradnim obvestilom o razširitvah in spremembah.
- (9) Ta uredba temelji na osnutkih regulativnih tehničnih standardov, ki jih je Komisiji predložil Evropski bančni organ.
- (10) Določbe te uredbe so tesno povezane, saj se nanašajo na razširitve in/ali spremembe pristopov AMA in IRB v zvezi s kapitalskimi zahtevami za kreditno in operativno tveganje, zadevna nadzorna vprašanja in postopki pa so za ti dve vrsti notranjih pristopov podobni. Da se zagotovi skladnost med temi določbami in se osebam, za katere se zadevne določbe uporabljajo, na usklajen način omogoči celovit pregled in dostop do njih, je zaželeno, da začnejo veljati hkrati in da so vsi regulativni tehnični standardi, ki jih zahteva Uredba (EU) št. 575/2013 v zvezi z razširitvami in spremembami notranjih modelov za kreditno in operativno tveganje, vključeni v eno samo uredbo. Ker pa je predmet urejanja točke (a) v prvem pododstavku člena 312(4) drugačen, obravnava ta uredba samo točki (b) in (c).
- (11) Evropski bančni organ je opravil odprta javna posvetovanja o osnutkih regulativnih tehničnih standardov, na katerih temelji ta uredba, analiziral morebitne z njimi povezane stroške in koristi ter zaprosil za mnenje interesno skupino za bančništvo, ustanovljeno v skladu s členom 37 Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba določa pogoje za ocenjevanje pomembnosti razširitev in sprememb pristopov na osnovi notranjih bonitetnih ocen in naprednih pristopov za merjenje, ki so dovoljeni v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013, vključno z načini uradnega obveščanja o zadevnih spremembah in razširitvah.

⁽¹⁾ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

Člen 2

Kategorije razširitev in sprememb

1. Pomembnost sprememb obsega uporabe bonitetnega sistema ali pristopa notranjih modelov za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov ali sprememb bonitetnih sistemov ali pristopa notranjih modelov za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov za pristop na osnovi notranjih bonitetnih ocen (v nadaljnjem besedilu: spremembe pristopa IRB) ali razširitev in sprememb za napredni pristop za merjenje (v nadaljnjem besedilu: razširitve in spremembe pristopa AMA) se razvrsti v eno od naslednjih kategorij:
 - (a) pomembne razširitve in spremembe, za katere se v skladu s členoma 143(3) in 312(2) Uredbe (EU) št. 575/2013 zahteva dovoljenje pristojnih organov;
 - (b) druge razširitve in spremembe, za katere se zahteva uradno obvestilo pristojnim organom.
2. Razširitve in spremembe iz točke (b) odstavka 1 se nadalje delijo na:
 - (a) razširitve in spremembe, za katere se zahteva uradno obvestilo pred njihovo izvedbo;
 - (b) razširitve in spremembe, za katere se zahteva uradno obvestilo po njihovi izvedbi.

Člen 3

Načela za razvrščanje razširitev in sprememb

1. 1. Razvrščanje sprememb pri pristopu IRB se izvede v skladu s tem členom ter členoma 4 in 5.

Razvrščanje razširitev in sprememb pri pristopu AMA se izvede v skladu s tem členom ter členoma 6 in 7.
2. Če morajo institucije izračunati kvantitativni učinek kakršne koli razširitve ali spremembe kapitalskih zahtev ali, kjer je to primerno, zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, uporabijo naslednjo metodologijo:
 - (a) za namen ocene kvantitativnega učinka institucije uporabijo najnovejše razpoložljive podatke;
 - (b) če natančna ocena kvantitativnega učinka ni mogoča, institucije namesto nje izvedejo oceno učinka na podlagi reprezentativnega vzorca ali drugih zanesljivih metodologij, ki temeljijo na sklepanju;
 - (c) za spremembe, ki nimajo neposrednega kvantitativnega učinka, se kvantitativni učinek iz člena 4(1)(c) za pristop IRB ali člena 6(1)(c) za pristop AMA ne izračuna.
3. Ena pomembna razširitev ali sprememba se ne sme razdeliti na več manj pomembnih sprememb ali razširitev.
4. V primeru dvoma institucije razširitve in spremembe razvrstijo v kategorijo z največjo potencialno pomembnostjo.
5. Če so pristojni organi izdali dovoljenje v zvezi s pomembno razširitvijo ali spremembo, institucije od datuma, navedenega v novem dovoljenju, ki nadomesti predhodnega, izračunavajo kapitalске zahteve na podlagi odobrene razširitve ali spremembe. Če se razširitev ali sprememba, za katero so pristojni organi izdali dovoljenje, ne izvede na datum, določen v novem dovoljenju, je potrebno novo dovoljenje pristojnih organov, za katero se zaprosi brez nepotrebnega odlašanja.
6. V primeru zamude pri izvedbi razširitve ali spremembe, za katero je pristojni organ izdal dovoljenje, institucija uradno obvesti pristojni organ in mu predloži načrt za čim prejšnjo izvedbo odobrene razširitve ali spremembe, ki ga izvede v roku, o katerem se dogovori s pristojnim organom.
7. V primeru, da je razširitev ali sprememba razvrščena kot taka, za katero se zahteva predhodno uradno obvestilo pristojnim organom, in če se po uradnem obvestilu institucije odločijo, da razširitve ali spremembe ne bodo izvedle, institucije o taki odločitvi brez nepotrebnega odlašanja obvestijo pristojne organe.

Člen 4

Pomembne spremembe pristopa IRB

1. Spremembe pristopa IRB se štejejo za pomembne, če izpolnjujejo katerega koli od naslednjih pogojev:
 - (a) spadajo med spremembe obsega uporabe bonitetnega sistema ali pristopa notranjih modelov za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, ki so opisane v oddelku 1 dela I Priloge I;
 - (b) spadajo med spremembe bonitetnih sistemov ali pristopa notranjih modelov za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, ki so opisane v oddelku 1 dela II Priloge I;
 - (c) njihova posledica je eno od naslednjega:
 - (i) zmanjšanje za 1,5 % česar koli od naslednjega:
 - skupnih konsolidiranih zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kreditno tveganje in tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev EU nadrejene institucije,
 - v primeru institucije, ki ni niti nadrejena institucija niti podrejena institucija, skupnih zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kreditno tveganje in tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev;
 - (ii) zmanjšanje za 15 % ali več zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kreditno tveganje in tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev, ki je povezano z obsegom uporabe notranjega bonitetnega sistema ali pristopa notranjih modelov za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov.
2. Za namene odstavka (1)(c)(i) tega člena in v skladu s členom 3(2) se učinek spremembe oceni kot razmerje, ki se izračuna na naslednji način:
 - (a) v števcu se uporabi razlika v zneskih tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kreditno tveganje in tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev, ki je povezana z obsegom uporabe notranjega bonitetnega sistema ali pristopa notranjih modelov za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov pred spremembo na konsolidirani ravni EU nadrejene institucije ali na ravni institucije, ki ni niti nadrejena institucija niti podrejena institucija, in po njej;
 - (b) v imenovalcu se uporabijo skupni zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kreditno tveganje in tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev pred spremembo na konsolidirani ravni EU nadrejene institucije oziroma na ravni institucije, ki ni niti nadrejena institucija niti podrejena institucija.

Izračun se nanaša na isto časovno točko.

Določitev učinka na zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti se nanaša samo na učinek spremembe pristopa IRB, za sklop izpostavljenosti pa se predpostavlja, da ostanejo nespremenjene.

3. Za namene odstavka (1)(c)(ii) tega člena in v skladu s členom 3(2) se učinek spremembe oceni kot razmerje, ki se izračuna na naslednji način:
 - (a) v števcu se uporabi razlika v zneskih tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kreditno tveganje in tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev, ki je povezana z obsegom uporabe notranjega bonitetnega sistema ali pristopa notranjih modelov za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov pred spremembo ali po njej;
 - (b) v imenovalcu se uporabijo zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kreditno tveganje in tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev pred spremembo, ki je povezana z obsegom uporabe bonitetnega sistema ali pristopa notranjih modelov za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov.

Izračun se nanaša na isto časovno točko.

Določitev učinka na zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti se nanaša samo na učinek spremembe pristopa IRB, za sklop izpostavljenosti pa se predpostavlja, da ostanejo nespremenjene.

Člen 5

Spremembe pristopa IRB, ki se ne štejejo za pomembne

1. O spremembah pristopa IRB, ki se ne štejejo za pomembne, vendar je o njih treba uradno obvestiti pristojne organe v skladu s členom 143(4) Uredbe (EU) št. 575/2013, se uradno obvešča na naslednji način:
 - (a) o spremembah, ki izpolnjujejo katerega koli od naslednjih pogojev, se uradno obvesti pristojne organe najmanj dva meseca pred njihovo izvedbo:
 - (i) spremembe, opisane v oddelku 2 dela I Priloge I;
 - (ii) spremembe, opisane v oddelku 2 dela II Priloge I;
 - (iii) spremembe, katerih posledica je zmanjšanje za najmanj 5 % zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kreditno tveganje in tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev, ki je povezano z obsegom uporabe notranjega bonitetnega sistema ali pristopa notranjih modelov za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov;

(b) o vseh drugih spremembah se pristojne organe uradno obvesti po njihovi izvedbi, in sicer najmanj enkrat letno.

2. Za namene odstavka (1)(a)(iii) tega člena in v skladu s členom 3(2) se učinek spremembe oceni kot razmerje, ki se izračuna na naslednji način:

- (a) v števcu se uporabi razlika v zneskih tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kreditno tveganje in tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev, ki je povezana z obsegom uporabe notranjega bonitetnega sistema ali pristopa notranjih modelov za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov pred spremembo ali po njej;
- (b) v imenovalcu se uporabijo zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kreditno tveganje in tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev pred spremembo, ki je povezana z obsegom uporabe bonitetnega sistema ali pristopa notranjih modelov za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov.

Izračun se nanaša na isto časovno točko.

Določitev učinka na zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti se nanaša samo na učinek spremembe pristopa IRB, za sklop izpostavljenosti pa se predpostavlja, da ostanejo nespremenjene.

Člen 6

Pomembne razširitve in spremembe pristopa AMA

1. Razširitve in spremembe pristopa AMA se štejejo za pomembne, če izpolnjujejo katerega koli od naslednjih pogojev:

- (a) sodijo v katero koli od razširitev, ki so opisane v oddelku 1 dela I Priloge II;
- (b) sodijo v katero koli od sprememb, ki so opisane v oddelku 1 dela II Priloge II;
- (c) njihova posledica je eno od naslednjega:
 - (i) zmanjšanje za 10 % ali več česar koli od naslednjega:
 - skupnih konsolidiranih kapitalskih zahtev za operativno tveganje EU nadrejene institucije,
 - v primeru institucije, ki ni niti nadrejena institucija niti podrejena institucija, skupnih kapitalskih zahtev za operativno tveganje;
 - (ii) zmanjšanje za 10 % ali več česar koli od naslednjega:
 - skupnih kapitalskih zahtev za operativno tveganje na konsolidirani ravni nadrejene institucije, ki ni EU nadrejena institucija,
 - skupnih kapitalskih zahtev za operativno tveganje podrejene institucije, če nadrejeni instituciji ni bilo izdano dovoljenje za uporabo pristopa AMA.

2. Za namene odstavka (1)(c)(i) in v skladu s členom 3(2) se učinek vsake razširitve ali spremembe oceni kot razmerje, ki se izračuna na naslednji način:

- (a) v števcu se uporabi razlika v kapitalskih zahtevah za operativno tveganje, ki je povezana s področjem uporabe modela pristopa AMA pred razširitvijo ali spremembo na konsolidirani ravni EU nadrejene institucije ali na ravni institucije, ki ni niti nadrejena institucija niti podrejena institucija, in po njej;
- (b) v imenovalcu se uporabijo skupne kapitalske zahteve za operativno tveganje pred razširitvijo ali spremembo na konsolidirani ravni EU nadrejene institucije oziroma na ravni institucije, ki ni niti nadrejena institucija niti podrejena institucija.

Izračun se nanaša na isto časovno točko.

Določitev učinka na kapitalske zahteve se nanaša samo na učinek razširitve ali spremembe pristopa AMA, za profil operativne tveganosti pa se torej predpostavlja, da ostane nespremenjen.

3. Za namene odstavka (1)(c)(ii) in v skladu s členom 3(2) se učinek vsake razširitve ali spremembe oceni kot razmerje, ki se izračuna na naslednji način:

- (a) v števcu se uporabi razlika v kapitalskih zahtevah za operativno tveganje, ki je povezana s področjem uporabe modela pred razširitvijo ali spremembo na konsolidirani ravni nadrejene institucije, ki ni EU nadrejena institucija, ali na ravni podrejene institucije, če nadrejeni instituciji ni bilo izdano dovoljenje za uporabo pristopa AMA, in po njej;
- (b) v imenovalcu se uporabijo skupne kapitalske zahteve za operativno tveganje pred razširitvijo ali spremembo na konsolidirani ravni nadrejene institucije, ki ni EU nadrejena institucija, oziroma na ravni podrejene institucije, če nadrejeni instituciji ni bilo izdano dovoljenje za uporabo pristopa AMA.

Izračun se nanaša na isto časovno točko.

Določitev učinka na kapitalske zahteve se nanaša samo na učinek razširitve ali spremembe pristopa AMA, za profil operativne tveganosti pa se torej predpostavlja, da ostane nespremenjen.

Člen 7

Razširitve in spremembe pristopa AMA, ki se ne štejejo za pomembne

O razširitvah in spremembah pristopa AMA, ki se ne štejejo za pomembne, vendar je o njih treba uradno obvestiti pristojne organe v skladu s členom 312(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, se uradno obvešča na naslednji način:

- (a) o razširitvah in spremembah iz oddelka 2 dela I in oddelka 2 dela II Priloge II se uradno obvesti pristojne organe najmanj dva meseca pred njihovo izvedbo;
- (b) o vseh drugih razširitvah in spremembah se pristojne organe uradno obvesti po njihovi izvedbi, in sicer najmanj enkrat letno.

Člen 8

Dokumentacija v zvezi z razširitvami in spremembami

1. Za razširitve in spremembe pristopa IRB ali pristopa AMA, ki so razvrščene kot take, za katere se zahteva dovoljenje pristojnih organov, institucije skupaj z vlogo predložijo naslednjo dokumentacijo:

- (a) opis razširitve ali spremembe, utemeljitev zanjo in njen cilj;
- (b) datum izvedbe;
- (c) področje uporabe, ki ga zadeva razširitev ali sprememba modela, skupaj s količinskimi značilnostmi;
- (d) tehnične in postopkovne dokumente;
- (e) poročila o neodvisnem pregledu ali ovrednotenju institucij;
- (f) potrditev, da so pristojni organi odobrili razširitev ali spremembo v okviru postopkov odobritve institucije, in datum odobritve;
- (g) kjer je to ustrezno, kvantitativni učinek spremembe ali razširitve na zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti ali kapitalske zahteve;
- (h) evidence sedanje in predhodne številke različice notranjih modelov institucije, za katere se zahteva odobritev.

2. Za razširitve in spremembe, ki so razvrščene kot take, za katere se zahteva uradno obvestilo bodisi pred izvedbo bodisi po njej, institucije skupaj z uradnim obvestilom predložijo dokumentacijo iz točk (a), (b), (c), (f) in (g) odstavka 1.

Člen 9

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 12. marca 2014

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

PRILOGA I

SPREMEMBE PRISTOPA IRB

DEL I

SPREMEMBE OBSEGA UPORABE BONITETNIH SISTEMOV ALI PRISTOPOV NOTRANJIH MODELOV ZA IZPOSTAVLJENOSTI IZ NASLOVA LASTNIŠKIH INSTRUMENTOV

ODDELEK 1

Spremembe, za katere se zahteva dovoljenje pristojnih organov („pomembne spremembe“)

1. Razširitev obsega uporabe bonitetnega sistema na:

- (a) izpostavljenosti v dodatni poslovni enoti, ki so enake vrste glede na produkt ali dolžnika;
- (b) izpostavljenosti dodatne vrste glede na produkt ali dolžnika, razen če se dodatna vrsta glede na produkt ali dolžnika uvršča v obseg uporabe odobrenega bonitetnega sistema, in sicer na podlagi meril iz točke (c)(i) in (ii);
- (c) dodatne izpostavljenosti, ki se nanašajo na odločitev o posojilu tretje osebe skupini, razen če lahko institucija dokaže, da sodijo dodatne izpostavljenosti v obseg uporabe odobrenega bonitetnega sistema, in sicer na podlagi vseh naslednjih meril:
 - (i) „reprezentativnosti“ podatkov, uporabljenih za izgradnjo modela za razvrščanje izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine v zvezi z glavnimi značilnostmi dodatnih izpostavljenosti institucije, če je odločitev o posojilu sprejela tretja oseba, v skladu s členom 174(c) Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (ii) „primerljivosti“ populacije izpostavljenosti, zastopane v podatkih, uporabljenih za ocenjevanje, kreditne prakse, ki se je uporabljala ob nastanku podatkov, in drugih pomembnih značilnosti s tistimi za dodatne izpostavljenosti, če je odločitev o posojilu sprejela tretja oseba, v skladu s členom 179(1)(d) Uredbe (EU) št. 575/2013.

Za namene določitve „reprezentativnosti“ in „primerljivosti“ iz točk (i) in (ii) prvega odstavka institucije zagotovijo popoln opis meril in ukrepov, ki se uporabljajo.

2. Razširitev obsega uporabe pristopa notranjih modelov za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov na eno od naslednjih vrst izpostavljenosti:

- (a) pristop enostavnih uteži tveganja v skladu s členom 155(2) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (b) pristop PD/LGD v skladu s členom 155(3) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (c) določbo o začasni delni uporabi v skladu s členom 495 Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (d) enako vrsto produkta v dodatni poslovni enoti;
- (e) enako vrsto produkta, razen če lahko institucija dokaže, da sodi v obseg uporabe obstoječega pristopa notranjih modelov za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov.

ODDELEK 2

Spremembe, za katere se zahteva predhodno uradno obvestilo pristojnim organom

- 1. Zmanjšanje obsega uporabe ali področja uporabe bonitetnega sistema.
- 2. Zmanjšanje obsega uporabe pristopa notranjih modelov za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov.
- 3. Razširitev obsega uporabe bonitetnega sistema, za katerega je mogoče dokazati, da ne sodi v točko 1 oddelka 1 dela I te priloge.
- 4. Razširitev obsega uporabe pristopa notranjih modelov za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, če taka razširitev ne sodi v točko 2 oddelka 1 dela I te priloge.

DEL II

SPREMEMBE BONITETNIH SISTEMOV ALI PRISTOPA NOTRANJNH MODELOV ZA IZPOSTAVLJENOSTI IZ NASLOVA LASTNIŠKIH INSTRUMENTOV

ODDELEK 1

Spremembe, za katere se zahteva dovoljenje pristojnih organov („pomembne spremembe“)

1. Spremembe v metodologiji za razvrstitev izpostavljenosti v kategorije izpostavljenosti in v bonitetne sisteme. Te vključujejo:
 - (a) spremembe v metodologiji, ki se uporablja za razvrščanje izpostavljenosti v različne kategorije izpostavljenosti v skladu s členom 147 Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (b) spremembe v metodologiji, ki se uporablja za razvrščanje dolžnika ali izpostavljenosti v bonitetni sistem v skladu s členom 169(1) Uredbe (EU) št. 575/2013.
2. Naslednje spremembe v algoritmih in postopkih, ki se uporabljajo za razvrščanje dolžnikov v bonitetne razrede ali skupine dolžnikov, za razvrščanje izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine izpostavljenosti ali za količinsko opredelitev tveganja dolžnikovega neplačila ali povezane izgube (v nadaljnjem besedilu: spremembe v metodologiji bonitetnega ocenjevanja za sisteme IRB):
 - (a) spremembe pristopa modeliranja za razvrščanje dolžnika v bonitetne razrede ali skupine in/ali izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine izpostavljenosti v skladu s členom 171(1) in členom 172(1)(a) do (d) Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (b) spremembe pristopa institucije glede načela, da se za istega dolžnika uporablja isti bonitetni razred, v skladu s členom 172(1)(e) Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (c) spremembe v predpostavkah bonitetnega sistema, na katerih temeljijo bonitetne ocene, ki se nanašajo na obseg, v katerem se pričakuje, da bo zaradi spremembe gospodarskih razmer prišlo do neto prehoda velikega števila izpostavljenosti ali dolžnikov med bonitetnimi razredi ali skupinami modela, v nasprotju s prehodom samo nekaterih izpostavljenosti ali dolžnikov, ki so posledica izključno njihovih posameznih značilnosti, za katere merilo in raven pomembnosti določi institucija;
 - (d) spremembe bonitetnih meril iz člena 170(1)(c) in (e) ter člena 170(4) Uredbe (EU) št. 575/2013 in/ali njihovih uteži, zaporedij ali hierarhije, če je izpolnjen kateri koli od naslednjih pogojev:
 - (i) ti spreminjajo razvrstitev iz člena 170(1)(c) in (3)(c) Uredbe (EU) št. 575/2013 na pomemben način, za katerega je merilo in raven določila institucija;
 - (ii) ti spreminjajo razporeditev dolžnikov ali izpostavljenosti po bonitetnih razredih ali skupinah v skladu s členom 170(1)(d) in (f) ter členom 170(3)(b) Uredbe (EU) št. 575/2013 na pomemben način, za katerega je merilo in raven določila institucija;
 - (e) uvedba ali odprava zunanjih bonitetnih ocen kot glavnega dejavnika pri določanju notranjega razvrščanja v bonitetne razrede v skladu s členom 171(2) Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (f) spremembe v osnovni metodologiji za ocenjevanje PD, LGD (vključno z najboljšo oceno pričakovane izgube) in konverzijskih faktorjev v skladu s členi 180, 181 in 182 Uredbe (EU) št. 575/2013, vključno z metodologijo za določitev mere konservativnosti, ki je sorazmerna s pričakovanim obsegom napak pri ocenjevanju, v skladu s členom 179(1)(f) Uredbe (EU) št. 575/2013. Za LGD in konverzijske faktorje to vključuje tudi spremembe v metodologiji za obračunavanje za obdobje gospodarske recesije v skladu s členoma 181(1)(b) in 182(1)(b) Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (g) vključitev dodatnih vrst zavarovanja s premoženjem v oceno LGD v skladu s členom 181(1)(c) do (g) Uredbe (EU) št. 575/2013, če je njihova obravnava drugačna od postopkov, ki so že bili odobreni.
3. Spremembe opredelitve neplačila v skladu s členom 178 Uredbe (EU) št. 575/2013.
4. Spremembe v metodologiji ovrednotenja in/ali postopkih ovrednotenja, ki privedejo do spremembe presoje institucije glede točnosti in doslednosti ocene ustreznih parametrov tveganja, postopkov izdelave bonitetnih ocen ali delovanja njenih bonitetnih sistemov v skladu s členom 185(a) Uredbe (EU) št. 575/2013.
5. Spremembe pristopa notranjih modelov za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov. Te vključujejo:
 - (a) spremembe v pristopu modeliranja tvegane vrednosti za oceno zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov v skladu s členom 155(4) Uredbe (EU) št. 575/2013;

- (b) spremembe v metodologiji za prilagoditev ocen potencialne izgube, da se dosežejo ustrezne ravni realizma in/ali konservativnosti, ali spremembe v analitični metodi za konvertiranje podatkov iz krajših časovnih obdobj na četrletne protivrednosti v skladu s členom 186(a) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (c) spremembe v zajemanju pomembnih dejavnikov tveganja s strani modela ob upoštevanju specifičnega profila tveganja in zahtevnosti, vključno z nelinearnostjo portfelja lastniških instrumentov institucije, v skladu s členom 186(b) in (c) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (d) spremembe v osnovni metodologiji za vzporejanje posameznih pozicij z njim podobnimi pozicijami, tržnimi indeksi in dejavniki tveganja v skladu s členom 186(d) Uredbe (EU) št. 575/2013.

ODDELEK 2

Spremembe, za katere se zahteva predhodno uradno obvestilo pristojnim organom

1. Spremembe v obravnavi odkupljenih denarnih terjatev v skladu s členom 153(6) in (7) ter členom 154(5) Uredbe (EU) št. 575/2013.
2. Naslednje spremembe v metodologiji bonitetnega ocenjevanja za sisteme IRB:
 - (a) spremembe notranjih postopkov in meril za uporabo uteži tveganja za izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev v skladu s členoma 153(5) in 170(2) Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (b) prehod z uporabe neposrednih ocen parametrov tveganja za posamezne dolžnike ali izpostavljenosti na uporabo ločene bonitetne lestvice ali obratno v skladu s členom 169(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, razen če niso že opredeljene kot pomembne v skladu z oddelkom 1 dela II te priloge;
 - (c) spremembe bonitetne lestvice v smislu števila ali strukture bonitetnih razredov v skladu s členom 170(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, razen če niso že opredeljene kot pomembne v skladu z oddelkom 2 dela II te priloge;
 - (d) spremembe bonitetnih meril in/ali njihovih uteži ali hierarhije v skladu s členom 170(1)(c) in (e) ter 170(4) Uredbe (EU) št. 575/2013, razen če niso že opredeljene kot pomembne v skladu z oddelkom 1 dela II te priloge;
 - (e) spremembe opredelitev ali meril bonitetnih razredov ali skupin v skladu s členoma 171(1) in 172 Uredbe (EU) št. 575/2013, razen če niso že opredeljene kot pomembne v skladu z oddelkom 1 dela II te priloge;
 - (f) spremembe obsega informacij, ki se uporabljajo za razvrščanje dolžnikov v bonitetne razrede ali skupine v skladu s členom 171(2) Uredbe (EU) št. 575/2013, ali vključitev novih ali dodatnih informacij v model za oceno parametrov v skladu s členom 179(1)(d) Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (g) spremembe v pravilih in postopkih za uporabo razveljavitev v skladu s členom 172(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, razen če niso že opredeljene kot pomembne v skladu z oddelkom 1 dela II te priloge;
 - (h) spremembe v metodologiji za ocenjevanje PD, LGD (vključno z najboljšo oceno pričakovane izgube) in konverziskih faktorjev v skladu s členi 180, 181 in 182 Uredbe (EU) št. 575/2013, vključno z metodologijo za določitev mere konservativnosti, ki je sorazmerna s pričakovanim obsegom napak pri ocenjevanju, v skladu s členom 179(1)(f) Uredbe (EU) št. 575/2013, razen če niso že opredeljene kot pomembne v skladu z oddelkom 1 dela II te priloge. Za LGD in konverzijske faktorje to vključuje tudi spremembe v metodologiji za obračunavanje za obdobje gospodarske recesije v skladu s členom 181(1)(b) in členom 182(1)(b) Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (i) spremembe v načinu ali obsegu upoštevanja pogojnih jamstev v oceni LGD v skladu s členom 183(1)(c) Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (j) vključitev dodatnih vrst zavarovanja s premoženjem v oceno LGD v skladu s členom 181(1)(c) do (g) Uredbe (EU) št. 575/2013, razen če niso že opredeljene kot pomembne v skladu z naslovom I dela II te priloge;
 - (k) če institucija vzporeja svoje notranje bonitetne razrede z lestvico, ki jo uporablja ECAI, in nato dodeli svojim bonitetnim razredom stopnje neplačila, povzete po bonitetnih razredih zunanje organizacije v skladu s členom 180(1)(f) Uredbe (EU) št. 575/2013, spremembe pri vzporejanju, ki se uporablja za ta namen, razen če niso že opredeljene kot pomembne v skladu z oddelkom 1 dela II te priloge.
3. Spremembe v metodologiji in/ali postopkih ovrednotenja v skladu s členoma 185 in 188 Uredbe (EU) št. 575/2013, razen če niso že opredeljene kot pomembne v skladu z oddelkom 1 dela II te priloge.

4. Spremembe v postopkih. Te vključujejo:
 - (a) spremembe v enoti za nadzor kreditnega tveganja v skladu s členom 190 Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi z njenim položajem znotraj organizacije in njenimi odgovornostmi;
 - (b) spremembe v položaju enote za ovrednotenje v skladu s členoma 190(1) in (2) Uredbe (EU) št. 575/2013 znotraj organizacije in glede njenih odgovornosti;
 - (c) spremembe v notranjem organizacijskem ali nadzornem okolju ali ključnih postopkih, ki imajo pomemben vpliv na bonitetni sistem.
 5. Spremembe v podatkih. Te vključujejo:
 - (a) če institucija začne ali preneha uporabljati podatke, ki so zbrani od različnih institucij v skladu s členom 179(2) Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (b) spremembo virov podatkov, ki se uporabljajo v postopku razvrščanja izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine ali za ocene parametrov v skladu s členoma 176(5)(a) in 175(4)(a) Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (c) spremembo v trajanju in sestavi časovnih nizov, ki se uporabljajo za oceno parametrov, v skladu s členom 179(1)(a), ki presega letno vključitev najnovejših opazovanj, razen če ni že opredeljena kot pomembna v skladu z oddelkom 1 dela II te priloge.
 6. Spremembe v uporabi modelov, če začne institucija uporabljati ocene parametrov tveganja za notranje poslovne namene, ki niso tisti, ki se uporabljajo za regulativne namene in, če prej ni bilo tako, niso v skladu s smernicami iz člena 179(1) Uredbe (EU) št. 575/2013.
 7. Spremembe pristopa notranjih modelov za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov. Te vključujejo:
 - (a) spremembe v podatkih, ki se uporabljajo za prikaz izplačil donosa za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov v okviru pristopa notranjih modelov v skladu s členom 186(a) Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (b) spremembe v notranjem organizacijskem ali nadzornem okolju ali ključnih postopkih, ki imajo pomemben vpliv na pristop notranjih modelov za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov.
-

PRILOGA II

RAZŠIRITVE IN SPREMEMBE PRISTOPA AMA

DEL I

ODDELEK 1

Razširitve, za katere se zahteva dovoljenje pristojnih organov („pomembne razširitve“)

1. Prva uvedba ukrepov za zajem pričakovanih izgub v poslovnih praksah institucije za izravnavo v skladu s členom 322(2)(a) Uredbe (EU) št. 575/2013.
2. Prva uvedba tehnik za zmanjševanje operativnega tveganja, kot sta zavarovanje ali druge oblike prenosa tveganja, v skladu s členom 323(1) Uredbe (EU) št. 575/2013.
3. Prvo priznavanje korelacije pri izgubah zaradi operativnega tveganja v skladu s členom 322(2)(d) Uredbe (EU) št. 575/2013.
4. Prva uvedba metodologije za porazdelitev kapitala za pokrivanje operativnega tveganja med različnimi subjekti skupine v skladu s členoma 20(1)(b) in 322(2)(a) Uredbe (EU) št. 575/2013.
5. Uvedba pristopa AMA v dele institucije ali skupine institucij, ki še niso zajete z dovoljenjem ali odobrenim načrtom o uvedbi v skladu s členom 314(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, če zadevna dodatna področja predstavljajo več kot 5 % EU nadrejene institucije na konsolidirani ravni ali institucije, ki ni niti nadrejena institucija niti podrejena institucija.

Zgornji izračun se opravi na koncu prejšnjega poslovnega leta, uporabi pa se znesek relevantnega kazalnika, dodeljenega področjem, za katera se bo uvedel pristop AMA, kot je določeno v členu 316 Uredbe (EU) št. 575/2013.

ODDELEK 2

Razširitve, za katere se zahteva predhodno uradno obvestilo pristojnim organom

Uvedba pristopa AMA v delih institucije ali skupine institucij, ki še niso zajeti z dovoljenjem ali odobrenim načrtom o uvedbi v skladu s členom 314(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, če zadevna dodatna področja glede na EU nadrejeno institucijo na konsolidirani ravni ali institucijo, ki ni niti nadrejena institucija niti podrejena institucija, predstavljajo oboje od naslednjega:

- (a) več kot 1 %;
- (b) manj kot ali enako 5 %.

Zgornji izračun se opravi na koncu prejšnjega poslovnega leta, uporabi pa se znesek relevantnega kazalnika, dodeljenega področjem, za katera se bo uvedel pristop AMA, kot je določeno v členu 316 Uredbe (EU) št. 575/2013.

DEL II

SPREMEMBE PRISTOPA AMA

ODDELEK 1

Spremembe, za katere se zahteva dovoljenje pristojnih organov („pomembne spremembe“)

1. Spremembe v organizacijski in operativni strukturi neodvisne funkcije upravljanja tveganja za operativno tveganje v skladu s členom 321 Uredbe (EU) št. 575/2013, ki zmanjšujejo zmožnost funkcije upravljanja operativnega tveganja za nadzor in zagotavljanje informacij pri postopkih odločanja poslovnih in podpornih enot, ki jih nadzira.
2. Spremembe sistema merjenja operativnega tveganja, če izpolnjujejo katero koli od naslednjih meril:
 - (a) spreminjajo strukturo sistema merjenja v zvezi s kombinacijo štirih podatkovnih elementov, in sicer notranjih in zunanjih podatkov o izgubi, analiz scenarijev, poslovnega okolja in dejavnikov notranjega nadzora, v skladu s členom 322(2)(b) Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (b) spreminjajo logiko in dejavnike metodologije za porazdelitev kapitala za pokrivanje operativnega tveganja med različnimi subjekti skupine v skladu s členoma 20(1)(b) in 322(2)(a) Uredbe (EU) št. 575/2013.

3. Spremembe postopkov, ki se nanašajo na notranje in zunanje podatke, analize scenarijev ter dejavnike poslovnega okolja in notranjega nadzora, če te:
 - (a) znižujejo raven nadzora glede popolnosti in kakovosti zbranih podatkov o operativnem tveganju v skladu s členom 322(3) in (4) Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (b) spreminjajo zunanje vire podatkov, ki se uporabljajo v okviru sistema za merjenje v skladu s členom 322(4) in 322(5) Uredbe (EU) št. 575/2013, razen če so podatki primerljivi in ustrezno predstavljajo profil operativne tveganosti.
4. Spremembe splošne metode za upoštevanje zavarovalnih pogodb in/ali drugih oblik prenosa tveganja pri izračunu kapitalskih zahtev po pristopu AMA v skladu s členom 323(1) Uredbe (EU) št. 575/2013.
5. Zmanjšanje dela operativnega tveganja, ki se zajame s pristopom AMA, znotraj institucije ali skupine institucij, ki uporabljajo pristop AMA v skladu s členom 314(2) in (3) Uredbe (EU) št. 575/2013, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:
 - (a) področja, za katera se pristop AMA ne bo več uporabljal, predstavljajo več kot 5 % celotnih kapitalskih zahtev za operativno tveganje EU nadrejene institucije na konsolidirani ravni ali institucije, ki ni niti nadrejena institucija niti podrejena institucija;
 - (b) zmanjšanje področij, ki so zajeta s pristopom AMA, privede do uporabe pristopa AMA v delu institucije, ki predstavlja manjši delež, kakor to zahteva pristojni organ v skladu s členom 314(3) Uredbe (EU) št. 575/2013.

Ta izračun se opravi, če institucija vloži prošnjo za spremembo, in temelji na kapitalski zahtevi, kakor je bila izračunana ob koncu prejšnjega poslovnega leta.

ODDELEK 2

Spremembe, za katere se zahteva predhodno uradno obvestilo pristojnim organom

1. Spremembe načina, kako je sistem merjenja operativnega tveganja vključen v vsakodnevni proces upravljanja s postopki in politikami operativnega tveganja v skladu s členom 321(a) in (c) Uredbe (EU) št. 575/2013, če imajo spremembe eno od naslednjih značilnosti:
 - (a) spreminjajo obseg, v katerem sistem merjenja operativnega tveganja prispeva k relevantnim informacijam pri obvladovanju tveganja s strani institucije in s tem povezanimi postopki odločanja, vključno z odobritvijo novih produktov, sistemov in postopkov ter opredelitvijo dovoljenega operativnega tveganja;
 - (b) zmanjšujejo obseg, skupino prejemnikov in pogostost sistema poročanja za obveščanje vseh ustreznih delov institucije o rezultatih sistema merjenja operativnega tveganja in odločitvah, sprejetih kot odgovor na pomembne dogodke operativnega tveganja.
2. Spremembe v organizacijski in operativni strukturi neodvisne funkcije upravljanja za operativno tveganje v skladu s členom 321(b) Uredbe (EU) št. 575/2013, če izpolnjujejo katero koli od naslednjih meril:
 - (a) znižujejo hierarhično raven funkcije upravljanja operativnega tveganja ali njenega vodje;
 - (b) vodijo do relevantnega zmanjšanja dolžnosti in odgovornosti funkcije upravljanja operativnega tveganja;
 - (c) razširjajo dolžnosti in odgovornosti funkcije upravljanja operativnega tveganja, razen če ni nasprotij interesov in se za funkcijo upravljanja operativnega tveganja zagotovijo ustrezni dodatni viri;
 - (d) vodijo k zmanjšanju razpoložljivih sredstev v smislu proračuna in števila zaposlenih za več kot 10 % na ravni institucije ali skupine od izdaje zadnjega dovoljenja v skladu s členom 312(2) Uredbe (EU) št. 575/2013, razen če so se razpoložljivi viri v smislu proračuna in števila zaposlenih na ravni institucije ali skupine zmanjšali v enakem razmerju.
3. Spremembe postopkov ovrednotenja in notranjih pregledov v skladu s členom 321(e) in (f) Uredbe (EU) št. 575/2013, če spremenijo logiko in metodologije, ki se uporabljajo za notranje ovrednotenje ali pregledovanje okvira pristopa AMA.

4. Spremembe pri izračunavanju kapitalske zahteve za operativno tveganje, ki spremenijo eno od naslednjega:

- (a) strukturo in značilnosti podatkovnega niza, ki se uporablja za izračun kapitalskih zahtev za operativno tveganje (v nadaljnjem besedilu: podatkovni niz za izračun), vključno s čimer koli od naslednjega:
 - (i) opredelitvijo zneska bruto izgube, ki se uporablja pri podatkovnem nizu za izračun, v skladu s členom 322(3)(d) Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (ii) referenčnim datumom škodnih dogodkov, ki se uporablja pri podatkovnem nizu za izračun, v skladu s členom 322(2)(a) Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (iii) metodo, ki se uporablja za določitev trajanja časovnega niza podatkov o izgubi, ki se uporablja pri podatkovnem nizu za izračun, v skladu s členom 322(2)(a) Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (iv) merili za združevanje škode, ki jo je povzročil skupni dogodek operativnega tveganja ali povezani dogodki skozi čas, v skladu s členom 322(3)(b) in (3)(e) Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (v) številom ali vrsto razredov tveganja ali enakovrednim podatkom, za katerega se izračunajo kapitalske zahteve za operativno tveganje;
 - (vi) metodo za določitev praga za raven izgube, nad katero se model prilagodi podatkom, v skladu s členom 322(2)(a) Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (vii) kjer je ustrezno, metodo za določitev praga za razlikovanje med osrednjim in spodnjim delom statistične porazdelitve podatkov, če se prilagodijo različnim metodam, v skladu s členom 322(2)(a) Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (viii) postopki in merili za ocenjevanje ustreznosti, za primerjavo ali za druge prilagoditve podatkov o operativnem tveganju v skladu s členom 322(3)(f) Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (ix) spremembo zunanjih virov podatkov, ki se uporabljajo v sistemu za merjenje, v skladu s členom 322(4) in 322(5) Uredbe (EU) št. 575/2013, razen če niso že opredeljene kot pomembne v skladu z oddelkom 1 dela II te priloge;
- (b) merila za izbor, posodabljanje in revidiranje uporabljenih porazdelitev in metod za oceno njihovih parametrov v skladu s členom 322(2)(a) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (c) merila in postopke za določitev porazdelitev skupne izgube in za izračun ustrezne mere operativnega tveganja na regulativni ravni zaupanja v skladu s členom 322(2)(a) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (d) metodologijo za ugotavljanje pričakovanih izgub in njihovega zajetja v notranjih poslovnih praksah v skladu s členom 322(2)(a) Uredbe (EU) št. 575/2013,
- (e) metodologijo za način priznavanja korelacij pri izgubah zaradi operativnega tveganja po posameznih ocenah operativnega tveganja v skladu s členom 322(2)(d) Uredbe (EU) št. 575/2013.

5. Spremembe standardov, ki se nanašajo na notranje podatke, analize scenarijev ter dejavnike poslovnega okolja in notranjega nadzora, če te:

- (a) spreminjajo notranje postopke in merila za zbiranje notranjih podatkov o izgubi v skladu s členom 322(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, vključno s čimer koli od naslednjega:
 - (i) dvigom praga za zbiranje notranjih podatkov o izgubi v skladu s členom 322(3)(c) Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (ii) metodo ali merili za izključitev dejavnosti ali izpostavljenosti iz področja uporabe notranjega zbiranja podatkov v skladu s členom 322(3)(c) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (b) spreminjajo notranje postopke in merila za nekaj od naslednjega:
 - (i) izvedbo analize scenarija v skladu s členom 322(5) Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (ii) določitev dejavnikov poslovnega okolja in notranjih kontrol v skladu s členom 322(6) Uredbe (EU) št. 575/2013.

6. Spremembe standardov v zvezi z zavarovanjem in drugimi oblikami prenosa tveganja v skladu s členom 323 Uredbe (EU) št. 575/2013, če izpolnjujejo enega od naslednjih pogojev:
 - (a) povzročijo relevantno spremembo določene ravni kritja;
 - (b) spremenijo postopke in merila za izračun odbitkov v znesku priznanega zavarovanja, uvedenih za zajetje negotovosti plačila, neusklajenosti pri kritju ter preostalo obdobje veljavnosti police in pogoje za njen preklc, kadar je krajša od enega leta, v skladu s členom 323(4) Uredbe (EU) št. 575/2013.
 7. Relevantne spremembe informacijskih sistemov za uporabo pristopa AMA, vključno z zbiranjem podatkov in njihovim upravljanjem, postopki poročanja in sistemom merjenja operativnega tveganja, v skladu s členom 312(2) Uredbe (EU) št. 575/2013 ter splošnimi standardi obvladovanja tveganja iz člena 74 Direktive 2013/36/EU, zaradi katerih se zmanjšuje celovitost in razpoložljivost podatkov ali informacijskih sistemov.
-

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 530/2014**z dne 12. marca 2014****o dopolnitvi Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi, ki dodatno opredeljujejo pomembne izpostavljenosti in pragove za notranje pristope k posebnemu tveganju v trgovalni knjigi****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES ⁽¹⁾ ter zlasti tretjega pododstavka člena 77(4) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Člen 77(3) Direktive 2013/36/EU se nanaša samo na „dolžniške instrumente“, zato kapitalski instrumenti v trgovalni knjigi ne bi smeli biti vključeni v ocenjevanje pomembnosti posebnega tveganja.
- (2) Pomembnost izpostavljenosti posebnemu tveganju v absolutnem smislu bi bilo treba meriti z uporabo standardiziranih pravil za izračun neto pozicij dolžniških instrumentov. Takšna ocena bi morala upoštevati tako dolge kot kratke neto pozicije, izračunane v skladu s členom 327(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, in sicer po dodelitvi olajšave za varovanja, zagotovljena s kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti, v skladu s členoma 346 in 347 Uredbe (EU) št. 575/2013.
- (3) Prvi pododstavek člena 77(3) Direktive 2013/36/EU, ki zajema posebno tveganje v trgovalni knjigi, se nanaša na „veliko število pomembnih pozicij v dolžniških instrumentih različnih izdajateljev“. Ta pravila torej določajo prag pomembnosti za veliko število pomembnih pozicij v dolžniških instrumentih različnih izdajateljev v skladu s členom 77(4) navedene direktive.
- (4) Ta uredba temelji na osnutkih regulativnih tehničnih standardov, ki jih je Komisiji predložil Evropski bančni organ.
- (5) Evropski bančni organ je opravil javna posvetovanja o osnutkih regulativnih tehničnih standardov, na katerih temelji ta uredba, analiziral morebitne povezane stroške in koristi ter zaprosil za mnenje interesno skupino za bančništvo, ustanovljeno v skladu s členom 37 Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1**Opredelitev pojma „izpostavljenosti posebnemu tveganju, pomembne v absolutnem smislu“ v skladu s členom 77(4) Direktive 2013/36/EU**

Izpostavljenost institucije posebnemu tveganju dolžniških instrumentov se šteje za pomembno v absolutnem smislu, če je vsota vseh neto dolgih in neto kratkih pozicij, kakor je opredeljeno v členu 327 Uredbe (EU) št. 575/2013, večja od 1 000 000 000 EUR.

⁽¹⁾ UL L 176, 27.6.2013, str. 338.⁽²⁾ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).⁽³⁾ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

Člen 2**Oprelitev pojma „veliko število pomembnih pozicij v dolžniških instrumentih različnih izdajateljev“ v skladu s členom 77(4) Direktive 2013/36/EU**

Za portfelj posebnega tveganja institucije se šteje, da obsega veliko število pomembnih pozicij v dolžniških instrumentih različnih izdajateljev, če portfelj vključuje več kot 100 pozicij, od katerih je vsaka večja od 2 500 000 EUR, ne glede na to, ali gre za neto dolge ali neto kratke pozicije, kakor je opredeljeno v členu 327 Uredbe (EU) št. 575/2013.

Člen 3**Začetek veljavnosti**

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 12. marca 2014

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 531/2014**z dne 12. marca 2014****o spremembi Priloge I k Uredbi (EU) št. 211/2011 Evropskega parlamenta in Sveta o državljanski pobudi**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 211/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o državljanski pobudi ⁽¹⁾ in zlasti člena 7(3) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V členu 7(2) Uredbe (EU) št. 211/2011 o državljanski pobudi je določeno, da bi morale v najmanj eni četrtini držav članic število podpisnikov državljanske pobude ustrezati številu poslancev Evropskega parlamenta, izvo-ljenih v vsaki državi članici, pomnoženemu s količnikom 750. To najmanjše število je določeno v Prilogi I k Uredbi.
- (2) Evropski svet je 28. junija 2013 sprejel Sklep 2013/312/EU o sestavi Evropskega parlamenta ⁽²⁾. V tem sklepu, ki je začel veljati 30. junija 2013, je za vsako državo članico določeno število predstavnikov v Evropskem parla-mentu za parlamentarno obdobje 2014–2019. Parlamentarno obdobje 2014–2019 se začne 1. julija 2014.
- (3) Prilogo I k Uredbi (EU) št. 211/2011 bi bilo treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Priloga I k Uredbi (EU) št. 211/2011 se nadomesti s Prilogo k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. julija 2014.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 12. marca 2014

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ UL L 65, 11.3.2011, str. 1.

⁽²⁾ UL L 181, 29.6.2013, str. 57.

PRILOGA

Najmanjše število podpisnikov iz posamezne države članice

Belgija	15 750
Bolgarija	12 750
Češka	15 750
Danska	9 750
Nemčija	72 000
Estonija	4 500
Irska	8 250
Grčija	15 750
Španija	40 500
Francija	55 500
Hrvaška	8 250
Italija	54 750
Ciper	4 500
Latvija	6 000
Litva	8 250
Luksemburg	4 500
Madžarska	15 750
Malta	4 500
Nizozemska	19 500
Avstrija	13 500
Poljska	38 250
Portugalska	15 750
Romunija	24 000
Slovenija	6 000
Slovaška	9 750
Finska	9 750
Švedska	15 000
Združeno kraljestvo	54 750

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 532/2014**z dne 13. marca 2014****o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 223/2014 Evropskega parlamenta in Sveta o Skladu za evropsko pomoč najbolj ogroženim**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 223/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2014 o Skladu za evropsko pomoč najbolj ogroženim ⁽¹⁾ in zlasti člena 32(8), člena 32(9), člena 34(7), člena 34(8) in člena 55(4) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (EU) št. 223/2014 Komisiji omogoča sprejemanje delegiranih aktov o dopolnitvi njenih nebitvenih določb glede Sklada za evropsko pomoč najbolj ogroženim (FEAD).
- (2) Organ upravljanja mora v skladu z Uredbo (EU) št. 223/2014 uvesti sistem za računalniško zajemanje in hrambo podatkov o vsaki operaciji, potrebnih za spremljanje, vrednotenje, finančno upravljanje, preverjanje in revizijo, vključno s podatki o posameznih udeležencih v zvezi z operativnimi programi za socialno vključevanje najbolj ogroženih oseb (OP II). Zato je treba določiti seznam podatkov, ki se zajemajo in hranijo v navedenem sistemu.
- (3) Nekateri podatki so relevantni samo za določene vrste operacij ali samo za eno vrsto operativnih programov, zato bi bilo treba področje uporabe zahtev za podatke podrobneje opredeliti. V Uredbi (EU) št. 223/2014 so bile določene posebne zahteve za zajemanje in shranjevanje podatkov o posameznih udeležencih operacij, ki jih podpira OP II, ki jih je treba upoštevati.
- (4) Seznam podatkov bi moral upoštevati zahteve glede poročanja iz Uredbe (EU) št. 223/2014, da bodo podatki, ki so potrebni za finančno upravljanje in spremljanje, med drugim podatki za pripravo vlog za plačilo, računovodskih izkazov ter poročil o izvajanju, za vsako operacijo na voljo v takšni obliki, da jih bo mogoče brez težav agregirati in uskladiti. Pri tem seznamu bi bilo treba upoštevati, da so za učinkovito finančno upravljanje operacij in izpolnitev zahteve glede objave osnovnih informacij o operacijah potrebni nekateri temeljni podatki o operacijah v računalniški obliki. Za učinkovito načrtovanje in izvedbo preverjanj ter revizijskega dela so potrebni tudi nekateri drugi podatki.
- (5) Seznam podatkov, ki jih je treba zajemati in hraniti, ne bi smel posegati v tehnične značilnosti ali strukturo računalniških sistemov, ki jih uvedejo organi upravljanja, niti vnaprej določati formata zajetih in hranjenih podatkov, če niso v tej uredbi izrecno navedeni. Prav tako ne bi smel vplivati na načine vnašanja ali generiranja podatkov znotraj sistema; v nekaterih primerih bo za podatke s seznama morda potreben vnos več vrednosti. Vendar pa je treba določiti nekatera pravila glede značaja teh podatkov, da bo organ upravljanja lahko izpolnjeval svoje obveznosti glede spremljanja, vrednotenja, finančnega upravljanja, preverjanja in revizije, tudi kadar se v ta namen zahteva obdelava podatkov o posameznih udeležencih.
- (6) Da bi se izdatki v okviru operativnih programov lahko preverjali in revidirali, je treba določiti merila, ki jih mora izpolnjevati revizijska sled, da se lahko šteje za ustrezno.
- (7) V zvezi z revizijskim delom, ki se opravlja v skladu z Uredbo (EU) št. 223/2014, je treba določiti, da bi morale Komisija in države članice preprečiti vsakršno nedovoljeno razkritje osebnih podatkov ali dostop do njih ter opredeliti namene, za katere lahko Komisija in države članice takšne podatke obdelujejo.
- (8) Za izvajanje revizij operacij je pristojen revizijski organ. Da bi bila obseg in učinkovitost takšnih revizij ustrezna in bi se revizije v vseh državah članicah izvajale po enakih standardih, je treba določiti pogoje, ki bi jih morale te revizije izpolnjevati.

⁽¹⁾ UL L 72, 12.3.2014, str. 1.

- (9) Podrobno je treba določiti podlago vzorčenja za izbiro operacij, ki bodo revidirane, revizijski organ pa bi jo moral upoštevati pri določitvi ali odobritvi metode vzorčenja, vključno z določitvijo vzorčne enote, nekaterih tehničnih meril, ki se bodo uporabljala za vzorec, ter po potrebi dejavnikov, ki se bodo upoštevali pri dodatnih vzorcih.
- (10) Revizijski organ bi moral pripraviti revizijsko mnenje, ki zajema računovodske izkaze iz Uredbe (EU) št. 223/2014. Za zagotovitev, da sta obseg in vsebina revizij računovodskih izkazov ustrezna in da se revizije v vseh državah članicah izvajajo po enakih standardih, je treba določiti pogoje, ki bi jih morale te revizije izpolnjevati.
- (11) Za zagotovitev pravne varnosti in enake obravnave vseh držav članic pri izvedbi finančnih popravkov ob spoštovanju načela sorazmernosti je treba določiti merila za ugotavljanje resnih pomanjkljivosti v uspešnem delovanju sistemov upravljanja in nadzora, skupaj z opredelitvijo glavnih vrst takšnih pomanjkljivosti, merila za določitev stopnje finančnega popravka, ki se uporabi, in merila za uporabo pavšalnih stopenj ali ekstrapoliranih finančnih popravkov.
- (12) Da bi se omogočila takojšnja uporaba ukrepov iz te uredbe, bi ta uredba morala začeti veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije* –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba vsebuje naslednje določbe, ki dopolnjujejo Uredbo (EU) št. 223/2014:

- (a) pravila o informacijah v zvezi s podatki, ki se zajemajo in hranijo v računalniški obliki v okviru sistema spremljanja, ki ga vzpostavi organ upravljanja;
- (b) podrobne minimalne zahteve za revizijsko sled v zvezi z vodenjem računovodskih izkazov ter hrambo dokazil na ravni organa za potrjevanje, organa upravljanja, posredniških organov in upravičencev;
- (c) področje uporabe in vsebino revizij operacij in revizij računovodskih izkazov ter metodologijo za izbiro vzorca operacij;
- (d) podrobna pravila o uporabi podatkov, zbranih med revizijami, ki jih izvedejo uradniki ali pooblaščen predstavniki Komisije;
- (e) podrobna pravila o merilih za ugotavljanje resnih pomanjkljivosti v uspešnem delovanju sistemov upravljanja in nadzora, vključno z glavnimi vrstami takšnih pomanjkljivosti, o merilih za določitev stopnje finančnega popravka, ki se uporabi, in merilih za uporabo pavšalnih stopenj ali ekstrapoliranih finančnih popravkov.

POGLAVJE II

POSEBNE DOLOČBE ZA SISTEME UPRAVLJANJA IN NADZORA

Člen 2

Podatki, ki se zajemajo in hranijo v računalniški obliki

(člen 32(8) Uredbe (EU) št. 223/2014)

1. Informacije o podatkih, ki se zajemajo in hranijo v računalniški obliki za vsako operacijo v sistemu spremljanja, ustanovljenem v skladu s členom 32(2)(d) Uredbe (EU) št. 223/2014, so določene v Prilogi I k tej uredbi.
2. Podatki se zajamejo in shranijo za vsako operacijo, pri operacijah, ki jih podpira OP II, to vključuje tudi podatke o posameznih udeležencih, po možnosti razčlenjene po spolu, da bi se omogočila njihova agregacija, če je to potrebno za namene spremljanja, vrednotenja, finančnega upravljanja, preverjanja in revizije. Omogoči se tudi kumulativna agregacija takšnih podatkov za celotno programsko obdobje.

Člen 3

Podrobne minimalne zahteve za revizijsko sled

(člen 32(9) Uredbe (EU) št. 223/2014)

1. Podrobne minimalne zahteve za revizijsko sled v zvezi z računovodskimi izkazi, ki jih je treba voditi, in dokazili, ki jih je treba hraniti, so naslednje:
 - (a) na podlagi revizijske sledi je mogoče preveriti, ali so bila uporabljena merila za izbor, določena v operativnem programu za hrano in/ali osnovno materialno pomoč (OP I), ali merila za izbor, ki jih je določil odbor za spremljanje za OP II;
 - (b) v zvezi z nepovratnimi sredstvi iz člena 25(1)(a) Uredbe (EU) št. 223/2014 revizijska sled pri operacijah, sofinanciranih v okviru operativnega programa, omogoča uskladitev skupnih zneskov, ki so bili potrjeni Komisiji, s podrobnimi računovodskimi izkazi in dokazili, ki jih hranijo organ za potrjevanje, organ upravljanja, posredniški organi in upravičenci;
 - (c) v zvezi z nepovratnimi sredstvi iz člena 25(1)(b) in (c) revizijska sled pri operacijah, sofinanciranih v okviru operativnega programa, omogoča uskladitev skupnih zneskov, ki so bili potrjeni Komisiji, s podrobnimi podatki, ki se nanašajo na učinke ali rezultate, ter dokazili, ki jih hranijo organ za potrjevanje, organ upravljanja, posredniški organi in upravičenci, po potrebi vključno z dokumenti o metodi za določanje standardnih stroškov na enoto in pavšalnih zneskov;
 - (d) v zvezi s stroški, določenimi v skladu s členom 25(1)(d) Uredbe (EU) št. 223/2014, revizijska sled po potrebi prikazuje in upravičuje metodo izračuna ter podlago za določitev pavšalnih zneskov in upravičenih neposrednih stroškov ali stroškov, prijavljenih v okviru drugih izbranih kategorij, za katere velja pavšalna stopnja;
 - (e) v zvezi s stroški, določenimi v skladu s členom 26(2)(b), (c), (e) in drugim delom člena 26(3) Uredbe (EU) št. 223/2014 revizijska sled omogoča utemeljitev upravičenih neposrednih stroškov ali stroškov, prijavljenih v okviru drugih kategorij stroškov, za katere se uporablja pavšalna stopnja;
 - (f) revizijska sled omogoča preverjanje plačila javnega prispevka upravičencu;
 - (g) revizijska sled vsebuje po potrebi za vsako operacijo tehnične specifikacije in finančni načrt, dokumente o odobritvi nepovratnih sredstev, dokumente, ki se nanašajo na postopke javnih naročil, poročila upravičenca in poročila o opravljenih preverjanjih in revizijah;
 - (h) revizijska sled vključuje informacije o preverjanju upravljanja in revizijah, opravljenih v zvezi z operacijo;
 - (i) revizijska sled omogoča uskladitev podatkov v zvezi s kazalniki učinka za operacijo s sporočenimi podatki in rezultatom ter po potrebi s cilji za program.

Za stroške iz točk (c) in (d) revizijska sled omogoča preverjanje skladnosti metode izračuna, ki jo je uporabil organ upravljanja, s členom 25(3) Uredbe (EU) št. 223/2014.

2. Organ upravljanja zagotovi, da je na voljo evidenca o nazivu in naslovu organov, ki hranijo vsa dokazila, zahtevana za zagotovitev ustrezne revizijske sledi, ki izpolnjuje vse minimalne zahteve iz odstavka 1.

Člen 4

Uporaba podatkov, zbranih med revizijami, ki jih opravijo uradniki Komisije ali pooblaščen predstavniki Komisije

(člen 34(8) Uredbe (EU) št. 223/2014)

1. Komisija sprejme vse potrebne ukrepe, da prepreči kakršno koli nedovoljeno razkritje ali dostop do podatkov, ki jih zbere pri revizijah.
2. Komisija uporablja podatke, zbrane pri revizijah, izključno za izvajanje pristojnosti v skladu s členom 36 Uredbe (EU) št. 223/2014. Evropsko računsko sodišče in Evropski urad za boj proti goljufijam imata dostop do zbranih podatkov.

3. Zbrani podatki se po veljavnih pravilih brez izrecnega soglasja države članice, ki pošilja podatke, ne pošiljajo drugim osebam razen tistim osebam v državah članicah in v institucijah Unije, katerih dolžnosti zahtevajo dostop do njih.

Člen 5

Revizije operacij

(člen 34(7) Uredbe (EU) št. 223/2014)

1. Revizije operacij se za vsako obračunsko leto izvedejo na vzorcu operacij, izbranem po metodi, ki jo določi ali potrdi revizijski organ v skladu s členom 6 te uredbe.
2. Revizije operacij se opravijo na podlagi dokazil, ki predstavljajo revizijsko sled in preverjajo zakonitost in pravilnost izdatkov, prijavljenih Komisiji, med drugim z naslednjih vidikov:
 - (a) da je bila operacija izbrana v skladu z merili za izbor za operativni program, da ni bila fizično dokončana ali v celoti izvedena, preden je upravičenec vložil zahtevek za financiranje v okviru operativnega programa, da je bila izvedena v skladu s sklepom o odobritvi ter je izpolnjevala vse v času revizije veljavne pogoje v zvezi z njenim delovanjem, uporabo in zastavljenimi cilji;
 - (b) da Komisiji prijavljeni izdatki ustrezajo računovodskim izkazom in da zahtevana dokazila prikazujejo ustrezno revizijsko sled, kot je določeno v členu 3 te uredbe;
 - (c) da so bili za izdatke, prijavljene Komisiji in določene v skladu s členom 25(1)(b) in (c), doseženi učinki in rezultati, ki so podlaga za plačila upravičencu, da so podatki o udeležencih, kadar je to primerno, ali drugi izkazi v zvezi z učinki in rezultati skladni z informacijami, predloženimi Komisiji in da zahtevana dokazila prikazujejo ustrezno revizijsko sled, kot je določeno v členu 3 te uredbe.

Pri reviziji se preveri tudi, ali je bil javni prispevek upravičencu izplačan v skladu s členom 42(2) Uredbe (EU) št. 223/2014.

3. Revizije operacij po potrebi vključujejo preverjanje fizičnega izvajanja operacij na kraju samem.
4. Revizije operacij preverijo točnost in popolnost ustreznih izdatkov, ki jih je organ za potrjevanje zajel v svojem računovodskem sistemu, in uskladi tev revizijske sledi na vseh ravneh.
5. Kadar se ugotovljene težave ocenjujejo kot sistemske in tako pomenijo tveganje za druge operacije v okviru operativnega programa, revizijski organ zagotovi dodatna preverjanja, po potrebi tudi z dodatnimi revizijami, da se opredeli obseg takih težav, in priporoči potrebne popravne ukrepe.
6. Samo izdatki, ki spadajo v področje uporabe revizije, opravljene v skladu z odstavkom 1, so vštet v znesek revidiranih izdatkov za namene poročanja Komisiji o letni pokritosti. V ta namen se uporabi vzorec poročila o nadzoru iz člena 34(6) Uredbe (EU) št. 223/2014.

Člen 6

Metodologija za izbor vzorca operacij

(člen 34(7) Uredbe (EU) št. 223/2014)

1. Revizijski organ določi metodo za izbor vzorca (v nadaljnjem besedilu: metoda vzorčenja) v skladu z zahtevami iz tega člena ob upoštevanju mednarodno priznanih revizijskih standardov, kot so INTOSAI, IFAC in IIA.
2. Poleg pojasnil, navedenih v revizijski strategiji, revizijski organ vodi evidenco dokumentacije in strokovne presoje, uporabljene za določitev metod vzorčenja, ki zajemajo faze načrtovanja, izbora, preskušanja in vrednotenja, da se dokaže primernost izbrane metode.

3. Vzorec je reprezentativen za populacijo, iz katere je bil izbran, in revizijskemu organu omogoča pripravo veljavnega revizijskega mnenja v skladu s členom 34(5)(a) Uredbe (EU) št. 223/2014. Navedena populacija vključuje izdatke operativnega programa, ki so zajeti v vlogah za plačila, predloženih Komisiji v skladu s členom 41 Uredbe (EU) št. 223/2014 za določeno obračunsko leto. Vzorec se lahko izbere med obračunskim letom ali po njem.

4. Za namen uporabe člena 34(1) Uredbe (EU) št. 223/2014 je metoda vzorčenja statistična, če zagotavlja:

(i) naključni izbor vzorčnih enot;

(ii) uporabo teorije verjetnosti za ovrednotenje vzorčnih rezultatov, vključno z merjenjem in nadzorom nad tveganjem pri vzorčenju ter merjenjem in nadzorom nad načrtovano in doseženo natančnostjo.

5. Metoda vzorčenja zagotavlja naključen izbor vsake vzorčne enote v populaciji, in sicer tako da se enote, ki sestavljajo vzorec, izberejo na podlagi naključnih števil, določenih za vsako enoto populacije, ali s sistematskim izborom z uporabo naključnega izhodišča in sistematskega pravila za izbor dodatnih enot.

6. Vzorčno enoto določi revizijski organ na podlagi strokovne presoje. Vzorčna enota je lahko operacija, projekt, ki je del operacije, ali zahtevek upravičenca za izplačilo. V poročilo o nadzoru se vključijo informacije o določeni vrsti vzorčne enote in strokovni presoji, uporabljeni v ta namen.

7. Če skupni izdatki vzorčne enote za obračunsko leto ustrezajo negativnemu znesku, se ta izključi iz populacije iz odstavka 3 in revidira ločeno. Revizijski organ lahko izbere vzorec tudi iz te ločene populacije.

8. Kadar se uporabljajo pogoji za sorazmerni nadzor iz člena 58(1) Uredbe (EU) št. 223/2014, lahko revizijski organ enote iz navedenega člena izključi iz populacije, na kateri se izvaja vzorčenje. Če je bila zadevna operacija že izbrana za vzorec, jo revizijski organ nadomesti z ustreznim naključnim izborom.

9. Revizija zajema vse izdatke v vzorcu, prijavljene Komisiji.

Kadar izbrane vzorčne enote vključujejo veliko osnovnih zahtevkov za plačilo ali računov, jih lahko revizijski organ revidira prek podvzorčenja z izbiro osnovnih zahtevkov za plačilo ali računov z uporabo istih parametrov vzorčenja, ki so bili uporabljeni za izbiro vzorčnih enot glavnega vzorca.

V navedenem primeru se ustrezne velikosti vzorca izračunajo v vsaki vzorčni enoti, ki jo je treba revidirati, in nikakor ne smejo znašati manj kot 30 osnovnih zahtevkov za plačilo ali računov za vsako enoto vzorčenja.

10. Revizijski organ lahko stratificira populacijo, tako da jo razdeli na podpopulacije, od katerih je vsaka skupina vzorčnih enot s podobnimi značilnostmi, zlasti v smislu tveganja ali pričakovane stopnje napake, ali kadar populacija vključuje operacije, ki zajemajo finančne prispevke operativnega programa enotam visoke vrednosti.

11. Revizijski organ oceni zanesljivost sistema kot visoko, povprečno ali nizko, pri čemer za določitev tehničnih parametrov vzorčenja upošteva rezultate revizij sistemov, tako da je skupna stopnja zagotovila na podlagi revizij sistemov in revizij operacij visoka. Če se sistem oceni kot sistem z visoko zanesljivostjo, stopnja zanesljivosti za vzorčenje operacij ne sme biti manjša od 60 %. Če se sistem oceni kot sistem z nizko zanesljivostjo, stopnja zanesljivosti za vzorčenje operacij ne sme biti manjša od 90 %. Najvišja raven pomembnosti znaša 2 % izdatkov iz odstavka 3.

12. Kadar se ugotovijo nepravilnosti ali tveganje nepravilnosti, revizijski organ na podlagi strokovne presoje odloči, ali je treba revidirati dopolnilni vzorec dodatnih operacij ali delov operacij, ki niso bili revidirani v naključnem vzorcu, da se upoštevajo ugotovljeni posebni dejavniki tveganja.

13. Revizijski organ rezultate revizij dopolnilnega vzorca analizira ločeno, na podlagi navedenih rezultatov sprejme ugotovitve in jih sporoči Komisiji v letnem poročilu o nadzoru. Nepravilnosti, odkrite v dopolnilnem vzorcu, se ne vključijo v izračun napovedane naključne napake naključnega vzorca.

14. Na podlagi rezultatov revizij operacij za namen revizijskega mnenja in poročila o nadzoru iz člena 34(5)(a) in (b) Uredbe (EU) št. 223/2014 revizijski organ izračuna skupno stopnjo napake, ki je vsota napovedanih naključnih napak in, če je primerno, sistemskih napak in nepopravljenih izjemnih napak, deljena s populacijo.

Člen 7

Revizije računovodskih izkazov

(člen 34(7) Uredbe (EU) št. 223/2014)

1. Revizijski organ opravi revizije računovodskih izkazov iz člena 49(1) Uredbe (EU) št. 223/2014 za vsako obračunsko leto.
2. Revizija računovodskih izkazov pomeni razumno zagotovilo glede popolnosti, točnosti in verodostojnosti zneskov, prijavljenih v računovodskih izkazih.
3. Za namene odstavkov 1 in 2 revizijski organ upošteva zlasti rezultate revizij sistema, opravljenih pri organu za potrjevanje, in rezultate revizij operacij.
4. Revizija sistema vključuje preverjanje zanesljivosti računovodskega sistema organa za potrjevanje in, na osnovi vzorca, točnosti izdatkov umaknjenih in izterjanih zneskov, zajetih v računovodskem sistemu organa za potrjevanje.
5. Za pripravo revizijskega mnenja ter da bi lahko presodil, ali računovodski izkazi dajejo resnično in pošteno sliko, revizijski organ med revizijo preveri, ali so vsi elementi, ki se zahtevajo v členu 49 Uredbe (EU) št. 223/2014, pravilno vključeni v računovodske izkaze in ustrezajo računovodski evidenci, ki jo vodijo vsi ustrezni organi in upravičenci. Revizijski organ na podlagi računovodskih izkazov, ki mu jih predloži organ za potrjevanje, zlasti preveri, ali:
 - (a) skupni znesek upravičenih javnih izdatkov, prijavljenih v skladu s členom 49(1)(a) Uredbe (EU) št. 223/2014, ustreza izdatkom in pripadajočemu javnemu prispevku iz vlog za plačila, predloženih Komisiji za zadevno obračunsko leto, v primeru razlik pa tudi, ali računovodski izkazi vsebujejo ustrezna pojasnila za uskladitvene zneske;
 - (b) zneski, ki so bili umaknjeni in izterjani med obračunskim letom, zneski, ki jih je treba izterjati na koncu obračunskega leta, ter neizterljivi zneski, prikazani v računovodskih izkazih, ustrezajo zneskom v računovodskih sistemih organa za potrjevanje in temeljijo na odločitvah pristojnega organa upravljanja ali organa za potrjevanje;
 - (c) so bili izdatki izključeni iz izkazov v skladu s členom 49(2) Uredbe (EU) št. 223/2014, kjer je to primerno, in da so vsi zahtevani popravki izraženi v računovodskih izkazih za zadevno obračunsko leto.

Preverjanja iz točk (b) in (c) se lahko izvedejo na podlagi vzorca.

POGLAVJE III

POSEBNE DOLOČBE ZA FINANČNO UPRAVLJANJE IN FINANČNE POPRAVKE

Člen 8

Merila za ugotavljanje resnih pomanjkljivosti pri učinkovitem delovanju sistemov upravljanja in nadzora

(člen 55(4) Uredbe (EU) št. 223/2014)

1. Komisijina ocena učinkovitega delovanja sistemov upravljanja in nadzora temelji na rezultatih vseh razpoložljivih revizij sistemov, vključno s preskusi kontrol, ter na rezultatih revizij operacij.

Ocena zajema notranji nadzor programa, dejavnosti upravljanja, nadzora in spremljanja, ki jih izvajata organ upravljanja in organ za potrjevanje, in nadzorne dejavnosti revizijskega organa ter temelji na preverjanju skladnosti s ključnimi zahtevami iz tabele 1 Priloge II.

Izpolnjevanje teh ključnih zahtev se oceni na podlagi kategorij iz tabele 2 Priloge II.

2. Glavne vrste resnih pomanjkljivosti v učinkovitem delovanju sistema upravljanja in nadzora so primeri, v katerih se za katero koli od ključnih zahtev iz točk 2, 4, 5, 13, 15, 16 in 18 tabele 1 Priloge II ali za dve ali več drugih ključnih zahtev iz tabele 1 Priloge II oceni, da spadajo v kategorijo 3 ali 4 iz tabele 2 Priloge II.

Člen 9

Merila za uporabo pavšalnih stopenj ali ekstrapoliranih finančnih popravkov in merila za določanje ravni finančnega popravka

(člen 55(4) Uredbe (EU) št. 223/2014)

1. Kadar Komisija ugotovi eno ali več resnih pomanjkljivosti v delovanju sistema upravljanja in nadzora, se za ves operativni program ali njegov del uporabijo finančni popravki.

Kadar Komisija ugotovi sistemske nepravilnosti v reprezentativnem vzorcu operacij, se ne glede na prvi pododstavek za ves operativni program ali njegov del uporabijo ekstrapolirani finančni popravki, s čimer se omogoči natančnejša količinska opredelitev tveganja za proračun Unije. V tem primeru se za določitev finančnega popravka rezultati pregleda reprezentativnega vzorca ekstrapolirajo na preostalo populacijo, iz katere je bil izbran vzorec.

2. Stopnja pavšalnega popravka se določi ob upoštevanju naslednjih elementov:

- (a) relativnega pomena resne pomanjkljivosti ali resnih pomanjkljivosti v okviru sistema upravljanja in nadzora kot celote;
- (b) pogostosti in obsega resne pomanjkljivosti ali resnih pomanjkljivosti;
- (c) stopnje tveganja izgube za proračun Unije.

3. Ob upoštevanju teh elementov se stopnja finančnega popravka določi, kot sledi:

- (a) kadar je resna pomanjkljivost ali so resne pomanjkljivosti v sistemu upravljanja in nadzora tako temeljne, pogoste ali razširjene, da pomenijo popolno odpoved sistema ter ogrožajo zakonitost in pravilnost vseh zadevnih izdatkov, se uporabi pavšalna stopnja 100 %;
- (b) kadar je resna pomanjkljivost ali so resne pomanjkljivosti v sistemu upravljanja in nadzora tako temeljne, pogoste ali razširjene, da pomenijo popolno odpoved sistema ter ogrožajo zakonitost in pravilnost vseh zadevnih izdatkov, se uporabi pavšalna stopnja 25 %;
- (c) kadar do resne pomanjkljivosti ali resnih pomanjkljivosti v sistemu upravljanja in nadzora pride zaradi nepopolnega, nepravilnega ali nerednega delovanja sistema, ki ogroža zakonitost in pravilnost velikega deleža zadevnih izdatkov, se uporabi pavšalna stopnja 10 %;
- (d) kadar do resne pomanjkljivosti ali resnih pomanjkljivosti v sistemu upravljanja in nadzora pride zaradi nedoslednega delovanja sistema, ki ogroža zakonitost in pravilnost znatnega deleža zadevnih izdatkov, se uporabi pavšalna stopnja 5 %.

4. Če bi bila uporaba pavšalne stopnje iz odstavka 3 nesorazmerna, se stopnja popravka zmanjša.

5. Če po uporabi finančnega popravka v obračunskem letu pristojni organi ne sprejmejo ustreznih popravniških ukrepov in se v naslednjem obračunskem letu ugotovi ista resna pomanjkljivost ali več istih resnih pomanjkljivosti, se lahko stopnja popravka zaradi trajanja resne pomanjkljivosti ali resnih pomanjkljivosti poviša na stopnjo, ki ne presega stopnje naslednje višje kategorije.

Člen 10

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 3 se uporablja od 1. decembra 2014 v zvezi z informacijami o zapisanih in shranjenih podatkih iz Priloge I.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 13. marca 2014

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

Seznam podatkov, ki se zajemajo in hranijo v računalniški obliki v sistemu spremljanja (člen 2)

Podatki so obvezni pri operacijah, ki prejemajo podporo iz OP I in OP II ⁽¹⁾, če ni v drugem stolpcu drugače določeno.

Podatkovna polja	Navedba vrst operativnih programov, za katere se podatki ne zahtevajo
Podatki o upravičencu ⁽¹⁾	
1. Ime ali edinstvena identifikacijska oznaka vsakega upravičenca	
2. Informacija o tem, ali je upravičenec oseba javnega ali zasebnega prava	
3. Informacija o tem, ali je DDV, obračunan na izdatke upravičenca, v skladu z nacionalno zakonodajo o DDV nevračljiv	
4. Kontaktni podatki upravičenca	
Podatki o operaciji	
5. Ime ali edinstvena identifikacijska oznaka operacije	
6. Kratek opis operacije	
7. Datum vložitve vloge za operacijo	
8. Datum začetka, kot je naveden v dokumentu o pogojih za podporo	
9. Datum zaključka, kot je naveden v dokumentu o pogojih za podporo	
10. Dejanski datum, ko se operacija fizično zaključi ali v celoti izvede	
11. Organ, ki izda dokument o pogojih za podporo	
12. Datum dokumenta o pogojih za podporo	
13. Valuta operacije	
14. Številka CCI programov, v okviru katerih operacija prejema podporo	
15. Vrste obravnavane materialne pomoči	ni relevantno za OP II
16. Vrste podprtih ukrepov	ni relevantno za OP I

⁽¹⁾ OP I se nanaša na operativne programe za hrano in/ali materialno pomoč, OP II pa na operativne programe za socialno vključevanje najbolj ogroženih oseb.

Podatkovna polja	Navedba vrst operativnih programov, za katere se podatki ne zahtevajo
17. Oznake oblike financiranja	
18. Oznake lokacije	
19. Količina hrane, ki jo kupi javni organ ali partnerska organizacija, kjer je to primerno	ni relevantno za OP II
20. Količina hrane, ki jo pridobi javni organ, kjer je primerno, v skladu s členom 23(4) Uredbe (EU) št. 223/2014, kjer je primerno	ni relevantno za OP II
21. Količina dostavljene hrane partnerskim organizacijam, če je to primerno	ni relevantno za OP II
22. Količina dostavljene hrane končnim prejemnikom, če je to primerno	ni relevantno za OP II
23. Količina osnovne materialne pomoči, ki jo kupi javni organ ali partnerska organizacija, kjer je to primerno	ni relevantno za OP II
24. Količina osnovne materialne pomoči, dostavljene partnerskim organizacijam, če je to primerno	ni relevantno za OP II
25. Količina osnovne materialne pomoči, dostavljene končnim prejemnikom, če je to primerno	ni relevantno za OP II
Podatki o kazalnikih	
26. Naziv skupnih kazalnikov, ki so relevantni za delovanje	
27. Oznaka za skupne kazalnike, ki so pomembni za delovanje	
28. Doseganje ravni skupnih kazalnikov za vsako leto izvajanja ali ob koncu operacije	
29. Naziv kazalnikov posameznih programov, relevantnih za operacijo	ni relevantno za OP I
30. Oznaka za kazalnike posameznih programov, pomembne za delovanje	ni relevantno za OP I
31. Posebni cilji za kazalnike učinka za posamezne programe	ni relevantno za OP I
32. Doseganje ravni kazalnikov učinka za posamezne programe za vsako leto izvajanja ali ob koncu operacije	ni relevantno za OP I
33. Merska enota za vsak cilj glede učinka	ni relevantno za OP I
34. Izhodišče za kazalnike učinkov	ni relevantno za OP I
35. Ciljna raven za kazalnike učinkov	ni relevantno za OP I

Podatkovna polja	Navedba vrst operativnih programov, za katere se podatki ne zahtevajo
36. Merska enota za vsak cilj rezultata in izhodišče	ni relevantno za OP I
37. Merska enota za vsak kazalnik	
Finančni podatki o posamezni operaciji (v valuti, ki se uporablja za operacijo)	
38. Znesek skupnih upravičenih stroškov operacije, kot je bil odobren v dokumentu o pogojih za podporo	
39. Znesek skupnih upravičenih stroškov, ki pomenijo javne izdatke v skladu s členom 2(12) Uredbe (EU) št. 223/2014	
40. Znesek javne podpore, naveden v dokumentu o pogojih za podporo	
Podatki o zahtevkih upravičenca za plačilo (v valuti, ki se uporablja za operacijo)	
41. Datum prejema posameznega zahtevka za plačilo od upravičenca	
42. Datum posameznega plačila upravičencu na podlagi zahtevka za plačilo	
43. Znesek upravičenih izdatkov v zahtevku za plačilo, ki so podlaga za vsako plačilo upravičencu	
44. Znesek javnih izdatkov v skladu s členom 2(12) Uredbe (EU) št. 223/2014, ki ustreza upravičenim izdatkom, ki so podlaga za posamezno plačilo	
45. Znesek posameznega plačila upravičencu na podlagi zahtevka za plačilo	
46. Datum začetka preverjanj operacije na kraju samem v skladu s členom 32(5)(b) Uredbe (EU) št. 223/2014	
47. Datum revizij operacije na kraju samem v skladu s členom 34(1) Uredbe (EU) št. 223/2014 in členom 6 te uredbe	
48. Organ, ki izvaja revizijo ali preverjanje	
Podatki o izdatkih v zahtevku upravičenca za plačilo na podlagi dejanskih stroškov (v valuti, ki se uporablja za operacijo)	
49. Upravičeni javni izdatki, prijavljeni Komisiji, določeni na podlagi dejansko nastalih in plačanih stroškov	
50. Javni izdatki v skladu s členom 2(12) Uredbe (EU) št. 223/2014, ki ustrezajo upravičenim javnim izdatkom, prijavljenim Komisiji ter določenim na podlagi dejansko povrnjenih in plačanih stroškov	
51. Vrsta naročila, če se naročilo odda v skladu z določbami Direktive 2004/18/ES ⁽²⁾ (opravljanje storitev/dobava blaga) ali Direktive 2014/23/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾	

Podatkovna polja	Navedba vrst operativnih programov, za katere se podatki ne zahtevajo
52. Znesek naročila, če se naročilo odda v skladu z določbami Direktive 2004/18/ES ali Direktive 2014/23/EU	
53. Upravičeni izdatki, nastali in plačani na podlagi naročila, če se naročilo odda v skladu z določbami Direktive 2004/18/ES ali Direktive 2014/23/EU	
54. Uporabljeni postopek oddaje javnega naročila, če se naročilo odda v skladu z določbami Direktive 2004/18/ES ali Direktive 2014/23/EU	
55. Ime ali edinstvena identifikacijska oznaka izvajalca, če se naročilo odda v skladu z določbami Direktive 2014/23/EU	
Podatki o izdatkih v zahtevku upravičenca za plačilo na podlagi standardnih stroškov na enoto (v valuti, ki se uporablja za operacijo)	
56. Znesek upravičenih javnih izdatkov, prijavljenih Komisiji, določen na podlagi standardnih stroškov na enoto	
57. Javni izdatki v skladu s členom 2(12) Uredbe (EU) št. 223/2014, ki ustrezajo upravičenim javnim izdatkom, prijavljenim Komisiji ter določenim na podlagi standardnih stroškov na enoto	
58. Opredelitev enote, ki se uporablja za standardne stroške na enoto	
59. Število dobavljenih enot v skladu z zahtevkom za plačilo za vsako postavko enote	
60. Stroški na enoto za posamezno enoto za vsako postavko enote	
Podatki o izdatkih v zahtevku upravičenca za plačilo na podlagi plačil pavšalnih zneskov (v valuti, ki se uporablja za operacijo)	
61. Znesek upravičenih javnih izdatkov, prijavljenih Komisiji, določen na podlagi pavšalnih zneskov	
62. Javni izdatki v skladu s členom 2(12) Uredbe (EU) št. 223/2014, ki ustrezajo upravičenim javnim izdatkom, prijavljenim Komisiji ter določenim na podlagi pavšalnih zneskov	
63. Za vsak pavšalni znesek dogovorjeni dosežki (učinki ali rezultati) iz dokumenta o pogojih za podporo kot podlaga za izplačilo pavšalnih zneskov	
64. Za vsak pavšalni znesek dogovorjeni znesek iz dokumenta o pogojih za podporo	
Podatki o izdatkih v zahtevku upravičenca za plačilo na podlagi pavšalnih stopenj (v valuti, ki se uporablja za operacijo)	
65. Znesek upravičenih javnih izdatkov, prijavljenih Komisiji, določen na podlagi pavšalne stopnje	
66. Javni izdatki v skladu s členom 2(12) Uredbe (EU) št. 223/2014, ki ustrezajo upravičenim javnim izdatkom, prijavljenim Komisiji ter določenim na podlagi pavšalne stopnje	

Podatkovna polja	Navedba vrst operativnih programov, za katere se podatki ne zahtevajo
Podatki o izterjavah od upravičenca	
67. Datum posameznega sklepa o izterjavi	
68. Znesek javne podpore, ki ga zadeva posamezen sklep o izterjavi	
69. Skupni upravičeni izdatki, ki jih zadeva posamezen sklep o izterjavi	
70. Datum prejema posameznega zneska, ki ga upravičenec vrne na podlagi sklepa o izterjavi	
71. Znesek javne podpore, ki ga upravičenec vrne na podlagi sklepa o izterjavi (brez obresti ali kazni)	
72. Skupni upravičeni izdatki, ki ustrezajo javni podpori, ki jo vrne upravičenec	
73. Znesek javne podpore, ki je na podlagi sklepa o izterjavi ni mogoče izterjati	
74. Skupni upravičeni izdatki, ki ustrezajo neizterljivi javni podpori	
Podatki o vlogah za plačilo, predloženih Komisiji (v EUR)	
75. Datum vložitve posamezne vloge za plačilo, vključno z upravičenimi izdatki operacije	
76. V posamezno vlogo za plačilo vključeni skupni znesek upravičenih javnih izdatkov, ki jih je imel upravičenec in so bili plačani pri izvajanju operacije	
77. V posamezno vlogo za plačilo vključeni skupni znesek javnih izdatkov v skladu s členom 2(12) Uredbe (EU) št. 223/2014, ki so bili uporabljeni v okviru operacije	
Podatki o računovodskih izkazih, predloženih Komisiji v skladu s členom 48 Uredbe (EU) št. 223/2014 (v EUR)	
78. Datum predložitve posameznega sklopa računovodskih izkazov, v katere so vključeni izdatki, nastali v okviru operacije	
79. Datum predložitve računovodskih izkazov, v katere so vključeni končni izdatki zaključene operacije (če skupni upravičeni izdatki znašajo 1 000 000 EUR ali več (člen 51 Uredbe (EU) št. 223/2014))	
80. V računovodske izkaze vključen skupni znesek upravičenih javnih izdatkov operacije, ki je bil vnesen v računovodske sisteme organa za potrjevanje	
81. V računovodske izkaze vključen skupni znesek javnih izdatkov v skladu s členom 2(12) Uredbe (EU) št. 223/2014, nastalih pri izvajanju operacije, ki ustreza skupnemu znesku upravičenih javnih izdatkov, vnesenemu v računovodske sisteme organa za potrjevanje	

Podatkovna polja	Navedba vrst operativnih programov, za katere se podatki ne zahtevajo
82. V računovodske izkaze vključen skupni znesek plačil upravičencu v skladu s členom 42(2) Uredbe (EU) št. 223/2014, ki ustreza skupnemu znesku upravičenih javnih izdatkov, vnesenemu v računovodske sisteme organa za potrjevanje	
83. V računovodske izkaze vključeni skupni upravičeni javni izdatki operacije, umaknjeni med obračunskim letom	
84. V računovodske izkaze vključeni skupni javni izdatki v skladu s členom 2(12) Uredbe (EU) št. 223/2014, ki ustrezajo javnim upravičenim izdatkom, umaknjenim med obračunskim letom	
85. V računovodske izkaze vključeni skupni upravičeni javni izdatki operacije, izterjani med obračunskim letom	
86. V računovodske izkaze vključeni skupni javni izdatki, ki ustrezajo skupnim javnim upravičenim izdatkom operacije, izterjanim med obračunskim letom	
87. V računovodske izkaze vključeni skupni javni upravičeni izdatki operacije, ki jih je treba izterjati na koncu obračunskega leta	
88. V računovodske izkaze vključeni skupni javni izdatki operacije, ki ustrezajo skupnim javnim upravičenim izdatkom, ki jih je treba izterjati na koncu obračunskega leta	
89. V računovodske izkaze vključeni skupni upravičeni znesek javnih izdatkov operacije, ki jih ni mogoče izterjati na koncu obračunskega leta	
90. V računovodske izkaze vključeni skupni javni izdatki operacije, ki ustrezajo skupnemu upravičenemu znesku javnih izdatkov, ki jih ni mogoče izterjati na koncu obračunskega leta	

(¹) Upravičenec po potrebi navede izdatke drugih organov v okviru operacije, ki se obravnavajo kot izdatki upravičenca.

(²) Direktiva 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev (UL L 134, 30.4.2004, str. 114).

(³) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2014/23/EU z dne 26. februarja 2014 o podeljevanju koncesijskih pogodb (UL L 94, 28.3.2014, str. 1).

PRILOGA II

Ključne zahteve za sisteme upravljanja in nadzora ter njihovo razvrstitev glede na njihovo učinkovito delovanje v skladu s členom 9

Tabela 1

Ključne zahteve

Ključne zahteve za sistem upravljanja in nadzora		Zadevni organi	Področje uporabe
1	Ustrezna ločenost funkcij ter ustrezni sistemi poročanja in spremljanja, če pristojni organ zaupa izvajanje nalog drugemu organu.	Organ upravljanja	Notranji nadzor
2	Ustrezen izbor operacij	Organ upravljanja	Dejavnosti upravljanja in nadzora
3	Ustrezno obveščanje upravičencev o veljavnih pogojih za izbrane operacije	Organ upravljanja	
4	Ustrezna preverjanja upravljanja	Organ upravljanja	
5	Učinkovit sistem, ki zagotavlja, da se hranijo vsi dokumenti v zvezi z izdatki in revizijami ter tako omogoči ustrezna revizijska sled	Organ upravljanja	Dejavnosti upravljanja in nadzora/Spremljanje
6	Zanesljiv sistem za zbiranje, zajemanje in hrambo podatkov za namene spremljanja, vrednotenja, finančnega upravljanja, preverjanja in revizije	Organ upravljanja	
7	Učinkovito izvajanje sorazmernih ukrepov proti goljufijam	Organ upravljanja	Dejavnosti upravljanja in nadzora
8	Ustrezni postopki za pripravo izjave o zanesljivosti upravljanja ter letnega povzetka končnih revizijskih poročil in izvedenih kontrol	Organ upravljanja	
9	Ustrezna ločenost funkcij ter ustrezni sistemi poročanja in spremljanja, če pristojni organ zaupa izvajanje nalog drugemu organu.	Organ za potrjevanje	Notranji nadzor
10	Ustrezni postopki za pripravo in vložitev vlog za plačilo	Organ za potrjevanje	Dejavnosti upravljanja in nadzora/Spremljanje
11	Primerna računalniška evidenca prijavljenih izdatkov in pripadajočega javnega prispevka	Organ za potrjevanje	Dejavnosti upravljanja in nadzora
12	Primerna in popolna evidenca izterljivih, izterjanih in umaknjenih zneskov	Organ za potrjevanje	
13	Ustrezni postopki za pripravo računovodskih izkazov ter potrjevanje njihove popolnosti, točnosti in resničnosti	Organ za potrjevanje	
14	Ustrezna ločenost funkcij in ustrezni sistemi za zagotovitev, da ima vsak drug organ, ki izvaja revizije v skladu z revizijsko strategijo programa, potrebno funkcionalno neodvisnost in upošteva mednarodno priznane revizijske standarde	Revizijski organ	Notranji nadzor

Ključne zahteve za sistem upravljanja in nadzora		Zadevni organi	Področje uporabe
15	Ustrezne revizije sistemov	Revizijski organ	Dejavnosti kontrole
16	Ustrezne revizije operacij	Revizijski organ	
17	Ustrezne revizije računovodskih izkazov	Revizijski organ	
18	Ustrezni postopki za izdajo zanesljivega revizijskega mnenja in pripravo letnega poročila o nadzoru	Revizijski organ	

Tabela 2

Klasifikacija ključnih zahtev za sisteme upravljanja in nadzora glede na njihovo delovanje

Kategorija 1	Dobro deluje. Izboljšave niso potrebne ali pa so potrebne le manjše izboljšave.
Kategorija 2	Deluje. Potrebne so določene izboljšave.
Kategorija 3	Delno deluje. Potrebne so znatne izboljšave.
Kategorija 4	Dejansko ne deluje.

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 533/2014**z dne 19. maja 2014****o določitvi standardnih uvoznih vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode (Uredba o enotni SUT) ⁽¹⁾,

ob upoštevanju Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 543/2011 z dne 7. junija 2011 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 za sektorja sadja in zelenjave ter predelanega sadja in zelenjave ⁽²⁾ ter zlasti člena 136(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Izvedbena uredba (EU) št. 543/2011 na podlagi izida večstranskih trgovinskih pogajanj urugvajskega kroga določa merila, po katerih Komisija določi standardne vrednosti za uvoz iz tretjih držav za proizvode in obdobja iz dela A Priloge XVI k tej uredbi.
- (2) Standardna uvozna vrednost se izračuna vsak delovni dan v skladu s členom 136(1) Izvedbene uredbe (EU) št. 543/2011 ob upoštevanju spremenljivih dnevnih podatkov. Zato bi morala ta uredba začeti veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije* –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Standardne uvozne vrednosti iz člena 136 Izvedbene uredbe (EU) št. 543/2011 so določene v Prilogi k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 19. maja 2014

Za Komisijo

V imenu predsednika

Jerzy PLEWA

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

⁽¹⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.

⁽²⁾ UL L 157, 15.6.2011, str. 1.

PRILOGA

Standardne uvozne vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave

(EUR/100 kg)		
Oznaka KN	Oznaka tretje države ⁽¹⁾	Standardna uvozna vrednost
0702 00 00	MA	41,3
	MK	75,3
	TR	67,1
	ZZ	61,2
0707 00 05	AL	41,5
	MK	38,2
	TR	124,7
	ZZ	68,1
0709 93 10	TR	110,3
	ZZ	110,3
0805 10 20	EG	42,2
	IL	74,1
	MA	45,8
	TR	52,6
	ZA	53,8
	ZZ	53,7
	TR	94,4
	ZZ	94,4
0808 10 80	AR	97,8
	BR	90,6
	CL	96,2
	CN	98,6
	MK	32,3
	NZ	138,8
	US	200,7
	UY	70,3
	ZA	98,0
	ZZ	102,6

⁽¹⁾ Nomenklatura držav, določena v Uredbi Komisije (ES) št. 1833/2006 (UL L 354, 14.12.2006, str. 19). Oznaka „ZZ“ predstavlja „druga porekla“.

DIREKTIVE

DELEGIRANA DIREKTIVA KOMISIJE 2014/69/EU

z dne 13. marca 2014

o spremembi, zaradi prilagoditve tehničnemu napredku, Priloge IV k Direktivi 2011/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta glede izjeme za svinec v dielektrični keramiki v kondenzatorjih z nazivno napetostjo manj kot 125 V AC ali 250 DC, ki se uporabljajo v instrumentih za spremljanje in nadzor za industrijsko uporabo

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive 2011/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o omejevanju uporabe nekatere nevarnih snovi v električni in elektronski opremi ⁽¹⁾ ter zlasti člena 5(1)(a) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva 2011/65/EU prepoveduje uporabo svinec v električni in elektronski opremi, ki je dana na trg.
- (2) Nadomestitev svinec v dielektrični keramiki v kondenzatorjih z nazivno napetostjo manj kot 125 V AC ali 250 DC, ki se uporabljajo v instrumentih za spremljanje in nadzor za industrijsko uporabo (v nadaljnjem besedilu: ISNI), kot tudi nadomestitev teh komponent v ISNI sta tehnično še vedno neizvedljivi.
- (3) Čeprav je nadomestitev svinec v nizkonapetostnih keramičnih kondenzatorjih mogoča za druge uporabe, pa uporaba teh neosvinčenih komponent v ISNI od proizvajalcev zahteva, da svoje ISNI ali dele njih ponovno zasnujejo ter ponovno preverijo ustreznost novih zasnov, da te postanejo tehnično izvedljive in da dokažejo njihovo zanesljivost. Uporabo svinec v nizkonapetostnih keramičnih kondenzatorjih, ki se uporabljajo v instrumentih za spremljanje in nadzor za industrijsko uporabo, bi bilo zato treba izvesti iz prepovedi do 31. decembra 2020. Glede na inovacijske cikle pri ISNI je to relativno kratko prehodno obdobje, ki zelo verjetno ne bo negativno vplivalo na inovacije.
- (4) V skladu z načelom „popraviti, kot je bilo proizvedeno“ iz Direktive 2011/65/EU, ki je namenjeno podaljšanju življenjske dobe proizvodov, ki izpolnjujejo zahteve in so bili dani na trg, se za rezervne dele ta izjema uporablja tudi po njenem končnem datumu in brez časovne omejitve.
- (5) Direktivo 2011/65/EU bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Priloga IV k Direktivi 2011/65/EU se spremeni, kakor je navedeno v Prilogi k tej direktivi.

Člen 2

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje zadnji dan šestega meseca po začetku veljavnosti. Komisiji takoj sporočijo besedilo navedenih predpisov.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

⁽¹⁾ UL L 174, 1.7.2011, str. 88.

Člen 3

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 13. marca 2014

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

PRILOGA

V Prilogi IV k Direktivi 2011/65/EU se doda naslednja točka 40:

„40. Svinec v dielektrični keramiki v kondenzatorjih z nazivno napetostjo manj kot 125 V AC ali 250 DC, ki se uporabljajo v instrumentih za spremljanje in nadzor za industrijsko uporabo

Veljati preneha 31. decembra 2020. Po tem datumu se lahko uporablja v rezervnih delih za instrumente za spremljanje in nadzor za industrijsko uporabo, dane na trg pred 1. januarjem 2021.“

DELEGIRANA DIREKTIVA KOMISIJE 2014/70/EU**z dne 13. marca 2014****o spremembi Priloge IV k Direktivi 2011/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta glede izjeme pri uporabi svinca v mikrokanalnih ploščah (MCP) zaradi prilagoditve tehničnemu napredku****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive 2011/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o omejevanju uporabe nekatere nevarnih snovi v električni in elektronski opremi ⁽¹⁾ ter zlasti člena 5(1)(a) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva 2011/65/EU prepoveduje uporabo svinca v električni in elektronski opremi, ki je dana na trg.
- (2) Mikrokanalne plošče (MCP) se uporabljajo za zaznavanje in ojačevanje ionov in elektronov v medicinskih napravah ter v instrumentih za spremljanje in nadzor. Nadomestitev svinca v MCP je znanstveno in tehnično neizvedljiva.
- (3) Nadomestitev MCP kot komponent z alternativnimi detektorji ni izvedljiva v pogojih, ko so potrebni izjemna miniaturizacija, zelo kratki odzivni časi ali zelo visoki multiplikatorji signala. Uporabo svinca v navedenih primerih, ko MCP po zmogljivosti in posebnih lastnostih presegajo alternativne detektorje, je zato treba izvzeti iz prepovedi. Ker trenutno ni alternativnih možnosti brez svinca, bi morale biti v skladu s členom 5(2) Direktive 2011/65/EU obdobje veljavnosti izjeme 7 let od ustreznih datumov za uskladitev za medicinske pripomočke, instrumente za spremljanje in nadzor, medicinske pripomočke *in vitro* ter instrumente za spremljanje in nadzor za industrijsko uporabo, kakor je določeno v členu 4(3) Direktive 2011/65/EU. Glede na inovacijske cikle za vse medicinske pripomočke ter instrumente za spremljanje in nadzor je 7 let razmeroma kratko prehodno obdobje, ki verjetno ne bo negativno vplivalo na inovacije.
- (4) Direktivo 2011/65/EU bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Priloga IV k Direktivi 2011/65/EU se spremeni, kakor je navedeno v Prilogi k tej direktivi.

Člen 2

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje zadnji dan šestega meseca po začetku veljavnosti. Komisiji takoj sporočijo besedilo navedenih predpisov.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

⁽¹⁾ UL L 174, 1.7.2011, str. 88.

Člen 3

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 13. marca 2014

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

PRILOGA

V Prilogi IV k Direktivi 2011/65/EU se doda naslednja točka 39:

„39. Svinec v mikrokanalnih ploščah (MCP), ki se uporabljajo v opremi, ki ima vsaj eno od naslednjih lastnosti:

- (a) kompaktna velikost detektorja za elektrone ali ione, kjer je prostor za detektor omejen na največ 3 mm/MCP (debelina detektorja + prostor za namestitev MCP), skupno največ 6 mm, in je alternativna zasnova, pri kateri bi bilo več prostora za detektor, znanstveno in tehnično neizvedljiva;
- (b) dvodimenzionalna prostorska ločljivost za zaznavanje elektronov ali ionov, če je izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:
 - (i) odzivni čas je krajši od 25 ns;
 - (ii) površina za zaznavanje vzorca je večja od 149 mm²;
 - (iii) multiplikator je večji od $1,3 \times 10^3$;
- (c) odzivni čas za zaznavanje elektronov ali ionov je krajši od 5 ns;
- (d) površina za zaznavanje elektronov ali ionov je večja od 314 mm²;
- (e) multiplikator je večji od $4,0 \times 10^7$.

Izjema poteče na naslednje datume:

- (a) 21. julija 2021 za medicinske pripomočke ter instrumente za spremljanje in nadzor;
 - (b) 21. julija 2023 za diagnostične medicinske pripomočke *in vitro*;
 - (c) 21. julija 2024 za instrumente za spremljanje in nadzor za industrijsko uporabo.“
-

DELEGIRANA DIREKTIVA KOMISIJE 2014/71/EU**z dne 13. marca 2014****o spremembi Priloge IV k Direktivi 2011/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta glede izjeme pri uporabi svinca v spajki na enem vmesniku naloženih tiskanih elementov (SDE) z veliko površino zaradi prilagoditve tehničnemu napredku****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive 2011/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o omejevanju uporabe nekatere nevarnih snovi v električni in elektronski opremi ⁽¹⁾ ter zlasti člena 5(1)(a) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva 2011/65/EU prepoveduje uporabo svinca v električni in elektronski opremi, ki je dana na trg.
- (2) Tehnologija za detektorje SDE (naloženi tiskani elementi) se uporablja v rentgenskih detektorjih sistemov za računalniško tomografijo (CT) in rentgenskih sistemov. Nudi prednosti za bolnike, saj zmanjšuje potrebne odmerke izpostavljenosti rentgenskim žarkom. Detektorjev SDE z veliko površino še ni mogoče izdelati s spajkami brez svinca. Nadomestitev in izločitev svinca sta zato v navedenih primerih uporabe znanstveno in tehnično neizvedljivi.
- (3) Uporaba svinca v naloženih tiskanih elementih z veliko površino, ki imajo več kot 500 medsebojnih povezav na vmesnik in se uporabljajo v rentgenskih detektorjih CT in rentgenskih sistemov bi morala biti zato izvzeta iz prepovedi do 31. decembra 2019. Glede na inovacijske cikle v panogah medicinskih pripomočkov ter instrumentov za spremljanje in nadzor je to razmeroma kratko prehodno obdobje, ki verjetno ne bo negativno vplivalo na inovacije.
- (4) V skladu z načelom „popravljen kot izdelano“ iz Direktive 2011/65/EU, katerega namen je podaljšanje življenjske dobe skladnih proizvodov, ki so bili dani na trg, velja ta izjema za nadomestne dele brez časovnih omejitev tudi po končnem datumu.
- (5) Direktivo 2011/65/EU bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Priloga IV k Direktivi 2011/65/EU se spremeni, kakor je navedeno v Prilogi k tej direktivi.

Člen 2

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje zadnji dan šestega meseca po začetku veljavnosti. Komisiji takoj sporočijo besedilo navedenih predpisov.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

⁽¹⁾ UL L 174, 1.7.2011, str. 88.

Člen 3

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 13. marca 2014

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

PRILOGA

V Prilogi IV k Direktivi 2011/65/EU se doda naslednja točka 38:

- „38. Svinec v spajki v enem vmesniku naloženih tiskanih elementov z veliko površino, ki imajo več kot 500 medsebojnih povezav na vmesnik in se uporabljajo v rentgenskih detektorjih sistemov za računalniško tomografijo in rentgenskih sistemov

Veljati preneha 31. decembra 2019. Po tem datumu se lahko uporablja v nadomestnih delih za sisteme za računalniško tomografijo in rentgenske sisteme, ki se dajo na trg pred 1. januarjem 2020.“

DELEGIRANA DIREKTIVA KOMISIJE 2014/72/EU**z dne 13. marca 2014**

o spremembi Priloge III k Direktivi 2011/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta glede izjeme za svinec v spajkah in na obdelanih priključkih električnih in elektronskih komponent ter v obdelavi tiskanih vezij, ki se uporabljajo v modulih za vžig in drugih električnih in elektronskih krmilnih sistemih motorja zaradi prilagoditve tehničnemu napredku

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive 2011/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o omejevanju uporabe nekatere nevarnih snovi v električni in elektronski opremi ⁽¹⁾ ter zlasti člena 5(1)(a) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva 2011/65/EU prepoveduje uporabo svinca v električni in elektronski opremi, ki je dana na trg.
- (2) Moduli za vžig ter drugi električni in elektronski krmilni sistemi motorjev z notranjim zgorevanjem, ki morajo biti nameščeni v bližini gibljivih delov ročnih orodij, in ki so nepogrešljivi za delovanje motorja, so izpostavljeni močnim tresljajem in veliki toplotni obremenitvi. Ti surovi okoljski pogoji zahtevajo uporabo svinca. Tako nadomestitev kot tudi izločitev svinca iz teh komponent sta tehnično neizvedljivi.
- (3) Proizvajalci potrebujejo več časa, da bi dosegli tehnično izvedljivost in dokazali zanesljivost možnih rešitev brez uporabe svinca. Uporaba svinca v spajkah in na obdelanih priključkih električnih in elektronskih komponent ter v obdelavi tiskanih vezij, ki se uporabljajo v modulih za vžig in drugih električnih in elektronskih krmilnih sistemih motorja, bi morala biti zato izvzeta iz prepovedi do 31. decembra 2018. To je relativno kratko prehodno obdobje, ki verjetno ne bo negativno vplivalo na inovacije.
- (4) Direktivo 2011/65/EU bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Priloga III k Direktivi 2011/65/EU se spremeni, kakor je navedeno v Prilogi k tej direktivi.

Člen 2

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje zadnji dan šestega meseca po začetku veljavnosti. Komisiji takoj sporočijo besedilo navedenih predpisov.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

⁽¹⁾ UL L 174, 1.7.2011, str. 88.

Člen 4

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 13. marca 2014

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

PRILOGA

V Prilogi III k Direktivi 2011/65/EU se doda naslednja točka 41:

„41	Svinec v spajkah in na obdelanih priključkih električnih in elektronskih komponent ter v obdelavi tiskanih vezij, ki se uporabljajo v modulih za vžig in drugih električnih in elektronskih krmilnih sistemih motorja, ki morajo biti iz tehničnih vzrokov nameščeni neposredno na ali v ohišje motorja ali valja motorjev z notranjim zgorevanjem za ročno uporabo (razredi SH:1, SH:2, SH:3 iz Direktive 97/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta (*))	Veljati preneha 31. decembra 2018.
-----	---	------------------------------------

(*) Direktiva 97/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 1997 o približevanju zakonodaje držav članic o ukrepih proti plinastim in trdnim onesnaževalom iz motorjev z notranjim izgorevanjem, namenjenih za vgradnjo v necestno mobilno mehanizacijo (UL L 59, 27.2.1998, str. 1).“

DELEGIRANA DIREKTIVA KOMISIJE 2014/73/EU**z dne 13. marca 2014****o spremembi Priloge IV k Direktivi 2011/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta glede izjeme pri uporabi svinca v platiniranih elektrodah iz platine, ki se uporabljajo za merjenje prevodnosti, zaradi prilagoditve tehničnemu napredku****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive 2011/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o omejevanju uporabe nevarnih nevarnih snovi v električni in elektronski opremi ⁽¹⁾ in zlasti člena 5(1)(a) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva 2011/65/EU prepoveduje uporabo svinca v električni in elektronski opremi, ki je dana na trg.
- (2) Platinirane elektrode iz platine (PPE) so elektrode iz platine, ki so prevlečene s tanko plastjo črne platine. Te elektrode se uporabljajo, kadar so potrebne meritve prevodnosti v širokem obsegu ali za merjenje prevodnosti v močno kislih ali bazičnih pogojih. Nadomestitev ali izločitev svinca v PPE oziroma nadomestitev PPE z drugimi vrstami elektrod je v teh pogojih znanstveno in tehnično neizvedljiva.
- (3) Uporabo svinca v PPE za meritve prevodnosti v širokem obsegu ali za merjenje prevodnosti v močno kislih ali bazičnih pogojih je zato treba izvzeti iz prepovedi do 31. decembra 2018. To prehodno obdobje je potrebno za raziskave in verjetno ne bo negativno vplivalo na inovacije.
- (4) Direktivo 2011/65/EU bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Priloga IV k Direktivi 2011/65/EU se spremeni, kakor je navedeno v Prilogi k tej direktivi.

Člen 2

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje zadnji dan šestega meseca po začetku veljavnosti. Komisiji takoj sporočijo besedilo navedenih predpisov.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

⁽¹⁾ UL L 174, 1.7.2011, str. 88.

Člen 3

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 13. marca 2014

Za Komisijo
Predsednik
José Manuel BARROSO

PRILOGA

V Prilogi IV k Direktivi 2011/65/EU se doda naslednja točka 37:

- „37. Svinec v platiniranih elektrodah iz platine, ki se uporabljajo za merjenje prevodnosti, kadar je izpolnjen vsaj eden izmed naslednjih pogojev:
- (a) meritve s širokim obsegom, kjer znaša obseg prevodnosti več kot en velikostni red (npr. obseg med 0,1 mS/m in 5 mS/m) pri laboratorijski uporabi za neznane koncentracije;
 - (b) meritve raztopin, pri katerih se zahteva točnost +/- 1 % vzorčnega obsega in visoka odpornost elektrode proti koroziji, v naslednjih primerih:
 - (i) raztopine s kislostjo < pH 1;
 - (ii) raztopine z bazičnostjo > pH 13;
 - (iii) korozivne raztopine, ki vsebujejo halogene pline.
 - (c) meritve prevodnosti nad 100 mS/m, ki jih je treba opraviti s prenosnimi instrumenti.
- Preneha veljati 31. decembra 2018.“
-

DELEGIRANA DIREKTIVA KOMISIJE 2014/74/EU**z dne 13. marca 2014****o spremembi Priloge IV k Direktivi 2011/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta glede izjeme pri uporabi svinca v skladnih sistemih pinskih priključkov, razen sistema C-press, za instrumente za spremljanje in nadzor za industrijsko uporabo zaradi prilagoditve tehničnemu napredku****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive 2011/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o omejevanju uporabe nekatere nevarnih snovi v električni in elektronski opremi ⁽¹⁾ ter zlasti člena 5(1)(a) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva 2011/65/EU prepoveduje uporabo svinca v električni in elektronski opremi, ki je dana na trg.
- (2) Skladni sistemi pinskih priključkov se uporabljajo v hitrih digitalizatorjih, virih radiofrekvenčnih in valovnih signalov ter v brezžični opremi za preskušanje. Skladni sistemi pinskih priključkov brez svinca se še ne uporabljajo v instrumentih za spremljanje in nadzor za industrijsko uporabo (IMCI). Zahteve glede zmogljivosti in zanesljivosti so pri instrumentih za spremljanje in nadzor za industrijsko uporabo višje, kot pri drugi električni in elektronski opremi in v teh pogojih zanesljivost nadomestkov brez svinca ni zagotovljena.
- (3) Da bi proizvajalci lahko dosegli tehnično izvedljivost komponent brez svinca in v zadostni meri dokazali njihovo zanesljivost pri uporabi v instrumentih za spremljanje in nadzor za industrijsko uporabo, bi morala biti uporaba svinca v sistemih pinskih priključkov, razen sistema C-press, za instrumente za spremljanje in nadzor za industrijsko uporabo, izvzeta iz prepovedi do 31. decembra 2020. Glede na inovacijske cikle za instrumente za spremljanje in nadzor za industrijsko uporabo je to relativno kratko prehodno obdobje, ki verjetno ne bo negativno vplivalo na inovacije.
- (4) V skladu z načelom „popravljen kot izdelano“ iz člena 4(4) Direktive 2011/65/EU, katerega namen je podaljšanje življenjske dobe skladnih proizvodov, ki so bili dani na trg, velja ta izjema za nadomestne dele brez časovnih omejitev tudi po končnem datumu.
- (5) Direktivo 2011/65/EU bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Priloga IV k Direktivi 2011/65/EU se spremeni, kakor je navedeno v Prilogi k tej direktivi.

Člen 2

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za usklajitev s to direktivo, najpozneje zadnji dan šestega meseca po začetku veljavnosti. Komisiji takoj sporočijo besedilo navedenih predpisov.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

⁽¹⁾ UL L 174, 1.7.2011, str. 88.

Člen 3

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 13. marca 2014

Za Komisijo
Predsednik
José Manuel BARROSO

PRILOGA

V Prilogi IV k Direktivi 2011/65/EU se doda naslednja točka 36:

„36. Svinec, ki se uporablja v skladnih pinskih priključkih, razen C-press, za instrumente za spremljanje in nadzor za industrijsko uporabo.

Preneha veljati 31. decembra 2020. Po tem datumu se lahko uporablja v nadomestnih delih za instrumente za spremljanje in nadzor za industrijsko uporabo, ki se dajo na trg pred 1. januarjem 2021.“

DELEGIRANA DIREKTIVA KOMISIJE 2014/75/EU**z dne 13. marca 2014**

o spremembi Priloge IV k Direktivi 2011/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta glede izjeme za živo srebro, v hladnih katodnih fluorescentnih sijalkah (CCFL) za osvetlitev ozadja zaslonov s tekočimi kristali, ki se uporabljajo v instrumentih za spremljanje in nadzor za industrijsko uporabo, danih na trg pred 22. julijem 2017, kadar količina živega srebra ne presega 5 mg na sijalko, zaradi prilagoditve tehničnemu napredku

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive 2011/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o omejevanju uporabe nekatere nevarnih snovi v električni in elektronski opremi ⁽¹⁾ ter zlasti člena 5(1)(a) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva 2011/65/EU prepoveduje uporabo živega srebra v električni in elektronski opremi, ki je dana na trg.
- (2) Številni instrumenti za spremljanje in nadzor za industrijsko uporabo so opremljeni z zasloni s tekočimi kristali (LCD) z osvetljenim ozadjem, ki zahtevajo uporabo hladnih katodnih fluorescentnih sijalk (CCFL), ki vsebujejo 5 mg živega srebra. Skupni negativni vplivi na okolje, zdravje in varnost potrošnikov, ki bi jih povzročila nadomestitev CCFL, ki vsebujejo živo srebro, v instrumentih za spremljanje in nadzor za industrijsko uporabo, bi verjetno prevladali nad skupnimi prednostmi nadomestitve za okolje, zdravje in varnost potrošnikov.
- (3) Da bi bilo omogočeno popraviljanje in podaljšanje življenjske dobe izdelkov, bi bilo treba odobriti izvzetje iz prepovedi živega srebra v CCFL za osvetlitev ozadja zaslonov s tekočimi kristali v instrumentih za spremljanje in nadzor za industrijsko uporabo. V skladu z načelom „popravljen kot izdelano“ bi se morala izjema uporabljati za vse izdelke, dane na trg pred 22. julijem 2017, ki je datum za uskladitev za instrumente za spremljanje in nadzor za industrijsko uporabo, obdobje veljavnosti izjeme pa bi moralo biti 7 let od tega datuma. Izjema verjetno ne bo negativno vplivala na inovacije.
- (4) Direktivo 2011/65/EU bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Priloga IV k Direktivi 2011/65/EU se spremeni, kakor je navedeno v Prilogi k tej direktivi.

Člen 2

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje zadnji dan šestega meseca po začetku veljavnosti. Komisiji takoj sporočijo besedilo navedenih predpisov.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

⁽¹⁾ UL L 174, 1.7.2011, str. 88.

Člen 3

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 13. marca 2014

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

PRILOGA

V Prilogi IV k Direktivi 2011/65/EU se doda naslednja točka 35:

- „35. Živo srebro v hladnih katodnih fluorescentnih sijalkah za osvetlitev ozadja zaslonov s tekočimi kristali, ki se uporabljajo v instrumentih za spremljanje in nadzor za industrijsko uporabo, danih na trg pred 22. julijem 2017, kadar količina živega srebra ne presega 5 mg na sijalko
Veljati preneha 21. julija 2024.“
-

DELEGIRANA DIREKTIVA KOMISIJE 2014/76/EU**z dne 13. marca 2014**

o spremembi Priloge III k Direktivi 2011/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta glede izjeme pri uporabi živega srebra v ročno izdelanih cevni plinskih sijalkah (HLDT), ki se uporabljajo za oznake, dekorativno ali arhitekturno in posebno osvetlitev ter svetlobno umetnost, zaradi prilagoditve tehničnemu napredku

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive 2011/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o omejevanju uporabe nekatere nevarnih snovi v električni in elektronski opremi ⁽¹⁾ ter zlasti člena 5(1)(a) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva 2011/65/EU prepoveduje uporabo živega srebra v električni in elektronski opremi, ki je dana na trg.
- (2) Ročno izdelane cevne plinske sijalke (HLDT) so svetilke za posebne namene, ki so na voljo v številnih izvedbah. Primeri vključujejo neonske oznake, posamično arhitekturno osvetlitev in posebne oddajnike svetlobe za analitične raziskave v kemiji. Te ročno izdelane cevne plinske sijalke uporabljajo v zaprtih prostorih in na prostem ter z individualno sestavo barvnega spektra, zato morajo zanesljivo delovati v občutljivih in hladnih razmerah ter imeti dolgo pričakovano življenjsko dobo, ker so pogosto težko dostopne. Da bi v teh razmerah pravilno delovale, potrebujejo HLDT minimalno količino živega srebra.
- (3) Izločitev ali nadomestitev živega srebra v HLDT in popolna nadomestitev HLDT z drugimi tehnologijami, na primer LED, je znanstveno in tehnično neizvedljiva. Uporaba živega srebra v HLDT, ki se uporabljajo za oznake, dekorativno ali arhitekturno in posebno osvetlitev ter svetlobno umetnost, bi torej morala biti izvzeta iz prepovedi. Uporaba živega srebra bi morala biti omejena na potrebno minimalno količino, obdobje veljavnosti pa bi se moralo končati 31. decembra 2018, da bi se preprečili negativni učinki na inovacije.
- (4) Direktivo 2011/65/EU bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Priloga III k Direktivi 2011/65/EU se spremeni, kakor je navedeno v Prilogi k tej direktivi.

Člen 2

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za usklajitev s to direktivo, najpozneje zadnji dan šestega meseca po začetku veljavnosti. Komisiji takoj sporočijo besedilo navedenih predpisov.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

⁽¹⁾ UL L 174, 1.7.2011, str. 88.

Člen 3

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 13. marca 2014

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

PRILOGA

V Prilogi III k Direktivi 2011/65/EU se vstavi naslednja točka 4(g):

„4(g)	Živo srebro v ročno izdelanih cevni plinskih sijalkah, ki se uporabljajo za oznake, dekorativno ali arhitekturno in posebno osvetlitev ter svetlobno umetnost, pri čemer se vsebnost živega srebra omeji na naslednji način: (a) 20 mg na par elektrod + 0,3 mg na cm dolžine cevi, vendar ne več kot 80 mg, za uporabo na prostem in v zaprtih prostorih, kjer je svetilka izpostavljena temperaturam pod 20 °C; (a) 15 mg na par elektrod + 0,24 mg na cm dolžine cevi, vendar ne več kot 80 mg, za vsako drugo uporabo v zaprtih prostorih.	Preneha veljati 31. decembra 2018.“
-------	--	-------------------------------------

SKLEPI

IZVEDBENI SKLEP KOMISIJE

z dne 16. maja 2014

o odobritvi odstopanja, ki ga je zahtevala Nizozemska na podlagi Direktive Sveta 91/676/EGS o varstvu voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov

(notificirano pod dokumentarno številko C(2014) 3103)

(Besedilo v nizozemskem jeziku je edino verodostojno)

(2014/291/EU)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive Sveta 91/676/EGS z dne 12. decembra 1991 o varstvu voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov ⁽¹⁾ in zlasti tretjega pododstavka odstavka 2 Priloge III k Direktivi,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Če se količina gnoja, ki ga namerava država članica letno vnesti na hektar, razlikuje od količine, navedene v prvem stavku in točki (a) drugega pododstavka odstavka 2 Priloge III k Direktivi 91/676/EGS, mora biti ta količina določena tako, da ni ogroženo doseganje ciljev iz člena 1 navedene direktive, in mora biti upravičena na podlagi objektivnih meril, kot so v tem primeru dolga rastna doba in posevki, ki sprejmejo veliko dušika.
- (2) Komisija je 8. decembra 2005 sprejela Odločbo 2005/880/ES ⁽²⁾, ki pod določenimi pogoji dovoljuje vnos gnoja pašne živine do največ 250 kg dušika na hektar letno na kmetijah z vsaj 70 % travinja.
- (3) Komisija je 5. februarja 2010 sprejela Sklep 2010/65/EU ⁽³⁾ o spremembi Odločbe 2005/880/ES in podaljšanju odstopanja do 31. decembra 2013.
- (4) Navedeno odobreno odstopanje je zadevalo 21 752 kmetij v letu 2012, kar ustreza 46 % celotne neto kmetijske površine.
- (5) Nizozemska je 22. januarja 2014 Komisiji predložila zahtevek za podaljšanje odstopanja na podlagi tretjega pododstavka odstavka 2 Priloge III k Direktivi 91/676/EGS.
- (6) Nizozemska v skladu s členom 3(5) Direktive 91/676/EGS izvaja akcijski program na vsem svojem ozemlju.
- (7) Nizozemska zakonodaja o izvajanju Direktive 91/676/EGS vključuje standarde vnašanja tako dušika kakor tudi fosfata.
- (8) Podatki, ki jih je Nizozemska sporočila za obdobje 2008–2011, kažejo na 7-odstotni porast v številu glav pri prašičih in 8-odstotni porast pri perutnini v primerjavi z obdobjem 2004–2007. Število glav goveda, ovac in koz je ostalo nespremenjeno. Nizozemski pristojni organi so določili omejitve glede števila glav za prašiče in perutnino, skupaj z zavezo, da proizvodnja gnoja, kar zadeva dušik in fosfor, ne bo preseгла ravni iz leta 2002. Poleg tega morajo nizozemski pristojni organi od januarja 2015 dalje zagotavljati, da se obdeluje ustrezen delež presežka gnoja iz sektorja mleka. Ti ukrepi so potrebni za to, da se zagotovi, da uporaba trenutnega odstopanja ne bi povzročila dodatne intenzifikacije.

⁽¹⁾ UL L 375, 31.12.1991, str. 1.

⁽²⁾ UL L 324, 10.12.2005, str. 89.

⁽³⁾ UL L 35, 6.2.2010, str. 18.

- (9) Uporaba dušika iz živinskega gnoja v obdobju 2008–2011 je znašala 344 000 ton, kar pomeni rahlo zmanjšanje v primerjavi z obdobjem 2004–2007. Uporaba kemičnega dušikovega gnojila se je v obdobju 2008–2011 v primerjavi z obdobjem 2004–2007 zmanjšala za približno 18 %. Raven presežka fosforja je v obdobju 2008–2011 znašala 16 000 ton, kar pomeni 51-odstotno zmanjšanje v primerjavi z obdobjem 2004–2007.
- (10) Za podnebje na Nizozemskem sta značilna enakomerno razporejena količina padavin čez leto in razmeroma majhen razpon temperatur, kar spodbuja dolgo rastno sezono trave, in sicer 250 dni na leto.
- (11) Informacije, ki so jih zagotovili nizozemski organi v okviru odstopanja, odobrenega s Sklepom 2010/65/EU, navajajo, da odstopanje ni povzročilo poslabšanja kakovosti vode. Poročilo Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu o izvajanju Direktive 91/676/EGS o varstvu voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov na podlagi poročil držav članic za obdobje 2008–2011 kaže, da je na Nizozemskem, kar zadeva podzemno vodo, povprečna koncentracija nitratov na približno 88 % postaj za spremljanje pod 50 mg/l, na 79 % postaj za spremljanje pa je povprečna koncentracija nitratov pod 25 mg/l. Podatki spremljanja kažejo padajoč trend koncentracije nitratov v podzemni vodi v primerjavi s prejšnjim obdobjem poročanja (2004–2007). Kar zadeva površinsko vodo, so povprečne koncentracije nitratov na 98 % postaj za spremljanje pod 50 mg/l, na več kot 92 % postaj za spremljanje pa pod 25 mg/l. Večina točk za spremljanje v površinskih vodah kaže na nespremenjen ali padajoč trend koncentracije nitratov. Letni presežek dušika in fosforja v tleh se je zmanjšal, zlasti z zmanjšanjem vnosa gnoja in mineralnih gnojil zaradi standardov v zvezi s stalnim zmanjševanjem vnosa dušika in fosforja, ki so navedeni v nizozemskih akcijskih programih. V obdobju poročanja 2008–2011 so bile vse sveže vode in somornice uvrščene med evtrofne ali hipertrofne.
- (12) Komisija meni, da je treba pogoje za odobritev odstopanja spremeniti na podlagi preučitve zahtevka, ki ga je Nizozemska predložila 22. januarja 2014, in obravnave akcijskega programa ter informacij o kakovosti vode in izkušenj, pridobljenih iz odstopanja, odobrenega s Sklepom 2010/65/EU, ter odstopanj, ki se izvajajo v drugih državah članicah. Komisija zato meni, da se količina gnoja pašne živine, ki ustreza 230 kg dušika na hektar letno, lahko dovoli na kmetijah z vsaj 80 % travinja na južnih in osrednjih peščenih tleh ter puhličastih tleh, kakor je opredeljeno v akcijskem programu, medtem ko se 250 kg dušika na hektar letno lahko dovoli samo na kmetijah z vsaj 80 % travinja na drugih vrstah tal. Komisija meni, da to ne bo vplivalo na doseganje ciljev iz Direktive 91/676/EGS, če bodo upoštevani določeni strogi pogoji.
- (13) Ti pogoji vključujejo pripravo načrtov gnojenja za vsako posamezno kmetijo, evidenco gnojenja s pomočjo vodenja bilanc gnojenja, periodične analize tal, pozimi travno rušo po koruzi, posebne določbe o oranju trave, prepoved vnašanja gnoja pred oranjem trave, prilagoditev gnojenja, tako da se upošteva prispevek stročnic, prepoved vnašanja fosfata iz kemičnih gnojil in okrepljene kontrole. Ti pogoji so usmerjeni v zagotavljanje gnojenja, ki ustreza potrebam posevkov, ter v zmanjševanje in preprečevanje izpiranja dušika in fosforja v vodo.
- (14) Informacije, ki jih je predložila Nizozemska, kažejo, da je količina gnoja pašne živine, ki ustreza 230 kg dušika na hektar letno na kmetijah z vsaj 80 % travinja na južnih in osrednjih peščenih tleh ter puhličastih tleh, kakor je opredeljeno v akcijskem programu, in količina gnoja pašne živine, ki ustreza 250 kg dušika na hektar letno na kmetijah z vsaj 80 % travinja na drugih vrstah tal, upravičena na podlagi objektivnih meril, kot so velika neto količina padavin, dolge rastne dobe in veliki pridelki trave, ki sprejme veliko dušika.
- (15) Ukrepi iz tega sklepa so v skladu z mnenjem Odbora za nitrate, ki je bil ustanovljen v skladu s členom 9 Direktive 91/676/EGS.
- (16) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike ⁽¹⁾ določa celovit, čezmejni pristop za varstvo voda na vodnih območjih, z namenom doseganja dobrega stanja evropskih voda do leta 2015. Zmanjšanje količine hranil je sestavni del navedenega cilja. Odobritev odstopanja v skladu s tem sklepom ne posega v določbe v skladu z Direktivo 2000/60/ES, in ne izključuje možnosti, da bodo morda potrebni dodatni ukrepi za izpolnitev obveznosti, ki izhajajo iz nje.

⁽¹⁾ UL L 327, 22.12.2000, str. 1.

- (17) Direktiva 2007/2/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2007 o vzpostavitvi infrastrukture za prostorske informacije v Evropski skupnosti (INSPIRE) ⁽¹⁾ določa splošna pravila za vzpostavitev infrastrukture za prostorske informacije v Evropski skupnosti za namene okoljskih politik Skupnosti ter politik ali dejavnosti, ki lahko vplivajo na okolje. Prostorske informacije, zbrane v okviru tega odstopanja, bi morale biti, kjer je primerno, skladne z določbami iz navedene direktive. Da bi zmanjšala upravno breme in izboljšala skladnost podatkov, Nizozemska pri zbiranju potrebnih podatkov v skladu s tem odstopanjem, kjer je to primerno, uporabi informacije, pridobljene v okviru integriranega administrativnega in kontrolnega sistema, vzpostavljenega na podlagi poglavja II naslova V Uredbe (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o financiranju, upravljanju in spremljanju skupne kmetijske politike in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 352/78, (ES) št. 165/94, (ES) št. 2799/98, (ES) št. 814/2000, (ES) št. 1290/2005 in (ES) št. 485/2008 ⁽²⁾ –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Odstopanje, ki ga je zahtevala Nizozemska z dopisom z dne 22. januarja 2014 za dovoljenje za vnos večje količine gnoja pašne živine v zemljo od tiste, ki jo določa pododstavek (a) odstavka 2 Priloge III k Direktivi 91/676/EGS, se odobri ob upoštevanju pogojev iz tega sklepa.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tem sklepu:

1. „travniška kmetija“ pomeni kmetijsko gospodarstvo, kjer vsaj 80 % površine, primerne za gnojenje, pokriva trava;
2. „pašna živina“ pomeni govedo (razen telet, rejenih za meso), ovce, koze, konje, osle, jelenjad in vodne bivoie;
3. „kmetijsko zemljišče“ pomeni površino, ki jo ima kmet v lasti, v najemu ali z njo upravlja na podlagi druge pisne individualne pogodbe, in za katero ima odgovornost upravljanja;
4. „trava“ pomeni trajno travinje ali začasno travinje, ki se vzdržuje manj kot pet let.

Člen 3

Področje uporabe

Ta sklep se uporablja za travniške kmetije na individualni podlagi in pod pogoji iz členov 4, 5 in 6.

Člen 4

Letni zahtevki in obveznosti

1. Kmetje, ki želijo, da se jim odobri odstopanje na podlagi tega sklepa, vsako leto pristojnemu organu predložijo zahtevek.
2. Poleg predložitve letnega zahtevka iz odstavka 1 se tudi pisno obvežejo, da bodo izpolnjevali pogoje iz členov 5 in 6.

Člen 5

Vnos gnoja in drugih gnojil

1. Količina gnoja pašne živine, ki se vsako leto vnese v tla na travniških kmetijah, tudi s strani živali samih, ne sme presežati količine gnoja, ki vsebuje 230 kg dušika na hektar letno na kmetijah z vsaj 80 % travinja na južnih in osrednjih peščenih tleh ter puhličastih tleh, kakor je opredeljeno v akcijskem programu, in 250 kg dušika letno na hektar na kmetijah z vsaj 80 % travinja na drugih vrstah tal, v skladu s pogoji, določenimi v odstavkih 2 do 9.

⁽¹⁾ UL L 108, 25.4.2007, str. 1.

⁽²⁾ UL L 347, 20.12.2013, str. 549.

2. Skupni vnosi dušika in fosfata morajo biti skladni s potrebami posevka po hranilih in s preskrbo iz tal. Skupni vnosi dušika in fosfata ne smejo presegati standardov za največji dovoljeni vnos, določenih v akcijskem programu.

3. Uporaba fosfata iz kemičnih gnojil ni dovoljena na kmetijah, za katere je odobreno odstopanje v skladu s tem sklepom.

4. Vsako kmetijsko zemljišče mora imeti načrt gnojenja, kjer sta opisana kolobarjenje na kmetijskem zemljišču in načrtovani vnos gnoja ter drugih dušikovih in fosfatnih gnojil. Na voljo mora biti na kmetiji, in sicer za vsako koledarsko leto najpozneje do junija za prvo leto, za naslednja leta pa do februarja.

5. Načrt gnojenja vključuje naslednje:

- (a) število glav živine, opis stavb in sistema skladiščenja, vključno z velikostjo prostora, ki je na voljo za skladiščenje gnoja;
- (b) izračun dušika iz gnoja (z odštevkem izgub pri namestitvi in shranjevanju) in fosforja, ki se proizvedeta na kmetiji;
- (c) načrt za kolobarjenje, v katerem mora biti opredeljena površina posameznih polj s travo in drugimi posevki, vključno s skico zemljevida, ki prikazuje lokacijo posameznih polj;
- (d) predvidene potrebe posevka po dušiku in fosforju;
- (e) količino in vrsto gnoja, ki se dostavi naročnikom in ni namenjen uporabi na kmetijskem zemljišču;
- (f) količino gnoja, uporabljenega na kmetijskem zemljišču, ki izvira od drugod;
- (g) izračun prispevka mineralizacije organske snovi, strošnic in nanosov iz zraka ter količine dušika, ki je v tleh v trenutku, ko ga začnejo posevki izkoriščati v večji meri;
- (h) količino vnesenega dušika in fosforja iz gnoja za vsako polje (parcele, ki so homogene glede na vrsto posevka in tip tal);
- (i) količino vnesenega dušika iz kemičnih in drugih gnojil za vsako polje;
- (j) izračune, na podlagi katerih je možna ocena, ali so izpolnjeni standardi za vnos dušika in fosforja.

Načrte je treba popraviti najpozneje sedem dni po vsaki spremembi v kmetijski praksi, da se zagotovi skladnost med načrti in dejansko kmetijsko prakso.

6. Za vsako kmetijsko zemljišče je treba voditi bilanco gnojenja. Ta se za vsako koledarsko leto predloži pristojnemu organu.

7. Bilanca gnojenja vključuje:

- (a) velikost posejanih površin;
- (b) število glav in vrsto živine;
- (c) količino gnoja, ki ga proizvede posamezna žival;
- (d) količino gnojil, ki izvirajo od drugod;
- (e) količino gnoja, ki se dostavi drugam, skupaj s podatkom, komu se dostavi.

8. Kmet se za vsako travniško kmetijo, za katero je odobreno individualno odstopanje, strinja, da se lahko vnos gnojil in bilanca gnojenja preverjata.

9. Za vsako kmetijo, za katero je odobreno individualno odstopanje, se opravljajo periodične analize dušika in fosforja v tleh, in sicer najmanj vsaka štiri leta za vsako območje kmetije, ki je homogeno glede na kolobarjenje posevkov in tip tal.

Za vsako homogeno območje kmetije se po oranju travinja opravi analiza dušika v zvezi z vsebnostjo mineralnega dušika in parametri za oceno prispevka dušika zaradi mineralizacije organske snovi.

V zvezi z analizami iz prvega in drugega pododstavka se zahteva vsaj ena analiza na pet hektarjev površin.

10. Gnoja se ne sme nanašati jeseni pred začetkom setve trave.

Člen 6

Pokritost zemljišča

1. Kmetje, ki jim je odobreno odstopanje v skladu s tem sklepom, gojijo travo na 80 % ali več površine, ki je na voljo za vnos gnoja na njihovih kmetijah.
2. Kmetje, ki jim je odobreno odstopanje v skladu s tem sklepom, izvajajo tudi naslednje ukrepe:
 - (a) na peščenih in puhličastih tleh se po koruzi pozimi goji trava ali drug posevek, ki pokriva zemljo, s čimer se zmanjša spiranje;
 - (b) dosevki se ne orjejo pred 1. februarjem, da se zagotovi stalen rastlinski plašč na obdelovalni površini zaradi povračila podtalnih jesenskih izgub nitratov in omejitve zimskih izgub;
 - (c) trava na peščenih in puhličastih tleh se orje samo spomladi;
 - (d) oranju trave na vseh tipih tal takoj sledijo posevki z visoko potrebo po dušiku, gnojenje pa temelji na analizi tal glede mineralnega dušika in drugih parametrov, ki predstavljajo osnovo za oceno količine dušika, ki se sprosti zaradi mineralizacije organske snovi v tleh; ter
 - (e) če kolobarjenje posevkov vključuje stročnice ali druge rastline, ki vežejo atmosferski dušik, se vnos gnojil ustrezno zmanjša.
3. Z odstopanjem od točke (c) je oranje trave jeseni dovoljeno pri sajenju cvetličnih čebulic.

Člen 7

Ukrepi v zvezi s proizvodnjo gnoja

Nizozemski nacionalni organi zagotovijo, da proizvodnja gnoja na nacionalni ravni, kar zadeva dušik in fosfor, ne preseže ravni iz leta 2002. To pomeni, da se pravice za proizvodnjo prašičjega in perutninskega gnoja ohranijo v času trajanja odstopanja, odobrenega s tem sklepom.

Poleg tega nizozemski pristojni organi zagotovijo, da se od januarja 2015 obdeluje ustrezen delež presežka gnoja iz sektorja mleka.

Člen 8

Spremljanje

1. Pristojni organ sestavi zemljevide, iz katerih so za vsako občino razvidni deleži travniških kmetij, živine in kmetijskih zemljišč, za katere je odobreno individualno odstopanje, ter jih vsako leto posodobi.
2. Na območjih za spremljanje odstopanja se vzpostavi in vzdržuje mreža za spremljanje vzorčenja talne vode, potokov in plitve podtalnice.
3. Mreža za spremljanje, ki pokriva vsaj 300 kmetij, za katere je odobreno individualno odstopanje, mora biti reprezentativna za vsak tip tal (glina, šota, peščena tla in peščena puhličasta tla), prakse gnojenja in kolobarjenje posevkov. Sestava mreže za spremljanje se v času uporabe tega sklepa ne sme spreminjati.
4. Raziskave in stalne analize hranil zagotavljajo podatke o lokalni rabi zemljišč, kolobarjenju posevkov in kmetijskih praksah na kmetijah, za katere je odobreno individualno odstopanje. Ti podatki se lahko uporabijo za modelno zasnovane izračune obsega spiranja nitratov in izgub fosforja na poljih, na katerih se vnaša do 230 kg ali do 250 kg dušika iz gnoja pašne živine na hektar letno.

5. Mreža za spremljanje, vključno s plitvo podtalnico, talno vodo, odpadnimi vodami in potoki na kmetijah, ki jih ta mreža za spremljanje pokriva, je vir podatkov o koncentraciji dušika in fosforja v vodi, ki izteka iz območja korenin in se izliva v podtalnico in sistem talnih voda.
6. Na kmetijskih površinah s peščenimi tlemi se poostri spremljanje kakovosti vode.

Člen 9

Kontrole

1. Pristojni nacionalni organ izvaja upravne kontrole vseh kmetij, za katere je odobreno individualno odstopanje, da oceni, ali spoštujejo omejitve glede največje količine 230 kg ali 250 kg vnesenega dušika iz gnoja pašne živine na hektar letno na kmetijah z najmanj 80 % travinja, kot tudi standarde glede skupne količine vnesenega dušika in fosfata ter pogoje za rabo zemljišč. Kadar kontrola, ki jo izvedejo nacionalni organi, pokaže, da pogoji iz členov 5 in 6 niso izpolnjeni, se vložnika o tem obvesti. V tem primeru zahtevek velja za zavrženega.
2. Program pregledov se vzpostavi na podlagi tveganja in z ustrezno pogostnostjo ob upoštevanju rezultatov kontrol iz prejšnjih let in rezultatov splošnih naključnih kontrol upoštevanja zakonodaje, s katero se izvaja Direktiva 91/676/EGS, in kakršnih koli informacij, ki bi lahko kazale na neskladnost.

Na vsaj 5 % kmetij, za katere je odobreno individualno odstopanje, se izvedejo upravni pregledi v zvezi z rabo zemljišč, številom glav živine in proizvodnjo gnoja.

Na vsaj 7 % kmetij, za katere je odobreno individualno odstopanje v skladu s tem sklepom, se izvedejo poljski pregledi v zvezi s pregledi iz členov 5 in 6 tega sklepa.

3. Pristojnim organom se dodelijo potrebna pooblastila in sredstva za preverjanje skladnosti z odstopanjem, ki se odobri v skladu s tem sklepom.

Člen 10

Poročanje

1. Pristojni organi vsako leto do marca Komisiji predložijo poročilo, ki vključuje naslednje podatke:
 - (a) podatke o gnojenju na vseh kmetijah, za katere je odobreno posamezno odstopanje, vključno z informacijami o pridelkih in tipih tal;
 - (b) podatke o spreminjanju števila glav živine za vsako kategorijo živine na Nizozemskem in na kmetijah, za katere je dovoljeno individualno odstopanje;
 - (c) podatke o spreminjanju nacionalne proizvodnje gnoja glede na dušik in fosfat;
 - (d) povzetek rezultatov kontrol v povezavi s koeficientom izločanja prašičjega in perutninskega gnoja na nacionalni ravni;
 - (e) zemljevide, ki za vsako občino prikazujejo delež kmetij, živine in kmetijskih zemljišč, za katere je odobreno posamezno odstopanje, kot je navedeno v členu 8(1);
 - (f) rezultate spremljanja voda, vključno s podatki o spreminjanju kakovosti vode za podtalne in površinske vode, ter vpliv odstopanja na kakovost vode;
 - (g) podatke o koncentraciji dušika in fosforja v vodi, ki izteka iz območja korenin in se izliva v podtalnico in sistem talnih voda, kot je navedeno v členu 8(5), in rezultate poostrenega spremljanja kakovosti vode na kmetijskih površinah s peščenimi tlemi, kot je navedeno v členu 8(6);
 - (h) rezultate raziskav v zvezi z lokalno rabo zemljišča, kolobarjenjem in kmetijskimi praksami ter rezultate modelno zasnovanih izračunov obsega izgub dušika in fosforja na kmetijah, za katere je odobreno individualno odstopanje, kot je navedeno v členu 8(4);
 - (i) oceno izvajanja pogojev za odstopanje na podlagi kontrol na ravni kmetij in podatke o kmetijah, ki pogojev ne izpolnjujejo, na podlagi rezultatov upravnih kontrol in poljskih pregledov, kot so navedeni v členu 9.

2. Prostorske informacije, vsebovane v poročilu, izpolnjujejo, kjer je primerno, določbe iz Direktive 2007/2/ES. Nizozemska pri zbiranju potrebnih podatkov uporablja, kadar je to ustrezno, informacije, pridobljene v okviru integriranega administrativnega in kontrolnega sistema, vzpostavljenega na podlagi poglavja II naslova V Uredbe (EU) št. 1306/2013.

Člen 11

Uporaba

Ta sklep preneha veljati 31. decembra 2017.

Člen 12

Ta sklep je naslovljen na Kraljevino Nizozemsko.

V Bruslju, 16. maja 2014

Za Komisijo
Janez POTOČNIK
Član Komisije

AKTI, KI JIH SPREJMEJO ORGANI, USTANOVLJENI Z MEDNARODNIMI SPORAZUMI

SKLEP št. 2/2014 SKUPNEGA ODBORA EU-ŠVICA

z dne 13. maja 2014

o spremembi Protokola št. 3 k Sporazumu med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o opredelitvi pojma „izdelki s poreklom“ in načinih upravnega sodelovanja

(2014/292/EU)

SKUPNI ODBOR JE –

ob upoštevanju Sporazuma med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo, podpisanega v Bruslju 22. julija 1972 (v nadaljnjem besedilu: Sporazum), zlasti člena 11 Sporazuma,

ob upoštevanju Protokola št. 3 k Sporazumu o opredelitvi pojma „izdelki s poreklom“ in načinih upravnega sodelovanja (v nadaljnjem besedilu: Protokol št. 3), zlasti člena 39 Protokola,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Republika Hrvaška (v nadaljnjem besedilu: Hrvaška) je k Evropski uniji pristopila 1. julija 2013.
- (2) Po pristopu Hrvaške se za trgovino med Hrvaško in Švicarsko konfederacijo (v nadaljnjem besedilu: Švica) uporablja Sporazum, trgovinski sporazumi, sklenjeni med Švico in Hrvaško, pa se z navedenim dnem prenehajo uporabljati.
- (3) Od pristopa Hrvaške se blago s poreklom iz Hrvaške ob uvozu v Švico v okviru Sporazuma obravnava kot blago s poreklom iz Unije.
- (4) Za trgovino med Hrvaško in Švico bi se zato od 1. julija 2013 moral uporabljati Sporazum, kot ga spreminja ta akt.
- (5) Da bi se zagotovila nemoten prehod in pravna varnost, so potrebne nekatere tehnične spremembe Protokola št. 3 ter prehodni ukrepi.
- (6) Podobni prehodni ukrepi in postopki so predvideni v točki 5 Priloge IV Akta o pristopu iz leta 2012.
- (7) Protokol št. 3 bi se moral ob upoštevanju naslednjih prehodnih določb zato uporabljati od 1. julija 2013 –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

ODDELEK I

TEHNIČNE SPREMEMBE BESEDILA PROTOKOLA

Člen 1

Pravila o poreklu

Protokol št. 3 se spremeni:

- (a) priloga IVa se nadomesti z besedilom iz Priloge I k temu sklepu;
- (b) priloga IVb se nadomesti z besedilom iz Priloge II k temu sklepu.

ODDELEK II

PREHODNE DOLOČBE

Člen 2

Dokazila o poreklu in upravno sodelovanje

1. Dokazila o poreklu, ki jih ustrezno izda Hrvaška ali Švica v okviru preferencialnega sporazuma, ki se uporablja za obe strani, se sprejmejo v zadevni državi, če:

- (a) pridobitev takega porekla podeljuje preferencialno tarifno obravnavo na podlagi preferencialnih tarifnih ukrepov iz Sporazuma;
- (b) so bili dokazila o poreklu in prevozni dokumenti izdani ali sestavljeni najkasneje na dan pred dnem pristopa ter
- (c) se dokazila o poreklu predloži carinskim organom v štirih mesecih od dneva pristopa.

Če je bilo blago deklarirano za uvoz na Hrvaško ali v Švico pred pristopom v skladu s preferencialnim sporazumom, ki se je takrat uporabljal med Hrvaško in Švico, se lahko sprejme tudi dokazila o poreklu, izdana naknadno, v skladu z navedenim sporazumom, če se predloži carinskim organom v štirih mesecih po pristopu.

2. Hrvaška lahko ohrani dovoljenja, s katerimi je bil v okviru preferencialnega sporazuma, ki se je uporabljal med Hrvaško in Švico pred pristopom, podeljen status "pooblaščen izvoznik", če:

- (a) je taka določba predvidena tudi v sporazumu, sklenjenem med Švico in Skupnostjo pred datumom pristopa, in
- (b) pooblaščen izvozniki uporabljajo veljavna pravila o poreklu v skladu z navedenim sporazumom.

Ta dovoljenja se najpozneje eno leto po datumu pristopa nadomestijo z novimi dovoljenji, izdanimi v skladu s pogoji iz Sporazuma.

3. Pristojni carinski organi Švice ali Hrvaške sprejemajo zahteve za naknadno preverjanje dokazil o poreklu, izdanih v skladu s preferencialnim sporazumom iz odstavka 1 ali 2, tri leta po izdaji zadevnega dokazila o poreklu ter jih lahko vložijo tri leta po sprejetju dokazila o poreklu, ki jim je bilo predloženo skupaj z uvozno deklaracijo.

Člen 3

Blago na poti

1. Določbe Sporazuma se lahko uporabljajo za blago, ki se izvozi iz Hrvaške v Švico ali iz Švice v Hrvaško ter je skladno z določbami Protokola št. 3 in je na dan pristopa Hrvaške v tranzitu ali se začasno uskladišči v carinskem skladišču ali prosti coni na Hrvaškem ali v Švici.

2. V takih primerih se lahko odobri preferencialna obravnava, če se v štirih mesecih od datuma pristopa carinskim organom države uvoznice predloži dokazila o poreklu, ki so ga naknadno izdali carinski organi države izvoznice.

Člen 4**Začetek veljavnosti**

Ta sklep začne veljati na dan sprejetja.

Uporablja se od 1. julija 2013.

V Bruslju, 13. maja 2014

Za Skupni odbor
Predsednik
Christian ETTER

PRILOGA I

„PRILOGA IVa

BESEDILO IZJAVE NA RAČUNU

Izjava na računu, katere besedilo je navedeno spodaj, mora biti sestavljena v skladu z opombami. Vendar opomb ni treba ponovno navajati.

Bolgarska različica

Износителят на продуктите, обхванати от този документ — митническо разрешение № ... ⁽¹⁾, декларира, че освен където ясно е отбелязано друго, тези продукти са с ... преференциален произход ⁽²⁾.

Španska različica

El exportador de los productos incluidos en el presente documento [autorización aduanera nº ... ⁽¹⁾] declara que, salvo indicación en sentido contrario, estos productos gozan de un origen preferencial ... ⁽²⁾.

Češka različica

Vývozce výrobků uvedených v tomto dokumentu [číslo povolení ... ⁽¹⁾] prohlašuje, že kromě zřetelně označených, mají tyto výrobky preferenční původ v ... ⁽²⁾.

Danska različica

Eksportøren af varer, der er omfattet af nærværende dokument (toldmyndighedernes tilladelse nr. ... ⁽¹⁾), erklærer, at varerne, medmindre andet tydeligt er angivet, har præferenceoprindelse i ... ⁽²⁾.

Nemška različica

Der Ausführer (Ermächtigter Ausführer; Bewilligungs-Nr. ... ⁽¹⁾) der Waren, auf die sich dieses Handelspapier bezieht, erklärt, dass diese Waren, soweit nicht anders angegeben, präferenzbegünstigte ... ⁽²⁾ Ursprungswaren sind.

Estonska različica

Käesoleva dokumendiga hõlmatud toodete eksportija (tolliameti kinnitus nr. ... ⁽¹⁾) deklareerib, et need tooted on ... ⁽²⁾ sooduspäritoluga, välja arvatud juhul, kui on selgelt näidatud teisiti.

Grška različica

Ο εξαγωγέας των προϊόντων που καλύπτονται από το παρόν έγγραφο [άδεια τελωνείου υπ' αριθ. ... ⁽¹⁾] δηλώνει ότι, εκτός εάν δηλώνεται σαφώς άλλως, τα προϊόντα αυτά είναι προτιμησιακής καταγωγής ... ⁽²⁾.

Angleška različica

The exporter of the products covered by this document (customs authorization No ... ⁽¹⁾) declares that, except where otherwise clearly indicated, these products are of ... ⁽²⁾ preferential origin.

Francoska različica

L'exportateur des produits couverts par le présent document [autorisation douanière n° ... ⁽¹⁾] déclare que, sauf indication claire du contraire, ces produits ont l'origine préférentielle ... ⁽²⁾.

Hrvaška različica

Izvoznik proizvoda obuhvaćenih ovom ispravom (carinsko ovlaštenje br ... ⁽¹⁾) izjavljuje da su, osim ako je drukčije izričito navedeno, ovi proizvodi ... ⁽²⁾ preferencijalnog podrijetla.

Italijanska različica

L'esportatore delle merci contemplate nel presente documento [autorizzazione doganale n. ... ⁽¹⁾] dichiara che, salvo indicazione contraria, le merci sono di origine preferenziale ... ⁽²⁾.

Latvijska različica

To produktu eksportētājs, kuri ietverti šajā dokumentā (muitas atļauja Nr. ... ⁽¹⁾), deklarē, ka, izņemot tur, kur ir citādi skaidri noteikts, šiem produktiem ir preferenciāla izcelsme ... ⁽²⁾.

Litovska različica

Šiame dokumente išvardytų prekių eksportuotojas (muitinės liudijimo Nr. ... ⁽¹⁾) deklaruoja, kad, jeigu kitaip nenurodyta, tai yra ... ⁽²⁾ preferencinės kilmės prekės.

Madžarska različica

A jelen okmányban szereplő áruk exportőre (vámfelhatalmazási szám: ... ⁽¹⁾) kijelentem, hogy eltérő jelzés hiányában az áruk kedvezményes ... ⁽²⁾ származásúak.

Malteška različica

L-esportatur tal-prodotti koperti b'dan id-dokument (awtorizzazzjoni tad-dwana nru. ... ⁽¹⁾) jiddikjara li, hlief fejn indikat b'mod ċar li mhux hekk, dawn il-prodotti huma ta' oriġini preferenzjali ... ⁽²⁾.

Nizozemska različica

De exporteur van de goederen waarop dit document van toepassing is (douanevergunning nr. ... ⁽¹⁾), verklaart dat, behoudens uitdrukkelijke andersluidende vermelding, deze goederen van preferentiële ... oorsprong zijn ⁽²⁾.

Poljska različica

Eksporter produktów objętych tym dokumentem (upoważnienie władz celnych nr ... ⁽¹⁾) oświadcza, że – jeśli wyraźnie nie określono inaczej – produkty te mają ... ⁽²⁾ pochodzenie preferencyjne.

Portugalska različica

O exportador dos produtos cobertos pelo presente documento [autorização aduaneira n.º ... ⁽¹⁾], declara que, salvo expressamente indicado em contrário, estes produtos são de origem preferencial ... ⁽²⁾.

Romunska različica

Exportatorul produselor ce fac obiectul acestui document [autorizația vamală nr. ... ⁽¹⁾] declară că, exceptând cazul în care în mod expres este indicat altfel, aceste produse sunt de origine preferențială ... ⁽²⁾.

Slovaška različica

Vývozca výrobkov uvedených v tomto dokumente [číslo povolenia ... ⁽¹⁾] vyhlasuje, že okrem zreteľne označených majú tieto výrobky preferenčný pôvod v ... ⁽²⁾.

Slovenska različica

Izvoznik blaga, zajetega s tem dokumentom (pooblastilo carinskih organov št. ... ⁽¹⁾) izjavlja, da, razen če ni drugače jasno navedeno, ima to blago preferencialno ... ⁽²⁾ poreklo.

Finska različica

Tässä asiakirjassa mainittujen tuotteiden viejä (tullin lupa n:o ... ⁽¹⁾) ilmoittaa, että nämä tuotteet ovat, ellei toisin ole selvästi merkitty, etuuskohteluun oikeutettuja ... alkuperätuotteita ⁽²⁾.

Švedska različica

Exportören av de varor som omfattas av detta dokument (tullmyn- dighetens tillstånd nr ... ⁽¹⁾) försäkrar att dessa varor, om inte annat tydligt markerats, har förmånsberättigande ... ursprung ⁽²⁾.

..... ⁽³⁾

(Kraj in datum)

..... ⁽⁴⁾

(Podpis izvoznika; poleg tega mora biti čitljivo navedeno ime osebe, ki izjavo podpiše)

⁽¹⁾ Kadar izjavo na računu sestavi pooblaščen izvoznik, mora biti na tem mestu vpisana številka dovoljenja pooblaščenega izvoznika. Če izjave na računu ne sestavi pooblaščen izvoznik, se besede v oklepajih izpustijo ali pa se pusti prazen prostor.

⁽²⁾ Navedba porekla izdelkov. Kadar se izjava na računu delno ali v celoti nanaša na izdelke s poreklom iz Ceute in Melille, jih mora izvoznik jasno označiti z oznako 'CM' v dokumentu, na katerem se daje izjava.

⁽³⁾ Te navedbe se lahko izpustijo, če so informacije navedene že v sami listini.

⁽⁴⁾ Kadar se ne zahteva podpis izvoznika, se izvzetje podpisa nanaša tudi na navedbo imena podpisnika."

PRILOGA II

„PRILOGA IVb

BESEDILO IZJAVE NA RAČUNU EUR-MED

Izjava na računu EUR-MED, katere besedilo je navedeno spodaj, mora biti navedena v skladu z opombami. Vendar opomb ni treba ponovno navajati.

Bolgarska različica

Износителят на продуктите, обхванати от този документ — митническо разрешение № ... ⁽¹⁾ декларира, че освен където ясно е отбелязано друго, тези продукти са с ... преференциален произход ⁽²⁾.

- cumulation applied with (name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾

Španska različica

El exportador de los productos incluidos en el presente documento [autorización aduanera nº ... ⁽¹⁾] declara que, salvo indicación en sentido contrario, estos productos gozan de un origen preferencial ... ⁽²⁾.

- cumulation applied with (name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾

Češka različica

Vývozce výrobků uvedených v tomto dokumentu [číslo povolení ... ⁽¹⁾] prohlašuje, že kromě zřetelně označených mají tyto výrobky preferenční původ v ... ⁽²⁾.

- cumulation applied with (name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾

Danska različica

Eksportøren af varer, der er omfattet af nærværende dokument (toldmyndighedernes tilladelse nr. ... ⁽¹⁾), erklærer, at varerne, medmindre andet tydeligt er angivet, har præferenceoprindelse i ... ⁽²⁾.

- cumulation applied with (name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾

Nemška različica

Der Ausführer (Ermächtigter Ausführer; Bewilligungs-Nr. ... ⁽¹⁾) der Waren, auf die sich dieses Handelspapier bezieht, erklärt, dass diese Waren, soweit nicht anders angegeben, präferenzbegünstigte ... ⁽²⁾ Ursprungswaren sind.

- cumulation applied with (name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾

Estonska različica

Käesoleva dokumendiga hõlmatud toodete eksportija (tolliameti kinnitus nr ... ⁽¹⁾) deklareerib, et need tooted on ... ⁽²⁾ sooduspäritoluga, välja arvatud juhul, kui on selgelt näidatud teisiti.

- cumulation applied with (name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾

Grška različica

Ο εξαγωγέας των προϊόντων που καλύπτονται από το παρόν έγγραφο [άδεια τελωνείου υπ' αριθ. ... ⁽¹⁾] δηλώνει ότι, εκτός εάν δηλώνεται σαφώς άλλως, τα προϊόντα αυτά είναι προτιμησησικής καταγωγής ... ⁽²⁾.

- cumulation applied with (name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾

Angleška različica

The exporter of the products covered by this document (customs authorisation No ... ⁽¹⁾) declares that, except where otherwise clearly indicated, these products are of ... ⁽²⁾) preferential origin.

- cumulation applied with (name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾

Francoska različica

L'exportateur des produits couverts par le présent document [autorisation douanière n° ... ⁽¹⁾] déclare que, sauf indication claire du contraire, ces produits ont l'origine préférentielle ... ⁽²⁾.

- cumulation applied with (name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾

Hrvaška različica

Izvoznik proizvoda obuhvaćenih ovom ispravom (carinsko ovlaštenje br ... ⁽¹⁾) izjavljuje da su, osim ako je drukčije izričito navedeno, ovi proizvodi ... ⁽²⁾ preferencijalnog podrijetla;

- cumulation applied with (name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾

Italijanska različica

L'esportatore delle merci contemplate nel presente documento [autorizzazione doganale n. ... ⁽¹⁾] dichiara che, salvo indicazione contraria, le merci sono di origine preferenziale ... ⁽²⁾.

- cumulation applied with (name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾

Latvijska različica

To produktu eksportētājs, kuri ietverti šajā dokumentā (muitas atļauja Nr. ... ⁽¹⁾), deklarē, ka, izņemot tur, kur ir citādi skaidri noteikts, šiem produktiem ir preferenciāla izcelsme ... ⁽²⁾.

- cumulation applied with (name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾

Litovska različica

Šiame dokumente išvardytų prekių eksportuotojas (muitinės liudijimo Nr. ... ⁽¹⁾) deklaruoja, kad, jeigu kitaip nenurodyta, tai yra ... ⁽²⁾ preferencinės kilmės prekės.

- cumulation applied with (name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾

Madžarska različica

A jelen okmányban szereplő áruk exportőre (vámfelhatalmazási szám: ... ⁽¹⁾) kijelentem, hogy eltérő jelzés hiányában az áruk kedvezményes ... ⁽²⁾ származásúak.

- cumulation applied with (name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾

Malteška različica

L-esportatur tal-prodotti koperti b'dan id-dokument (awtorizzazzjoni tad-dwana Nru ... ⁽¹⁾) jiddikjara li, hlief fejn indikat b'mod ċar li mhux hekk, dawn il-prodotti huma ta' oriġini preferenzjali ... ⁽²⁾.

- cumulation applied with (name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾

Nizozemska različica

De exporteur van de goederen waarop dit document van toepassing is (douanevergunning nr. ... ⁽¹⁾), verklaart dat, behoudens uitdrukkelijke andersluidende vermelding, deze goederen van preferentiële ... oorsprong zijn ⁽²⁾.

- cumulation applied with (name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾

Poljska različica

Eksporter produktów objętych tym dokumentem (upoważnienie władz celnych nr ... ⁽¹⁾) deklaruje, że z wyjątkiem gdzie jest to wyraźnie określone, produkty te mają ... ⁽²⁾ preferencyjne pochodzenie.

- cumulation applied with (name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾

Portugalska različica

O abaixo-assinado, exportador dos produtos abrangidos pelo presente documento [autorização aduaneira n.º ... ⁽¹⁾], declara que, salvo indicação expressa em contrário, estes produtos são de origem preferencial ... ⁽²⁾.

- cumulation applied with (name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾

Romunska različica

Exportatorul produselor ce fac obiectul acestui document [autorizația vamală nr. ... ⁽¹⁾] declară că, exceptând cazul în care în mod expres este indicat altfel, aceste produse sunt de origine preferențială ... ⁽²⁾.

- cumulation applied with (name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾

Slovaška različica

Vývozca výrobkov uvedených v tomto dokumente [číslo povolenia ... ⁽¹⁾] vyhlasuje, že okrem zreteľne označených, tieto výrobky majú preferenčný pôvod v ... ⁽²⁾.

- cumulation applied with (name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾

Slovenska različica

Izvoznik blaga, zajetega s tem dokumentom (pooblastilo carinskih organov št. ... ⁽¹⁾) izjavlja, da, razen če ni drugače jasno navedeno, ima to blago preferencialno ... ⁽²⁾ poreklo.

- cumulation applied with (name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾

Finska različica

Tässä asiakirjassa mainittujen tuotteiden viejä (tullin lupa n:o ... ⁽¹⁾) ilmoittaa, että nämä tuotteet ovat, ellei toisin ole selvästi merkitty, etuuskohteluun oikeutettuja ... alkuperätuotteita ⁽²⁾.

- cumulation applied with (name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾

Švedska različica

Exportören av de varor som omfattas av detta dokument (tullmyndighetens tillstånd nr ... ⁽¹⁾) försäkrar att dessa varor, om inte annat tydligt markerats, har förmånsberättigande ... ursprung ⁽²⁾.

- cumulation applied with (name of the country/countries)
- no cumulation applied ⁽³⁾

..... ⁽⁴⁾

(Kraj in datum)

..... ⁽⁵⁾

(Podpis izvoznika; poleg tega mora biti čitljivo navedeno ime osebe, ki izjavo podpiše)

⁽¹⁾ Kadar izjavo na računu izdelava pooblaščen izvoznik, mora biti v to polje vpisana številka pooblastila. Če izjave na računu ne sestavi pooblaščen izvoznik, se besede v oklepajih izpustijo ali pa se pusti prazen prostor.

⁽²⁾ Navedba porekla izdelkov. Kadar se izjava na računu delno ali v celoti nanaša na izdelke s poreklom iz Ceute in Melille, jih mora izvoznik jasno označiti z oznako 'CM' v dokumentu, na katerem se daje izjava.

⁽³⁾ Izpolniti in prečrtati, kjer je potrebno.

⁽⁴⁾ Ta navedba se lahko izpusti, če so informacije navedene že v samem dokumentu.

⁽⁵⁾ Kadar se ne zahteva podpis izvoznika, tudi navedba imena podpisnika ni potrebna.

ISSN 1977-0804 (elektronska različica)
ISSN 1725-5155 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL